

جایی چو اردم

بیشک لہ پیامہ کافی نور

سہ پامی

مندی اقرا الشافعی
www.ahlamontada.com
بیماران

بر دیوزرہ مان

سہ عیدی نووری

دایناوہ

فاروق رہ سوول یہ حیا

کردوویہ بہ کوردی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیامی
بیماران

به شیک له په یامه کانی نوور

په پامی بیماران

به دیووزره مان
سه عیدی نوورسی

دایناره

فارووق په سوول په حیا
کردوویه به کردی

پیشکشی وەرگەر

پەراو زۆر دانراوه و دادەنرئ، بە ھەموو زمانەکان، دەربارەى چارەسەرى
نەخۆشى و گىرو گرافتەکانى "دەروون" و "کۆمەل" .. بەلام جیاوازییەکی ئاشکرا
ھەبە لە نێوان دوو جۆر پەراودا:

جۆرنکیان: راستەوخۆ چارەسەرەکانى پیشکەش دەکات، بێ ئەوەى لە پێشدا
بزانرئ پادەى سەرکەوتنى لەم ھەنگاوەدا چەندەبە.

جۆرنکی تر: دواى بە کارھێنان و تاقیکردنەوە و دەرکەوتنى کارىگەرێیەکانى،
خاوەنەکەى - لە پروانگەى دلمسۆزىیەو - بلأوى دەکاتەو .. وەك ئەو پزىشکەى
کە ھىچ دەرمانێک بۆ نەخۆشەکانى دیارى ناکات ھەتا بە تەواوى دلتیا نەبێت
لەوێ دەرمانەکانى کارىگەرن.

مامۆستا نوورسى - خوالیى خۆش بێت - کتیبەکانى (پەيامەکانى) لە جۆرى
دووھەم دەداتە قەلەم. پەيتا پەيتا دووپاتى دەکاتەو کە ئەو پەيامانەى نووسىوونى
بریتىن لە چارەسەرى مەعنەوى بۆ زام و برینەکانى دل و دەروونى مرفۇلەکان.
دەشلى: "ئەم دەرمانانە مەلحەمىکەن نەخۆشىیەکانى منى چارەسەر کرد، خۆ
نەخۆشىیەکانى تۆش لەوانەى من بەسۆتر نین!" وەك ئەلى: "ھەرکەسى ھەبەت
بە .. نە دەروونى تۆ لە ھى من سەرکەشترە و، نە شەیتانەکەشت لەوێ من پاخى
ترە. خۆ پەيامەکانى نوور ھەردوکیانى لەغاو کرد و زامەکانیشى بۆ سارپۆز کردم".
لە راستیدا مرفۇى ئەم چەرخە بە ھىواى دەستکەوتنى ئاسوودەبى دەروون و
بەختیارى ژيان، ھەول و تەقلاى زۆرى داو، ئنجا دواى تاقیکردنەوە و نەگەشەن

به ئامانچ، ماندوويه تي به تهاوی تهنگی پی هه لچنپوه. پهيامه کانی نوریش - که تیشکینک له تیشکه کانی خوری درهخشانی قورئانی پیروز - دین و مه لحه می سارپژکار بهو دهروونه هه لقرچاوانه ده بهخشن و، دهستینکی ناسکی میهره بان به سهر ئهو دله ماندوو بوانه دههین و ئارهقی ناوچاوانیان ده سرنهوه.

ئهمه به گشتی دهه باره ی پزلی تاقیکراوه و کاریگه ری پهيامه کانی نور له بوا ری چاره سهری نهخشی و گپو گرفته کانی "دهروون" و "کۆمه ل".

پهيامی بيمارانش - که په کینکه لهو پهيامانه - به تايه تی ئه رکی چاره سهر کردنی نهخوش و دلدا نه وه ی بيمارانی گرتو وه ته ئه ستۆ. چونکه مامۆستا نورسی به شیکي زۆری ته مه نی به نهخشی بر دو وه ته سهر، ههروه که چه ندين جاریش ژهه ری ده رخوا رد دراوه و، ئهو ده رمانانه ی له خۆیدا به کارینه اوه که له م پهيامه دا لییان دواوه. ئنجا دوا ی متمانه و قه ناعه تی تهواو به کاریگه ری چاره سهره کانی بلاوی کردوونه ته وه.

له لایه کی تریشه وه ئه گه ر سه رنج له پئی و شوینی دلدا نه وه ی بيماران و ده رده دارانی گرو ی مرو فایه تی بدهین - که وه که مامۆستا نورسی ده لیت: "په که له ده ی به شه کانی ئاده میزاد پینکده هینن" - له جیهانی کتیب و بلاو کراوه کاندا، ده بینن ئهم لایه نه بایه خی شایانی پی نه دراوه، به لکو هه ر بایه خیکی ئه وتۆ به دی ناکهین گه ر به راوردی بکهین له گه ل ئهو بایه خه ی به له شساغان ده درئ! که چی مامۆستا نورسی ئهم لایه نه ی پشتگویی نهخستوه و، ئهو دلدا نه وه ئومید بهخشانه ی خستوه ته به رده ست بيماران که له سه رچاوه پروونه که ی قورئان و ئیمان هه لقلاون.

فاروق په سوول ی حیا

په‌یامی بیماران

بریتی‌یه له بیست و پینج دهرمان

ئهم په‌یامه: مهره‌هم و دلدانه‌وه و عه‌یاده‌ت و ره‌چه‌ته‌یه‌کی
مه‌عنه‌وی‌یه بۆ نه‌خۆشه‌کان و، له روانگه‌ی ئهو وته‌یه‌وه نووسراوه
که ده‌لێت: "سوپاس بۆ خوا له‌سهر چاک‌بوونه‌وه‌ت و، خوا
نازاره‌کانت بکات به‌که‌فاره‌ت".

ئاگاداری و پۆزش

ئهم دهرمان و ره‌چه‌ته مه‌عنه‌وی‌یه‌م له هه‌موو نووسراوه‌کانی
تر به‌خێرای و په‌له‌تر نووسیوه و^(١) له‌به‌ر که‌می کاتیش
پیدا‌چرونه‌وه و پوخت‌کردنیشی - وه‌ک دانانی - به‌په‌له‌ بوو.
له‌به‌ر ئه‌وه، ته‌نها چاوی‌کم پیدا‌خشانده‌وه، وه‌ک ره‌شنووسه‌که‌ی
ئالۆز دهرچوو. به‌پێوستیشمان نه‌زانی ساغ‌کردنه‌وه و
پیدا‌چرونه‌وه‌ی نوێی تیدا بکه‌ین، چونکه ئه‌وه وتانه‌ی که به
شێوه‌یه‌کی "سروشتی" بۆ "دل" دێن نابێت به‌قه‌سێ رازاوه و
هونه‌ر و ورده‌کاری ده‌ستکاری بکری. بۆیه تکه‌له‌خوێنه‌ران
به‌گشتی و له‌بیماران به‌تایبه‌تی ده‌که‌م که دل‌گران و بیزار نه‌بن
له‌و رسته‌گرانانه‌ی ده‌یانبینن و له‌و ده‌سته‌واژانه‌ی له‌گه‌لیاندا
رانه‌هاتوون. هیواداریشم له‌پاشمله‌دوعای خێرم بۆ بکه‌ن.

سه‌عیدی نوورسی

(١) به‌لێ، ئێمه‌ شایه‌تی ده‌ده‌ین که ئهم په‌یامه له‌ماوه‌ی چوار سه‌عات و نیودا دانراوه. (پروشدی،
ره‌فقه‌ت، خه‌سره‌و، سه‌عید) - دانه‌ر

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ (البقرة: ۱۶۵)

﴿وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿۷۹﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ﴾ (الشعراء: ۷۹-۸۰)

(لهم بزیسکه‌یه‌دا بیست و پنج دهرمان به کورتی باس
ده‌کەین، له‌و دهرمانان‌ه‌ی که ده‌گونجی بینه دلدانه‌وه‌یه‌کی
راسته‌قینه و مهره‌میکی سوودبه‌خش و سارپژکار بو‌خواه‌ن به‌لا
و موسیبت و نه‌خۆش و دهرده‌داران، که یه‌ک له‌ده‌ی
به‌شه‌کانی گرو‌ی ئاده‌میزاد پینکده‌هیتن).

دهرمانی یه‌که‌م

ئه‌ی نه‌خۆشی داماو!

ئارام بگره و دلته‌نگ مه‌به. نه‌خۆشی یه‌که‌ت هه‌ر گیز به‌ده‌رد مه‌زانه!
به‌لکو له‌راستیدا جو‌ره دهرمانی‌کی تاییه‌تی‌یه. چونکه ده‌سمایه‌ی ته‌مه‌ن به‌ره‌و
نه‌مان ده‌پروات، جا ئه‌گه‌ر ئه‌م ده‌سمایه‌یه نه‌خریته کار و به‌ره‌م نه‌به‌خشی‌ت،
خۆ‌ی‌شی تیا‌ده‌چیت و ده‌پروات. به‌تاییه‌تی گه‌ر ئه‌م ته‌مه‌نه به‌حه‌وانه‌وه و بئ
ئاگایی له‌مرو‌ف پرواته‌سه‌ر.

خۆ "نه‌خۆشی" ده‌یته‌هۆی ده‌ستکه‌وتنی قازانجی‌کی زۆری ئه‌و ده‌سمایه‌یه و
نایه‌لێت ته‌مه‌ن به‌خۆ‌پای‌ی و خیرایی له‌ده‌ست دهر‌به‌چیت. به‌لکو
هه‌نگاوه‌کانی ته‌مه‌ن خاوه‌ده‌کاته‌وه و ماوه‌که‌شی درێژه‌پێ ده‌دات و

به روپوومی پئی ده به خشیت، تنجا مائشاوایی ده کات. بویه هم راستی به ده ماو ده می پئی کراوه و و تراوه:

"ژیانی پر له ده ردیسه ری چهنده دریژه و، ژیانی خوشی و راپواردنیش چهنده کورت و که غایه نه!"

ده رمانی دوو ههم

تهی نه خوشی نارام لاپراوا!

کالای نارام به بهرت بیره و به شوکرانه کردن خوت پراژنه ره وه. ته وهش بزانه که هم نه خوشی بهت ده توانیت هه موو خوله کیکی ژیانته بکات به سعاتیك عیبادته و په رستش. چونکه په رستش دوو جوړه:

یه کهم: په رستشی ئیجایی و راسته وخو، که له نوپژ و پارانه وه و جوړه کانی تری وه که ته واندا ده رده که ویت.

دوو ههم: تهو په رستشه سهلبی یه یه که مروف له ده می ناخوشی و کاتی به لادا به دلکی به کول و پر له خشو وعوه په نا ده باته بهر به دیهینه ری میهره بانی خو ی و، به هه ست کردنی به "لاوازی" و "دهسته و سانی" ی خو ی له ناخی دلوه لیی ده پارپته وه. بهم جوړه، خاوپنترین په رستشی مه عنه وی ده رده برپت به رامهر خوا ی خو ی، له بهر دوو روپوونی تهو په رستشه له هه موو جوړپکی ریا و خو ده ر خستنه وه.

به لئی، چه ندین "رپوایه تی صه حیح" هه ن روونی ده که نه وه که تهو ته مه نه ی له گه ل به لا و نه خوشیدا تی هه لکیشه، به مهر جی ناشکوری و سکا لا نه کردن و نومید نه برین له میهره بانی و به زه یی خوا، به په رستش ده ژمیر پت^(۱).

(۱) قال رسول الله ﷺ: "إذا ابتلى الله العبد المسلم ببلاء في جسده، قال الله عز وجل: اكتب له صالح عمله، فإن شفاه غسله وطهره، وإن قبضه غفر له ورحمه". حديث حسن، رواه أحمد.

تەننەت لە چەند رپوايەتيكى صەحيح و "كەشف"ى راستى پياوچاكانەو
دەر كەوتوو كە ھەر خولە كيكي ژيانى ھەندى لە نەخۆشە ئارامگرە
شوكرانە بژرە كان بە سەعاتيكي تەواوى "خاوپەرستى" دادەنریت!
كەواتە ھەر گيز وەر س مەبە و ناشكورى لە دەست نەخۆشى يەك دەر مەپرە
كە بەھۆيەو خولە كيكي پەر ئازار و ستەمى ژيانت بە ھەزار خولەك بۆ
بنووسریت، بەلكو بە دل و زمان شوكرى خواى گەورە بكە.

دەرمانى سىھەم

ئەى ئەو نەخۆشەى تواناى نەخۆشىي نى يە!
باش يزانە كە ھاتنە دنياى مروّف بۆ رابواردن نى يە..
باشترين بەلگەش ئەو يە كە ھەر كەس يك ديت، دەر وات و.. ھەموو
لاوى يەك، پيرى لە دوايە و.. ھەموانىش لە ليزايى بەرەو نەمان و جودايى،
خل دەبنەو!
لە كاتيكدە كە مروّف لە ھەموو پروپە كەو پيكر پيكترين و بەرز ترينى
زيندەوەرانە، تەننەت پادشاى ھەموويانە، كەچى بە دەستى خۆى قورس ترين
جۆرى بەلا و ناخۆشى بەسەر خۆيدا دەھيئت كاتى بىر لە چيژ و لەزەتە كانى
ژيانى رابوردووى و، ترس و لەرزى پۆژانى داھاتووى دەكاتەو. بەو جۆرە،
لەسەر لوتكەى پلەى مروفايەتى يەو خۆى دەخاتە خوارەو بە چەند پلەيە كى
لە ھى ئازەل نزمتر!

(صحيح الجامع الصغير وزبادتە ٢٥٦) الادواء ٥٥٣. واتە: ھەركات خواى گەورە بەندەبەكى
خۆى بە بەلايەك لە جەستەيدا گيرۆدە بكات، دەفەرموى: كەدەو بەشە كانى لەسەر تۆمار
دەكەم. جا ئەگەر شيفاي پى بەخشيت ئەوا لە گوناھە كانى پاكى كەردووەتەو، ئەگەر بيشى
باتەو بۆ لاى خۆى ئەوا لىي خوش دەيئت و پەھمى پى دەكات. (وەرگيژ)

كەواتە مەرفۇف بۇ ئەمە نەھاتوۋەتە دۇنيا كە ژيانىكى ئاسوۋدە و نەرمونىيانى تېدا بىاتەسەر، ژيانىكى وا كە لە ھەموو لايە كەو ە سەروەى ھەوانەو ە و خۇشگوزەرانىي بەسەردا ھەلېكات. بەلكو كاتى ھاتوۋەتە ئەم دۇنيائە، دەسمائەيەكى پى دراو ە كە بتوانىت ژيانىكى نەپراو ەى خۇشى ھەتائەتايى پى دەستەبەر بكات. بۇ ئەم مەبەستەش چەندىن پى بازارگانىي بۇ ئاسان كراو ە.

جا ئەگەر نەخۇشى نەبىت، ئەوا بەھۇى تەندروستى و خۇشھالىيەو ە مەرفۇف لە خەراي گەورە بى ئاگا دەبىت و، جىھان لە بەرچاويدا پارازو ە و بەتام دەردە كەوېت و دلى بە لايەو ە دەمىنېت. ديارە ئەو كاتەش تووشى نەخۇشى: "لە ياد كەردنى پۇژى دوايى" دەبىت و ھەز بە يادى مردن و مانەو ەى ناو گۇر ناكات و، تەمەنە شىرىنە كەى - كە دەسمائەى ژيانەتەى - بە خۇرايى لەدەست دەدات. بەلام نەخۇشى لە خەو ەى بى ئاگايى چاوى پى دەكاتەو ە و پى دەلېت:

(تۆ مردنت لە پىدايە و ھەرگىز جەھوت بۇ شىل نە كراو ە، بەلكو ئەرك و فەرمانبەرىيەكت خەراو ەتە ئەستۆ. كەواتە لە خۇت بايى مەبە و يادى خواو ەندى بەدېھنەرت بکەرەو ە. ئەو ەش بزائە كە تۆ بەرەو ە دەرگاي گۆرە كەت ھەنگاو دەنېت. كەواتە ھەر لە ئىستاو ە خۇتى بۇ ئامادە بکە)!

لەم پروانگەيەو ە، نەخۇشى پۇلى مامۇستايەكى دلسۆز و رابەرىكى لىھاتوۋ دەبىنېت..

كەواتە سىكالاى لەدەست مەكە! بەلكو پىويستە بەرەو ە سىبەرى ھەوېنەرى شوكرانە كەردن ھەنگاو بىنېت.

خۇ ئەگەر نەخۇشى تەنگى پى ھەلچىنېت، ئەوا ھانا بۇ خەراي گەورە بەرەو ە، تواناى ئارام و خۇراگىرى لى داوا بکە!

دەرمانى چوارەم

ئەي نەخۇشى سكالاکەرا

بزانە كە تۆ مافى سكالانت نى يە! بەلكو پىويستە شوكرانە بۇيرىت و
ئارام بگريت. چونكە خۆت و بوون و ئەندامە كانت هيچيان ھى خۆت نين،
ئەو ەتا بۇ خۆت دروستت نە كرددون و لە هيچ كارگە و كۆمپانيايە كيش
نەتكىرون. كەواتە مولكى يە كىكى ترن و، ئەويش بەيى ويستى خۆى لە
مولكى خۆيدا رەفتار ڏە كات. ھەروەك لە غوونەيە كى "وتەى بىست و
شەشم" دا و تراوہ:

خاوەن كارگەيە كى دەولەمەند دەيەوئىت غمونە و مۆدېلى تازەى چەند
جۆرە بەرگىك بختە پىش چاوى خەلكى و، لەم رىيەوہ ليھاتوويى خۆى و
پىشكەوتنى كارگە كەى دەر بخت. بۆ ئەم مەبەستە پىاوئىكى ھەزار دەگرىت
بە كرى و ئەو بەرگانەى دە كاتە بەر، تاكو بينەرانى پىشانگا كەى سەيرى
بكەن و ليھاتوويى و زانست و ھونەرى و ەستاي خاوەن كارگە كەيان بۆ
دەر بكموئىت. لىرەدا خاوەن كارگە كە داوا لەو پىاوہ كرىگر تەيە دە كات كە
بەو بەرگانەوہ بە ھەموو شىوہ كانى و ەستان و دانىشتن خۆى پىشانى
ئامادە بووان و بينەران بدات. پاشان تاويك بەرگىكى درىژ و تاويك
بەرگىكى كورتى دە كرده بەر و، تاويكى تر لە بەرگە كەى بەرى دەبېرى و
تاويكى تر كورتى دە كردهوہ... ەتد. بەم شىوہيە و بۆ ئەو مەبەستەى باسما
كرد، ھەموو جۆرە كانى مۆدېلى تازەى پىن لەبەر دە كات..

جا ئايا ئەو كرىكارە ھەزارە مافى ئەوہى ھەيە بلىت:

(تۆ بەم ھەلسان و دانىشتن و گۆرپىن و كورت كردنەوہ و درىژ كردنەى

بەرگە كەى بەرم ئازارى من دەدەيت)؟

یان بلّیت:

(به کور تکر دنه وه و دریژ کردنی ئه و بهر گه ی بهرم، جوانی په که ی ناهیلّیت و منیشی پیوه ناشیرین دهرده خهیت. تو بهم په فتارهت بی ویزدانی و سته م له گه ل ده نو نیت) ۱۹

به هه مان جوړ، به دیهینر و خوای په روه رد گاریش - ولله المثلُ الأعلى - که بهر گه ی جهسته ی له بهر کردو ویت و، ئه و پوژشاکه ی به چه ند هه سته یکی تیشکدار و پرووناکی وه ک ژیری و چاو و گوئی و... هتد، رازاندو وه ته وه.. ئه و خواجه، ده یه وئ نه خسه په نگینه کانی ناوه جوانه کانی خوئی به هه موو شیوه یه ک له پیشانگای بوو نه وهر دا دهر بخات..

هه روه ک به هؤی برسیتی یه وه له ناوی "الرزاق" ی خوا تیده گهیت و "په رز زاقیه ت" ی ئه وت بو دهرده که ویت.. به هه مان جوړ له ریځگای "نه خو ش" یه وه ناوی "الشافی" ی ئه وت بو دهرده که ویت و لیی تیده گهیت.

جا له بهر ئه وه ی هه ندئ له ناوه جوانه کانی خوای گه وره به هؤی به لا و ناخو ش و گپرو گرفته کانه وه دهرده که ون، ئه و ئه و به لا و ناخو ش یانه پرووناکیی جوانیی کاره کانی خوایان تیدایه، که تیشکی دانست و بریسکه ی به زه یی ئه و یان لی دهرده وشیته وه.

ئه گه ر په رده له بهر ده م چاوه کانتدا لایدریت و بو دیوی پشته وه ی نه خو ش یه که ت پروانیت - ئه و نه خو ش یه ی که بیژاری کردو ویت - ده بینیت که چه ندین واتای په نگین و دانستی جوان، له وانه ی که دلت پییان ده کریته وه، له پشت په رده ی نه خو ش یه که ته وه خو یان هه شار داوه و، هانت ده دن که بیان شکنیت و په رده له پرویان هه لمالیت!

دەرمانى پىنجەم

ئەي ئەو كەسەي بەدەست نەخۇشى يەوۈ گىرى خواردوۋە!
 مەن بەش بەھالى خۇم و لە پىنى تافىكر دنەوۋى تايىبەتتى خۇمەوۋە لەم
 رۇزگارەدا، دۇنيائى تەواۋم بۇ پەيدا بوۋە كە نەخۇشى بۇ ھەندى كەس
 چاكە و بەخششى خۋاى گەورەيە كە بە مېھرەبانىي خۇى بۇيان دەنپىرت^(۱)
 لە ماۋەى ئەم ھەشت نۇ سائەدا چەند لاۋىكى نەخۇش ھاتن بۇ لام بۇ
 ئەوۋى دوعايان بۇ بىكەم - ھەرچەندەش مەن شايستەى ئەوۋە نىم - مەنىش بۇم
 دەر كەوت كە ئەوانەيان ئازاريان زۇرتەرە، يادى رۇزى دواييان زىاتەرە و بى
 ئاگايى لاۋىيان تىدانىيە و، تارادەيە كىش لە ژىر كۆلى قورسى نەخۇشىدا
 خۇيان لە رابواردن و ھەز و ئارەزوۋى ئاۋەلەنە دەپارىزن.
 مەنىش يادەم دەخستەوۋە كە: ھەتا زىاتەر ئارامگەر بن لە بەردەم ئازارى
 نەخۇشىدا، ئەو نەخۇشىيە كەيان بە دىيارىي مېھرەبانىي خۋاى گەورە
 دادەنپىرت.

ھەرۋەھا پىم دەوتن:

(كاكى خۇم!)

مەن دۇى ئەم ئازارەى تۇنىم. ھەر لەبەر ئەوۋەشە كە بەزەيىم بە تۇدا
 نايەتەوۋە و بۇت ناپارپىمەوۋە بەلام ئەوۋەندەت پى دەلىم: ھەول بەدە بە
 شىۋەيە كى جوان و پەنگىن كالاي ئارامگەرتن بە بەرت بېرىت و لە بەردەم

(۱) عن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي ﷺ قال: "مَنْ يَرِدُ اللَّهَ بِهِ خَيْرًا يُصِيبُ مِنْهُ". رواه البخاري ومالك. واته: خۋاى گەورە نيازى خىرى بە ھەر كەسنىك بېيت دوۋچارى گىروگرفتى دەكات. (ۋەرگىز)

ئازارى نەخۇشىدا خۇت رابگرىت ھەتا چاك دەيتەۋە. چۈنكى بەدبەيتەرى مېھرەبان، ھەر كاتتى ويستى لەسەرى يىت و دواى ئەۋەى نەخۇشى يەكەت ئەۋ كار و ئەر كەى پىنى سىپىر راۋە لە تۇدا بە ئەنجامى گەياندا، چاكت دەكاتەۋە و شىفات پى دەبەخشىت).

ھەرۋەھا دەم وت:

(ھەندى كەس لە ھاۋتەمەنانى تۇ، تەنھا لەبەر رابوار دىكى بچوۋكى ساتىكى ئەم دىنبايە، چوار چىۋەى خانە و لانەى ژيانى ھەتا ھەتايان دەپروۋ خىنن. ئەۋانە لەبەر پۇچوۋىيان لە بى ئاگايىدا و بەھۋى "بەلاى تەندروستى يەۋە" وازيان لە نوپۇ و يادى مردن و پۇژى دوايى ھىناۋە، تەنانەت ھەر يادى خواش ناكەنەۋە! بەلام تۇ لە روانگەى نەخۇشى يەكەتەۋە، چاۋت لەۋ گۆر يە كە خانوۋى تايىبەتتى خۇتە و ھەر دەبى پۇتە ناۋى. ھەرۋەھا جىگا كانى ترى دواى گۆرپىش دەيىنيت. ئىت تۇ بەپى داخۋازى ئەم بىنن و چاۋىكەۋتەنە كارە كانت جى بەجى دەكەيت. كەۋاتە ئەم نەخۇشى يە بۇ تۇ تەندروستى يە و، تەندروستىش بۇ ھەندى كەس نەخۇشى يە!)

دەرمانى شەشەم

ئەى ئەۋ نەخۇشەى كە لە تاۋ ئازارى نەخۇشى سكاللا دەكات! داۋات لى دەكەم يادىكى پۇژانى رابوردوۋى تەمەن و ژىانت بکەيتەۋە. چ ئەۋ پۇژە بەتام و چىۋانەى كە بە خۇشى بەسەرت بىردوۋن و، چ ئەۋ پۇژانەى تەمەنىشت كە بە ئازار و ئەشكەنجەۋە بەسەرچوۋن! بى گومان كە يادى ئەۋ پۇژانە دەكەيتەۋە يەكسەر دەلىتى: "ئۇخەى"..
يان دەلىتى: "ئاخ بە داخەۋە!"

سەرنج بدە لەو ەى كە: ئىستا پۇژانى ئەشكەنجە و مەينەتت ھاتەو ە ياد
 ە كسەر تامىكى نەيتت چەشت و لە خۇشيدا شو كرى خوات كرد و لەبەر
 رزگار بوونت لەو بەلا و ناخۇشى يانەى رابوردو، وتت: "شو كر و ستايش
 بۇ خواى گەرە". چونكە نەمان و لاچوونى ھەر ئازارنىك خۇشى و تامىكى
 شيرين و تايەتى لە دەروونى مروۇدا بەجى دەھىلەيت. ئەو تا كە يادىان
 دە كەيتەو ئەو شيرىنى ە لە دل و دەروونت سەردە كات و ئنجا تۇش لەسەر
 زمانت بە شىو ەى شو كر و ستايش دەرى دەپرەت!

بەلام ئەو كاتە خۇشانەى كە لە ژيانندا بەسەرچوون و بە ياد كەردنەو ەيان
 خەم و خەفەت سەرت تىدە كات و دەتت: "ناخ و داخ بۇ ئەو پۇژگارانە"،
 ئىستا دواى بەسەرچوونيان ئازارىكى پەنھانى تايەتى و بەردەواميان لە
 دەروونتدا بەجى ھىشتوو، بە ياد كەرنەو ەشيان ئەو ئازارانە تازە دەبنەو ە و
 بەخوڤ فرمىسكى داخ و ەسەرەتيان بە دوا ە ەلدەپرەت!

جا مادەم خۇشى و لەزەتى ناپەواى ماو ەى تەنيا ەك پۇژ - ەندى
 جار - ماو ەى سالىكى رەبەق ئازار دەرخواردى مروۇف دەدات و، ئازارى
 نەخۇشى ەكى كورت و كەم خايەنىش لەزەتىكى پەنھان لە دلى ئەودا بەجى
 دەھىلەيت، بەھوى ئەو پاداشتە خوايەى كە لەو پرى ەو ە دەستى دە كەويت،
 وپراى چىژ و لەزەتى مەعنەوى رزگار بوونىشى لەو ئازارانە..

ئەوا ھەر ئىستا سەرنج لەو نەخۇشى ە كەم خايەنەى خۇت بدە كە
 ئازارت دەدات و، بىر لەو پاداشتە نەپراو ە خوايەش بكەرەو ە كە لە دووتوئى
 نەخۇشى ە كەتدايە و، لە شو كرانە بۇئىرىى خواو ەند دەر مەچۆ و، دەست لە
 سكاللا كەردن ەلەبگرە و، دلى خۇت بدەرەو ە و، بلى:

"ھىچ ناخۇشى ەك تا سەر نايت!"

دهرمانی شه شهم^(۱)

ئهی برای نه خوشی سهر لئی شیواو به هوی یاد کردنه وهی چیژ و
 لهزه ته کانی ژبانی راپوردووی دنیا!
 ته گهر "هم دنیا به" هه میشهیی" بوایه..
 ته گهر "مردن" له سهر رینگامان به تهواوی لایبرایه..
 ته گهر ره شه بای نهمان و مردن له هه لکردن بکه وتایه..
 ته گهر ناینده مان وهرزی سهرما و سولهی زستانی لئی بپرایه..
 تهو کاته منیش ده هاتمه ریزی توره و تیر بو حالی تو ده گریام!
 به لام مادهم دنیا گوئی خوی له هاوار و ناله مان کهر ده کات و، دست به
 پرومانه وه ده نیئت و، دهرمان ده کات و، پیمان ده نیئت: "خوتان بپنجه وه و
 برؤن" ا! تهوا ده بی پیش ته وهی دهرمان بکات نیمه وازی لئی به نین و عیشقی
 له دلان دهر بکهین و ده ستمان له داوینی بهر بدهین. باشترین هه لیش بو
 ته وهی که به دل و دهر وون دهستی لئی هه لبرگین - پیش ته وهی تهو دهرمان
 بکات - کاتی نه خوشی به! چونکه نه خوشی مروف له خه وه لده سینیت و
 بیداری ده کاته وه!

به لئی، که "نه خوشی" هم واتا ورد و قووله مان ده خاته وه یاد، به گوئی
 دلماندا ده چرینیت و پیمان ده نیئت:

(ئهی ئاده میزادا! جهستهی توله پؤلا و ئاسن نی یه، به لکوله چهند
 ماده دهی کی جیا جیا پیکه اتوره که زور به ئاسانی هه لوه شانوه و له تپرون و

(۱) له بهر ته وهی هم "بریسکه" یه به شیوهی کی "سروشتی" هاته دلته وه، تهوا له پلهی شه شهمدا
 دوو دهرمان نووسرا.. ئنجا له بهر ته وهش دهست له شیوه "سروشتی" یه کهی ندهین، چۆن هات
 به دلدا هه وه هاش نووسیمان و، نهمانورا ده ستکاری بکهین، نه بادا "نه نیی" یه کی تیدا بیئت.

تیکشکانی به سهر دا دیت. که واته له خوت بایی مه به و فریای خوت بکه وه و خاوه نی خوت بناسه و بزانه چ ئه رکینکت پی سپیراوه. ههروه ها تیگه و بزانه حکمهت و ئامانجی دروستیون و هاته دنیا چیه؟!

ئجا مادهم خوشی و چیژ و له زهتی دنیا - به تایهت ئه گهر نارهوا بیت - ههتا سهر نی به و کۆتایی پی دیت، ته نانهت ئازار و گونا هباریش له دلی مرقدا به جی ده هیلیت، ئهوا به بیانوی نه خوشی به که ته وه بۆ له ده ست چوونی ئه و چیژ و له زه تانه مه گری، به لکو بیر له ناوه روک و واتا و پاداشتی دواړژی ئه و پهرستشه مه غنه وی به بکه ره وه که له دوو توپی نه خوشی به که تدا به و، ههول بده ئه م چیژ و له زه ته خاوینهت ده ستگیر بیت.

دهرمانی جهوتهم

ئهی ئه و نه خوشی که نیعمه تی ته ندروستی له ده ست داوه!
 "نه خوشی" تامی نیعمه تی ته ندروستی له ناو نابات. به لکو به پینچه وان وه، نه خوشی له زه تی ته ندروستیت پتر پی ده چیژیت و بایه خدار و شیرینتری ده کات له لات. چونکه هه رشتیک ئه گهر له سهر حالی خوی بمینیتسه وه و گۆرانی به سهر دا نه یهت، ئهوا تام و له زه ته که ی له ده ست ده دات. ته نانهت زانا یان و جه قه روان به یه ک ده نگ و توویانه:

"هه موو شتیک به هوی دژه که یه وه ده ناسریت!"

بۆ غمونه:

ئه گهر "تاریکی" نه بوايه "رووناکی" نه ده ناسرا و هیچ تام و چیژیکی نه ده بوو..

ئه گهر "سهرما" نه بوايه "گرما" نه ده زانرا و جهزی پی نه ده کرا..

ئه گهر "برسیتی" نه بوايه "تام و له زهت" له خوار دندا نه ده بوو..

نه گهر "گهرمی" ی گهده نه بوايه "له زه تی ئاو خوار د نه وه" مان نه ده چه شت..

نه گهر "ئیش و ئازار" نه بونايه نرخ و تامی "له ش ساغی" مان نه ده زانی..
نه گهر "نه خوښی" نه بوايه، بایه خمان به "ته ندروستی" نه ده دا و بی تام ده بوو له لاماڼ.

خوای گهوره ش، بؤ ئه وه ی له شوکرانه بژیریی دهر نه چین، ویستوویه تی تیمان بگه یه نیټ که چه ندین جوړ چاکه ی به سهر دا پړان دووین و، تامی چه نده ها جوړی نیعمه تی به رزیشی پنی چه شتووین.. بؤ ئه م مه به سته ش، گهلئ کؤته ندام و ئامیری زوړی پنی به خشیوین که به هؤیانه وه هه ست به و نیعمه ته جوړ او جوړانه بکه یڼ. له بهر ئه وه، پئو یسته زام و ئازار و نه خوښی په یدا بین و بیڼه کایه وه، کومت وه که ئه وه ی که خوا وه ند، به لوتفی خو ی، نیعمه تی ته ندروستی پنی به خشیوین و پئو یستمان پنی ده بیټ!

ئیسټا دوا ی ئه م پروونکر د نه وه یه.. ئه م پر سیاره ت ئاراس ته ده که م و ده ئیم:
گهر ئه و نه خوښی یه نه بوايه که ئیسټا له سهر ت، یان ده ست، یان چاوت، یان له گه ده تدا یه، ئایا هه ست به و نیعمه تی ته ندروستی یه ده کرد که سایه ی به سهر ئه و نه ندامه تدا راکیښابوو؟ ئایا له زه تی ئه و نیعمه ته ت ده چه شت که له و ته ندروستی یه دا هه بوو؟ پاشان ئایا شوکرانه ت له سهر پیشکه ش ده کرد؟ یان له بری شوکرانه، له یادت ده کرد؟! یاخود به هؤی بی ئاگیایه وه ئه و نیعمه تی ته ندروستی یه ت له پنی خراپه کاری و نه فامیدا به کار ده هیڼا؟!

دهرمانی هه شتم

ئهی ئه و نه خوښه ی که هه میسه له یادی دوا پوژیدایه!
کار یگه ری نه خوښی یه که ت وه که هی سابوون وایه؛ چلکی خه تا کاری و گونا هباریت ده شواته وه و پاکی ده کاته وه!

چونکه چه سپاوه که نه خوښی لاهر (کفارة) ی گوناوه و بڼی فهرمانیې خوايه. نه و تا فهرمو و ده په کی صه حیج ده فهرموئ:

"ما من مسلم یصیبه أذى إلا حات الله عنه خطایاه کما تحت ورق الشجر"^(۱).

چونکه "گوناهارى" نه خوښی هه میشه ییبه له ژيانی هه تاهه تایی پوژی دوايیدا، هه روه که له ژيانه ی دنیا شدا چه نډین نه خوښی له دل و گیان و ویزدانی مروځدا دروست ده کات.

جا نه گهر لهم نه خوښی په دا نارام بگریټ و سکا لا نه که یت، نه و ا بهم نه خوښی په کهم خایه ن و بچوو که خوټ له چه نډین نه خوښی زوړ و هه تاهه تایی ده رباز ده که یت.

به لآم نه گهر گوئ نه ده یته گوناوه کانت و، پوژی دوايی به جارئ له یاد بکه یت و له په روه دگاری خوټ بڼی ناگا یت، نه و ا به دلنیا ییبه وه ده لیم که: تووښی نه خوښی په کی هینده قورس و گران ده بیت که یه که ملیون جار لهم نه خوښی په کاتی یانه گه وره تر و به سو و نازار تره. که واته هه ر له ئیستاوه فریای خوټ بکه وه و له ده ست نه و نه خوښی په هه لېی و تا ده توانیت لیئ دووره په ریز به.

سه ختی و نازاری زوړ و به سوئ نه و نه خوښی په یی باسما ن کرد له وه دایه که دل و ده روون و گیانت لهم دنیا په دا په یوه نډی یان به سهرانسهری بوونه وهرانی دنیا وه هیه. خو نه گهر له سهر نه م شیوه یه. میښته وه و فریای خوټ نه که ویت و پوژی دوايی بڅه یته لاهه، نه و ا هه میشه نه و په یوه نډی یانه ت

(۱) رواه البخاری و مسلم. واته: هه ر موسلمانیک هه ر نازاریکی تووش بیټ نه و ا خوی گه وره به و نازاره گوناوه کانی لی هه لسه وهرینیت وه که نه وه ی درخت گه لا کانی لی نه وه ریڼه خواره وه. (وه رگڼ)

به شمشیر پرندې نهمان و جودایی لهت لهت دهبن و دهیان زام و برینی
 نازار به خش و قوول له ناخدا دروست ده کهن. به تایبته که تو - له بهر
 بې ټاگایت له پرژي دوايي - وه که له ناودانیکي همیشهي (اعدام ابلدی)
 د پروانته "مردن" و بهم بې په سامناک دپته پېش چاوت! وه بلني ټو برين و
 نازارانې که له ناخدا دروست دهبن، ده تکه نه به جهسته يه کی نه خوشي
 هينده گه وره که به ټنډازه ي هم موو دنيا بيټ. دپاره ټو کاتهش به دواي
 چاره سهری راسته قينه دا ده گه رپيت بؤ زامه کاني ټو جهسته معنه وي به
 نه خوشي گيان و دل و د وروونت که چه ندين بريني زوريان ټيدا پيدا
 بوو و نارامي له لاهلگر توويت. خو بې گومان هيچ چاره يه کيشت بؤ ټم
 مه بهسته دهست ناکه ويټ جگه له چاره سهری ټيمان و پرواي راسته قينه و
 ميره مې ساړيژ کاري بيرو باوه.

کورت ترين ريگاش بؤ گيشتن بهو چاره سهره، ټو هيه که له د وروازه ي
 "ه زاري" و "دهسته و ساني" ي ناو سروشتي مروځه وه پروانته
 نه خوشي به که ت. دهر گاي ټو دوانهش تنه ها بهم نه خوشي به ټاسايانه
 ده کرپته وه که پرده ي بې ټاگايي لاده دن و، مروځ ده گه پهنه پله ي ناسيني
 توانست و ميره بانبي فراواني خواوه ندي شکو مهنه د.

به ټي، ټو که سه ي خوا نه ناسيت، به ټنډازه ي دنيا و هر چي ټيدا يه
 خففت و به لا و ناخوشي له سهر تهوقي سهری کو دپته وه. به لام مروځيک
 که پروه ردگاري خو ي بناسيت، به هو ي هيزي ټيمانه که يه وه ټم دنيا يه ي پر
 ده يټ له پروناکي و دلخوشي معنه وي. هر که سهش به گوړه ي پله ي
 ټيمانه که ي له ناخي خو يدا هه ست بهم ده کات.

به ټي، نه خوشي به ماددي و جوزئي به کان له ژير ته ورمي ليژمه ي باراني
 ټو شادمان ي به معنه وي و چيژ و له زته ي ټيماندا، ده توپنه وه.

دهرمانی نۆهم

ئەي نەخۆشی باوەردار بە پەروردگاری بەدییهنەر!
 زۆربەي ئازار و ترس و بیمه کانی (نەخۆشی) ده گەرپتەوه بۆ ئەوهی که
 هەندئ جار دەبیئت بههۆی "مردن" و "لەناوچوون"!
 جالەبەر ئەوهی پروانینی بێ ئاگایانه "مردن" بە سامناک و ترسینەر پیشان
 دەدات، ئەوا لەم پرووهوه (نەخۆشی) هەندئ نیگه رانی و مەترسی دەخاته
 بەردهمی مڕۆف!
 لەبەر ئەوه:

یەکه م: باش بزانه و ئیمانی دامه زراوت هەبیئت بهوهی که:
 "ماوهی ژیان (ئەجەل) ئەندازهی خۆی ههیه و، هیچ ئالوگۆر و زیاد و
 کهمی یه کی تیدا ناییت". ئەوه تا هەندئ جار پرووی داوه که نەخۆش
 گەشتووه ته گیانه لا و سه ره مه رگ، که چی له جار ان باشتیش چاک
 بووه ته وه. به لām ئەو لەش ساغانه ی که بۆی ده گریان، ئەوان مردن و کۆچی
 مالثا و ایان له دنیا کرد!

دوو هه م: مردن - له راستیدا - سامناک نییه، وهك ئەوهی به پراوت دیته
 پیش چاو.

له گه لئ په یامدا به چه ن دین به لگه ی سه لپنه ر و گومان پر
 چه سپاندوو مانه و به به ره که ت و لی شاوی قورئانی پیروزی ش پروو غمان
 کردوو ته وه که: "مردن" بۆ مڕۆفی باوەردار و ئەهلی ئیمان بریتی یه له:
 ته و او بوونی فه رمان به ریتی ژیان و ئیش و ئازاره کانی..

کۆتایی هینانه به پەرستش، که - له راستیدا - فیرکاری و پرهینان و
 مه شق کردنه له گۆرپه پانی تاقیکردنه وه ی دنیا دا..

دەرگايەكە بۇ رۇشتە زوورەوۈ و بە يەك شادبۈونەوۈ لە گەل نەوۈد و نۆ لە سەدى دۇستان و خۇشەويستان، كە پېشتىر كۇچيان بۇ ئەودىا كىردوۈە..
 ھۆكارىكە بۇ چوونە ناو گۆرەپانى نىشتىمانى راستەقىنەى مرۇف و ژيانى بەختيارى ھەمىشەى و ھەتاھەتايى..
 بانگھېشتىكە بۇ دەر بازبۈون لە بەندىخانەى دنيا بەرەو باخ و گولزارە كانى بەھەشتى بەرىن..

ھەل و دەر فەتى پاداشت وەر گرتنى ئەو خىزمەتگوزارى يانەيە كە بەجنى ھىنراون، كە پاداشتىكە لە گەنجىنەى بەخشى بەدېھنەرى مېھرەبانەوۈ بە بى ژمارە و بەوپەرى سەخاۋەت دەرژىت و دەربارىت.

جا مادەم "مردن" لە پرووى راستىيەوۈ بۇ ئيمانداران بەو جۆرەيە، ئەوا نايىت بە شىۋەيەكى سامناك سەير بىكرىت، بەلكو دەبى بە نىشانەى مېھرەبانى و بەختيارى بزانرىت. تەنانت ھەندى لە پىاۋچاكان كە ساميان لە مردن بوۈ، لە ترسى مردن نەبوۈ، بەلكو ويستوويانە بەھۆى درىژەدان بە ژيانى دنيا چاكەى زياتر پاشەكەوت بخەن و پاداشتى زياتريان دەست بىكەۋىت.

بەلئى، "مردن" بۇ ئيمانداران دەرگاي مېھرەبانىيە و.. بۇ سەرلىنى شىۋاۋانىش بىرىكى تارىكى ھەمىشەيە!

دەرمانى دەھەم

ئەى نەخۇشى بىزار كە بى ھىچ ھۆيەك خۆت بىزار كىردوۈە!
 دىيارە لەتاۋ ئازارى سەختى نەخۇشىيەكەت وانىگەران و بىزار بوۋىت.
 بەلام خۇ ئەم "بىزارى" يەش نەخۇشىيەكەت پتر زىاد و دژوار دەكات!

ئەگەر دەتەۋىت ئازارى نەخۇشى يەكەت كەم بېيىتەۋە، ئەۋا ھەتا دەتەۋىت ۋاز لە نىگەرانى و بېزارى بېيىتەۋە، بىر لە سوۋدە كانى نەخۇشى و پاداشتە كانى بىكەرەۋە، بزانە كە مرۇقى نەخۇش دەبى بۇر زگار بون و چاكبونەۋە ھەۋل بىدات، نەك بېزارى دەربېرېت. پەگ و پىشەى بېزارى لە دلى خۇتدا دەربېيىتەۋە، ئەۋ كاتە پەگ و پىشەى نەخۇشى يەكەشت لە گەلېدا بىنەپر دەبېت.

بەللى، بېزار بون و بىر كەرنەۋە لە نەخۇشى، نەخۇشى يەكەت دەكات بە دوان و ماۋە كەشى درېزە پى دەدات. چونكە "نىگەرانى" ى ئەنجامى پالەپەستۇى نەخۇشى يە ماددى يەكەت، نەخۇشى يەكى مەعنەۋى و نەيىنىش لە دل و دەرووندا دروست دەكات و، ھەتا ئەۋ نەخۇشى يە پەنھانە بىيىت نەخۇشى يە ماددى يەكەش لە ژىر سايەيدا ھەر دەمىيىتەۋە!

بەلام ئەگەر بە ياد كەرنەۋەى خىكمەتى نەخۇشى، خەفەت و بېزارىت لە دلى خۇت پەۋاند و، بە قەزاي خۋاى گەۋرە پازى بوۋىت و، خۇت تەسلىمى قەدەرى ئەۋ كەرد، ئەۋا بەشىكى گىرنگى نەخۇشى يە ماددى يەكەت پىشەكەن دەبېت و دەپەۋىتەۋە.

خۇ ئەگەر نەخۇشى "ماددى" بىر كەرنەۋە و خەفەتى لە گەلدا بېت، ئەۋا پىزەۋى يەك لە دەى، دەگاتە دە لە دەى تەۋاۋەتى، بەلام بە نەمانى نىگەرانى و خەم و خەفەت، نۆ لە دەى نەخۇشى يەكەت دەپرات و ئازارەكەى كەم دەبېتەۋە!

جا ھەرۋەك بېزارى و نىگەرانى و خەفەت نەخۇشى يان پى زىاد دەبېت، كارپىكىش دەكەن مرۇقى نەخۇش دانستى خۋاى گەۋرە تاۋانبار بىكات و پەخنە لە مېھرەبانىي خۋا بگىرېت و سىكالا بەرامبەر بەدېيىنەرى مېھرەبانى دەربېرېت! لەبەر ئەۋە، خۋاى گەۋرە - بە پىچەۋانەى ئامانچى ئەۋ نەخۇشە -

زلله ی تمی و په روره ده کړدنی تی دهره وینیت، که نه مهش ده بیټ به هوی زیاد بوونی نه خو شۍ په کی. چونکه هه روه ک شو کرانه بژیړی نیعمه تی پنی زیاد ده بیټ، سکالاش په ره به نه خو شۍ ده سیټ!

ننجا نه وهش هه په که بیزار بوون و دلته نگي خو ی له خویدا نه خو شۍ په کی سهر به خو په. چاره سهر کړدنیشۍ ته نها به زانین و ناسینی حکمه تی نه خو شۍ ده بیټ. خو که نه دانسته شت زانی، نهوا زانینه که ت بکه به مەرهمیکی سارپژکاری زامه کانت و، خو ت قوتار بکه و، له بری وتی: "ناخ و نف"، بلن: "الحمد لله علی کل حال!"

دهرمانی یازدههم

نه ی برای نه خو شۍ نارام لی پراو!

هرچهند ئیستا نه خو شۍ په که ت نازارت دهر خوارد ده دات، به لام له هه مان کاتدا و له بهر نه مانۍ نه خو شۍ و نازاری پشوو، له زه تیکی معنه وی و په نه انت پنی ده چیژیت. وپرای نهو له زه ته رږحۍ یمش که له پاداشتی نه خو شۍ په وه سهر چاوه ده گړت!

زه مانۍ پاش نه مړو، نه نانت پاش نه م سعاته، هیچ نه خو شۍ په کی تیدا نی په. خو بی گومان هه شتیک که نه بیټ نازاریشۍ نی په، خو ماده م نازار نه بیټ نهوا سکالاش نابیت. به لام له بهر نه وه ی به وه همیکی هه له بری لی ده که یمته وه، نهوا نازارت بږ په یدا ده بیټ.

نه وه تا له گه ل تهواو بوونی ماوه ی نه خو شۍ ماددی، نازاره که شۍ تهواو بوو، به لام پاداشته که ی و، تام و چیژۍ تهواو بوونی هه ده میټ. که واته یاد کړدنه وه ی نه خو شۍ و نازاری رابوردووت، یان به کار بردن و تهواو کړدنی هه رچی هیژ و وزه ی نارام گرتت هه په لهو یاد کړدنه وه په دا، به گیژۍ و

که لڅوئې ته نانه تې به وپېرې شېتې داده نرېت، له کاتیکدا که پيوسته شادمانې و خوشحالي بؤ ټو پاداشته درېرېت که نه خوشيې رابوردووت بؤی پاشه کهوت کردوويت!

ټمه سه باره ت به "رابوردو".

خو "ټاينده" ش هېشتا نه هاتووه. جا ټايا کارېکې دوور له ژيرې نې په که هر له ټيستاوه بير له شتيک بکه ټمه وه که هېشتا له دايک نه بووه؟ يان خهم بؤ نه خوشيې که بخزيت که هېشتا نه هاتووه؟ يا خود بؤ ټازاريک که هېشتا پرووې نه داوه؟

ټم جوړه بير کردنه وانه ده گېرېنه وه بؤ ټم وهی که مروف به زور له خو کردن ټازارې خوې زياد ده کات و له پاشاندا ټم کاره پال به مروقه وه ده نيټ که هيچ ټاراميکې له لا نه مينيت، به شيويه که سې جوړ "نه بوون" له سې پلهی جوړه کاني "بوون" دا دابنيټ. جا ټايا ټمه شيتې نې په؟

پاشان ماده م نه خوشيې په کاني پيش ټم ماوه يه ت مایه شادمانې و خوشحالي بن، ټنجا ماوهی ټاينده ش هېشتا نه هاتووه و له پلهی "نه بوون" دايه، ټموا دياره نه خوشيې ټيدا نې په و پاشان ټازاريشی نې په!

جا توښ - ټهې برای به پرېزم - ټم و هيزی خوړا گري و ټارامه ی که خواي گه وړه به ميهره بانيی خوې پني به خشيويت، به راست و چه پدا بلاوی مه که ره وه، به ټکو هم موويان پیکه وه له بهرام بهر ټم ټازاره دا رابگره که له م سعاته ی ټيستا دا هستی پي ده که بت و، بلې: "يا صبور"!

ټيتر دان به خو تدا بگره و، پاداشتي ټم ټارامگرته شت لای خواي گه وړه پاشه کهوت بکه.

دهرمانی دوازدههم

ئەي ئەو نهخۆشەي که خواپەرستی و زیکر و ویرده کانی بههوی
نهخۆشی یهوه له دهست دهرچووه!

ئەي ئەو که سهی بهداخهوه به بۆ ئەو له دهستچوونه!
بزانه که له "واتا"ی فهرموودهیه کی^(۱) پیرۆزی پێغه مبهردا ﷺ هاتوه، که:
(باوهرداری خاوهن تهقواله کاتی "نهخۆشی" دا پاداشتی ئەو
پهرستشانهی بۆ دهنووسریت که پیشتر به جیی دههینان و، نهخۆشی پری له
پاداشتیان ناگریت).

جا ئەگەر نهخۆش به گوێرهی توانا فهرزه کانی جیی به جیی بکات، ئەوا ئەو
ئەندازهیه جیی سوننهت و ویرده کانیشی بۆ ده گرێتهوه. تهنانهت له کاتی
تهوژمی نهخۆشیدا گهلی به باشی جییان ده گرێتهوه، چونکه مروفی نهخۆش
لهو کاتانهدا به ئارایشی "ئارامگرتن" و "پشت به خوا بهستن" خۆی
دهپازینێتهوه و، به گوێرهی توانا فهرزه کانی به جیی دههینیت.

جگه لهوهش، مروف له کاتی نهخۆشیدا ههست به "لاوازی" و
"دهستهوسانی"ی خۆی دهکات و، به زمانی گوفتار و زمانی حالی لاوازی و
بێ دهستهلاتی په کهی له دهرگانهی خوادا دهلالیتیهوه. خوای گهورهش بۆ ئەوه
"لاوازی" و "دهستهوسانی"ی بێ سنووری له سروشتی مروفدا داناوه تاکو
ههمیشه هانا بۆ دهرگانهی خوای گهوره بیات و لێی پاپرێتهوه. چونکه

(۱) عن أبي موسى أن النبي ﷺ قال: "إذا مرض العبد أو سافر، كتب الله تعالى له من الأجر مثل ما كان يعمل صحيحاً مقيماً". أخرجه أحمد والبخاري. واته: گهر بهندهیهك نهخۆش کهوت یان پږۆشت بۆ سەفەر، ئەوا خوای گهواره به ئەندازهی پاداشتی ئەو کردهوه باشانهی بۆ دهنووسیت که ئەو بهندهیهی له کاتی لەش ساغی و پیش سەفەرە کهیدا ئەنجامی دهدا. (وهه گێڕ)

حېكمەتى بەدىھېئانى مەرۇف و مايەى سەرە كىي بايەخ پىندانى تەنھا دوعا و پارانەوھىيە، وەك لە ناوەرۇكى ئەم ئايەتە پىرۇزەو دەردە كەوئى كە دەفەرموئى:

﴿قُلْ مَا يَعْبُؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ﴾^(۱) (الفرقان: ۷۷).

جا لەبەر ئەوھى نەخۇشى ھۆكارىكە بۇ پارانەوھى و نزاى پاك و بىنگەرد، ئەو سكاللا كردن لە دەست نەخۇشى كارىكى راست و پەوانىيە، بەلكو ئەركى سەرشانى مەرۇف لە كاتى نەخۇشىدا "شوكرانەبۇرى"ى خوائ گەورەيە. چونكە ناينى بە چاكوونەوھى لە نەخۇشى ئەو كانياوھى پاراوھى دوعا و نزا پىر بىكرىتەوھى كە نەخۇشى تەقاندوويەتيەوھى!

دەرمانى سىازدەھەم

ئەى نەخۇشى داماوى دەم بە سكاللا!

نەخۇشى بۇ ھەندى كەس دەيىت بە گەنجىنەيەكى گەورە و ديارىيەكى بەنرخى خوائى. ھەموو نەخۇشكىش بۇى ھەيە نەخۇشىيەكەى خۇى لەو جزرە نەخۇشىيانە بزمىرئىت. چونكە دانستى خوائ گەورە خواستى وايە كاتى "مردن" ديارى نەكرىت، تاكو مەرۇف لە ئائومىدىي پەھا و لە بى ئاگايى پەھاش دەرباز بىيىت و، لە ناوەندى ترس و ئومىد(الخوف و الرجاء)دا بىيىتەوھى. بۇ ئەوھى ژيانى ھەردوو دىيائى پىاريزىت و، لە كەندەلانى زەرەرمەندى و پىسوايىدا بەرنەيىتەوھى..

واتە "مردن" ھەموو كاتىك دەتوانىت مەرۇف بەسەر بىكات و ھىچ شتىك پىلى لى نەگرىت!

جا ئەگەر لە كاتى بى ئاگايى مەرۇفدا دەستى خۇى وەشاند، ئەو ازىيانىكى زۆر لە ھەردوو دىيائى دەدات. بەلام "نەخۇشى" ئەو بى ئاگايىيەى مەرۇف

(۱) واتە: ئەگەر لەبەر بەندايەتى و پارانەوھەتان نەين پەروەردگارم گوئىتان ناداتى. (وەرگىز)

دهر وېنېته وه و هميشه يادې پړژى دوايې له زهين و دل و دېروونيدا ناماده ده کات. ته نانه ته هندی جار نه خوش له ماوه ي بېست پړژى نه خوشيدا هينده سوود و قازانچى زړى ده ست ده که وېت که نه توانيت به ناسانى له ماوه ي بېست سالدې به ده ستى به نيت!

بۆ غرونه: دوو لاهه بوون - خوا لېيان خوش بېت - په کيکيان ناوى "صه برى" و خه لکى گوندى "فيلاما" و، نهوى تريان ناوى "مسته فا" وه زيرزاده" و خه لکى گوندى "نيسلام کوى" (۱) بوو.

هر چنده له ناو قوتايې په کاندا ته نها هم دوانه نه خوینده وار بوون، که چي هميشه له پله ي په کهم و پولى پېشه وه ي وه فا و راستيې خزمه تي ئيماندا ده مېنين. حېکمه تي نه مه شم له کاتي خویدا نه ده زانى. به لام پاش کوچى دوايان بوم دهر کهوت که هريه کهيان تووشى نه خوشى په کى قورس و سهخت بوو بوون و، به رېنمايې نازارى نه خوشى په که يانه وه گه شتېبونه پله په کى به رزى خواناسى و له خزمه تيکى به رزدا تېده کوشان که له پړژى دوايدا سووديان پې بگه يه نيت. به پېنجه وانى نه و لاهه بې ناگايانه ي که ته نانه ته فرزه کانيشيان به جې ناهين.

له خواى گه وره ده پارېينه وه که نه و دوو ساله پر له نازار و نه خوشى په ي دنيايان بۆ بکات به مليونه ها سالى به خته وه رى له زيانى هميشه يى به هه شتى به ريندا.

ئېستا تېده گم که هر چي دوعاى شيفام بۆ کردون سوو به دوعا کردن لېيان! به لام له دهر گانه ي خواى گه وره نومېده وارم که نزا و پارانه وه کام بۆ نه ندروستيى دواړو زيان گير بکات!

(۱) "فيلاما" هه روه ها "نيسلام کوى" (واته گوندى نيسلام) دوو گوندى سر به پاريز گاي ئيسپارتن، ده که ونه ده سته چه يې رېنوارى پېنى "ئيسپارته - بارلا". (وه رگېر)

بەم جوۆره و به‌پێ قەناعەتی خۆم، پێم وایه که ئەم دور لاوه توانییان قازانجێکی وایان دەست بکه‌وێت مەروڤ به‌ لای که‌مه‌وه به‌ ده‌ سالی ته‌قوا و هه‌ول و کۆشش ئنجا ده‌ستی بکه‌وێت^(۱).

خۆ ئە‌گەر ئەوان - وه‌ك هه‌ندی لاو - به‌ ته‌ندروستی یه‌وه بنازینایه و له‌و رێی یه‌وه خۆیان به‌ره‌و ته‌له‌ و داوی هه‌رزهی و بێ ئاگایی پال پێوه‌ بنایه‌ و، "مردن" یش له‌ کاتی گه‌وزانیان له‌ناو قور و لیتە‌ی تاوان و تاریکی گوناها باریدا ده‌رفه‌تی لێ به‌هانیایه، ئە‌وا ناو گۆره‌ کانیان لانه‌ و کونی مار و دوو پشک ده‌بوو، له‌ بریی ئە‌وه‌ ئی که‌ ئیستا گه‌نجینه‌ی نوور و شادمانی یه‌.

جا ماده‌م نه‌خۆشی ئە‌م سووده‌ زۆرانه‌ی له‌ دوو توێدایه، ئە‌وا نابێ سکا‌لای له‌ ده‌ست بک‌رێت، به‌‌ئکو ده‌بێ مەروڤی نه‌خۆش له‌ رێی ته‌وه‌ ککول و ئارام‌گرتن و شوکر و ستایشی خوای گه‌وره‌وه، هه‌رده‌م پشت به‌ میهره‌بانیی خوای گه‌وره‌ به‌ستێت.

ده‌رمانی چوار ده‌هه‌م

ئە‌ی ئە‌و نه‌خۆشه‌ی که‌ په‌رده‌ به‌سه‌ر چاوانیدا هاتوه‌!

ئە‌گەر هه‌ست بکه‌یت و بزانیته‌ له‌ ژێر ئە‌و په‌رده‌یه‌ی که‌ به‌سه‌ر چاوی ناپینایانی ئە‌هلی ئیماندا دا‌دراوه‌ ته‌وه‌ رووناکی یه‌کی له‌ پ‌را‌ده‌ به‌ده‌ر و چاویکی مه‌عنه‌ویی دوورین هه‌یه، ئە‌وا پ‌ر به‌ ده‌م ده‌‌ئیت:

(۱) عن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي ﷺ قال: "إن الرجل ليكون له عند الله المنزلة، فما يبلغها بعمل، فما يزال الله يبتليه بما يكره حتى يبلغه إياها". حديث حسن، أخرجه أبو يعلى في مسنده ١٤٤٧/٤ وابن حبان في صحيحه ٦٩٣ والحاكم ٣٤٤/١ وانظر: (الأحاديث الصحيحة ١٥٩٩). واته: هه‌ندی جار مەروڤ پله‌ی به‌رزى لای خوای گه‌وره‌ هه‌یه‌ و، به‌ کرده‌وه‌ی باشی خ‌ز‌ی‌شی نه‌گه‌شتوه‌ته‌ ئە‌و پله‌یه‌، به‌‌ئکو خوای گه‌وره‌ به‌رده‌وام به‌و شتانه‌ گه‌رۆده‌ی ده‌کات که‌ له‌و مەروڤه‌ پێی ناخۆشه‌، که‌چی ئە‌و هه‌ر ئارام ده‌گ‌رێت هه‌تا خوا ده‌یگه‌به‌نیته‌ ئە‌و پله‌یه‌. (وه‌رگێڕ)

"هزار جار شوکر و سوپاس بۆ پوره رد گاری میهره بانم!"

وا بۆ پروونکردنوهی ئمو مەرهمه سارپښکاره، ئهم پرووداوهی خواره وه ده گڼپرموه:

پووری کاک "سلیمان" ی خه لکی بارلا، که هاوړی په ک بوو ههشت سالی ره بهق و بڼی ئه وهی بیزار ی دهر برپت ریژی ته واوه تیی لی ده گرتم و خزمه تی بیگر دی ده کردم، چاوه کانی کویر بوون و ترووسکاییان لی پرا!

ننجا له بهر ئه وهی ئهم ئافره ته ئاییندار و خواناسه له شایسته یی خۆم زیاتر گومانی باشی به من هه بوو، ئه وا پوژنکیان که له مزگوت هاتمه دهر وه بهر وه پرووم هات و، وتی: "له بهر خوا دوعایه ک بۆ چاوه کانم بکه!"

منیش له لایه نی خۆمه وه سالحی و دینداری ئه و ئافره ته پیروژ و بیگره دم کرد به هاوړی و تکار ی پارانه وه که م و، پر به دل له خوا ی گه وړه لالامه وه و، وتم:

(ئهی خوا ی پوره رد گار! له بهر خاتری ئایینداری خوی پهرده ی سر چاوه کانی لابه!)!

هر پوژ ی دوا ی ئمه، پزیشکینکی پسپوړی چاو له پاریز گای "بوردوور" وه - که شوینیک ی نزیکه - هات و تیماری چاوه کانی کرد و چاک بوونه وه!

که چی چل پوژ دوا ی ئمه چاوه کانی جارینکی تر تاریکاییان داهاته وه! منیش گه لی دلگران بووم و زوریش بۆ پارامه وه. ئومیده وارم نزا و پارانه وه کانم بۆ دوا پوژ ی گڼر ابووبن، چونکه ئه گهر وا نه بڼی ئه وا من - به هه له و بڼی ئه وهی به خۆم بزاتم - دوعام لی کردو وه! چونکه چل پوژ ی تر ماوه ی ژبانی ما بوو، پاش ئه و چل پوژه بهر وه خانه ی میهره بان یی فراوانی خوا ی گه وړه کوچی ماثاوا یی کرد!

جا ئەو خوا لیخۆشبووه له بریی ئەوهی به چاوی به‌سۆزی پیری له‌و چل
 رۆژه‌دا سه‌یری باخچه‌خەم بزۆینه‌کانی "بارلا"ی بکر دایه‌و، چۆژی لێ
 وه‌ر بگرتایه‌و، بۆ هه‌رده‌ جوان و سه‌وزه‌کانی ئەوێی پروانیایه‌، ئیستا - له
 بریی ئەوه‌ و بۆ هه‌زاران رۆژ - له‌ گۆره‌ که‌یدا سه‌یری باخچه‌ پازاوه‌ سه‌وز و
 دلگیره‌کانی به‌هه‌شتی به‌رین ده‌کات. چونکه‌ خاوه‌نی ئیمانیکی دامه‌زراوی
 توندوتۆڵ و خواناسی به‌کی خاوین و دره‌خشان بوو.

به‌لێ، ئەگه‌ر باوه‌رپدار به‌ "ناینبایی" پرواته‌ ناو گۆره‌ که‌ی، ده‌توانیت - به‌
 پنی پله‌ی ئیمانی خۆی - له‌ پروانگه‌یه‌کی گه‌وره‌تر له‌ پروانیی دانیشتووانی
 گۆرستان، سه‌یری جیهانی پروانگی به‌هه‌شت بکات و، به‌ وێنه‌ی ئەوه‌ی که‌
 ئیمه‌ له‌م جیهانه‌دا هه‌ندێ شت ده‌بینین باوه‌رپداره‌ کویره‌کان نایانین، ئەو
 ناینبایانه‌ش - ئەگه‌ر ئەه‌لی ئیمان و خواپه‌رستی بن - له‌ گۆره‌کانی‌اندا - به‌
 هه‌مان پله‌ - شتانێک ده‌بینن که‌ خه‌لکی گۆرستان نایانین. وه‌ک بلیتی
 هه‌ریه‌که‌یان دووربینیکیان له‌ لاییت که‌ به‌ چاوی خۆیان باخچه‌ و
 نیعمه‌ته‌کانی به‌هه‌شتی پێی بینن. ئەو دووربینانه‌ش به‌ وێنه‌ی شریتی سینه‌ما
 دیمه‌ نه‌ ناوازه‌ و پازاوه‌کانی به‌هه‌شت له‌ به‌رچاوی ئەو ئیماندارانه‌دا
 ده‌رده‌خات که‌ له‌ ژبانی دنیا‌دا له‌ بینایی چاویان پێ به‌ش بوون.

ده‌سه‌ ئه‌ی برای به‌رپێزم! تۆش ده‌توانیت ئەم چاوه‌ نوورانی‌یه‌ت ده‌ست
 بکه‌ویت که‌ به‌ هۆیه‌وه‌ بتوانیت له‌ ژێر خا‌ک‌دا سه‌یری به‌هه‌شتی به‌رینی
 سه‌رووی ئاسمانه‌کانی پێ بکه‌یت. ئەوه‌ش ته‌نها به‌ ئارامگرتن و شوکرانه‌
 کردن ده‌بێ له‌سه‌ر ئەو په‌رده‌یه‌ی که‌ به‌سه‌ر چاوه‌ کانت‌دا دادراوه‌ته‌وه‌.

بیشزانه‌ ئەو پزیشکه‌ پسه‌پۆره‌ی که‌ ده‌توانیت ئەو په‌رده‌یه‌ له‌سه‌ر چاوت
 لا‌هدات و به‌و چاوه‌ ئیمانی‌یه‌ بینیت: ته‌نها هه‌ر "قورئانی پیرۆز"!

دهرمانی پازدههم

تهی نهخوښی دهم به ناله و هاوار!

هرگیز هاوار مه که و مهالنینه کاتې که سهیری شپوهی ناشیرین و بیژ
لیکراوی نهخوښی ده کهیت! بهلکو سهیری واتا و ناوهرؤ که کهی بکه و،
بلنې: "سوپاس بؤ خوا!"

خو ته گهر نهخوښی له ناوهرؤ کدا شتیکی جوان نهبوايه، نهوا بهدیپنهري
میهره بان گه وړه ترین خوښه ویستانی خوی گیرؤدهی بازار و نهخوښی
نه ده کرد. نهو هتا پیڼغه مېهر ﷺ له "واتا"ی فرموده یه کیدا ده فرموی:

"أشد الناس بلاءً الأنبياء ثم الأولياء، ثم الأمثل، فالأمثل"^(۱). او کما قال.

پیڼغه مېهری نارامگر "هزرتی نهیووب" - دروودی خوی له سهر
بیټ - سهر کاروانی به لادارانه و، پاش نهویش پیڼغه مېهره کانی تر و ئنجا دوی
نهوانیش نهولیاکان و پاشان پیاوچا کانی تر.

هموو نهو زاتانه سهرجه می ئیش و بازاره کانیان به دیاری به کی خوی
زانیوه و، وهک په رستشیکې پیگهر د پیښکه شیان کردووه و، هاودهم له گهل
نارامگر تندا شوکرانه بژیر بوون و، بازاره کانیان وهک جوړه
نه شتره گهری به کی دل و دروون سهر کردووه که خوی میهره بان پیی
به خشیون.

(۱) واته: پیڼغه مېهران له هموو که سیک زیاتر دوو چاری به لا و گیرو گرفت ده بن، پاش نهوان
پیاوچاکان، پاشان نهوان بهرو خوارتر و بهرو خوارتر. گهلې فرموده یه صحیح هم و اتایه
همن، و اتم دانهمان لی دهینین: عن أخت حذيفة رضي الله عنهما: أن رسول الله ﷺ قال:
(أشد الناس بلاءً الأنبياء ثم الصالحون، ثم الأمثل فالأمثل). رواه الطبراني في الكبير. (انظر صحيح
الجامع الصغير برقم ۱۰۰۵). (وهر گپي)

جا تۇزىش - ئەي نەخۇشى دەم بە ئالە و ھاوارا - ئەگەر دەتەوئىت بەم كاروانە پاك و نورانىيە بگەيتەو، ئەوا ھاودەم لە گەل ئارامى و خۇرا گرىدا ھەرگىز لە شوكرانە بۇيرىيى خواوەند دەرمەچۇ. دەنا گەر - خوا نەخواستە - ھەر لە سەر سكالالا بەردەوام يىت، ئەو كۆمەلە لە پىزى كاروانە كەياندا وەرت ناگرن. ديارە ئەو كاتەش پىيە كى ھەلەتى تاريك دە گرىتە بەر و خۇت لە ھەلدېرى بىي ئاگايىمە بەردەدەيتە خواوە!

بەلئى، ھەندئى نەخۇشى ھەن گەر مردنيان بە دوادا يىت خواوەنە كەيان دە گەيەننە پلەي "شەھىدى مەعنەوى". واتە پلەي "ئەولياكان"ى پىي دەبەخشىرئىت. وەك نەخۇشىيە كانى (زەيستانى^(۱))، سكىشە، مردن بە تاعوون، سووتان، خنكان لە ئاودا). جا ئەگەر كەسك بەھۇى ھەريەك لە مانەو ھەيەت ئەوا دە گاتە پلەي شەھىدى مەعنەوى. بەم جۇرە، گەلئى نەخۇشى ھەيەكە ئەگەر مردنيان بە دوادا يىت خواوەنە كەيان دە گەيەننە پلەي و يلايەت.

جا ھەرەك "نەخۇشى" خۇشەويستىي زىاد لە پىويستى دىنا و پەيەندىي توندوتۇلتى مەوۇف بە دىناوە كەم دە كاتەو، رادەي تالى و ئازارى لىكدابران و جودايىش لە دلى ئەھلى دىنادا سووك و كەم دە كات كاتى كە دىنا بەجئ دەھيئلن، تەنانەت ھەندئى جار ئەو لىكدابرانەيان لە لا خۇشەويست دەكات!

دەرمانى سازدەھەم

ئەي نەخۇشى سكالالا كار لە دەست بىزارى و يىتاقەتى!
 "نەخۇشى" گرىنگرىن پەيەندىدەرى ژيانى كۆمەلايەتى و مەوفايەتى فيرى
 نەخۇش دەكات، كە برىتىيە لە "پىزگرتن" و "خۇشەويستى"!

(۱) ئەم نەخۇشىيە ھەتا ماوھى چل پۇژى زەيستانى، ئەو پلەي "شەھىدى مەعنەوى"يە بە خواوەنەكەي دەبەخشىت. (دانەر)

چونكى نەخۇشى خاۋەنە كەي دەرباز دە كات لەۋەي كە لە خەلكى
دوورەپەرزىيىت و پىۋىستى بە كەس نەيىت و ھەر بە تەنھا بۇ خۇي بۇي!
وەك ئاشكرايە ئەم رەفتار و خوۋە مرۇف دووچارى ھەستى نامۇيى
دە كات و بەزەيى لە دلدا دەردەھىنىت، چونكى ھەروەك لەم ئايەتە پىرۇزەو
دەردە كەۋىت كە دەفەرمۇي:

﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ﴾ (العلق: ۶-۷) ..

ئەو دەروونەي كە ھاندەرى خراپكارىيە و، بەھۇي لەش ساغىيەو
كەوتوۋەتە داۋى ئەۋەي كە خۇي لە كەسانى دەوروبەرى بىي نىياز بزانىت..
ئەو دەروونە، ھەست بە ھىچ رېزىك ناكات سەبارەت بە پەيوەندىيى برايەتى و،
سۆز و بەزەيىشى بەرامبەر نەخۇش و خاۋەن بەلا و گىرۇدەبووان ناجوۋلىت،
كە شاپايى ئەو سۆز و بەزەيىەن.

بەلام مرۇفى نەخۇش، لە ژىر تەۋژمى نەخۇشىيە كەيدا رادەي
"دەستەوسانى" و "ھەژارى" خۇي بۇ دەردە كەۋىت و، ھەز دە كات رېز
لەو برا باۋەردارانەي بگىرىت كە لە كاتى نەخۇشىدا چاۋدېرىي دە كەن و
ئەوانەش دېن بۇ سەردان و دلخۇشى دانەۋەي.

جگە لەۋەش - لە پوانگەي خۇيەۋە - ھەست بە سۆز و بەزەيى مرۇفانە
دە كات بەرامبەر ھەموو خاۋەن گىروگرفت و موسىبەتلىك. بىي گومان ئەم
سۆز و بەزەيىەش گىرنگىزىن پەۋشتى ئىسلامەتى و رەفتارى مۇسلمانانەيە.
ئىتر بەزەيى بە حالىئاندا دېتەۋە و، گەر بىشتوانىت يارمەتىيان دەدات،
ھىچ نەبى لە دوعا و نزا و سەرلىدان و ھەۋال پىرسىنيان درىغى ناكات..
بەم جۇرە سوننەتلىكى گەۋرە بەجى دەھىنىت و پاداشتەكەشى دەستى

خۇي دەخات.

دەرمانى حەققىدەھەم

ئەي ئەو نەخۇشەي كە سىكالاى دەستەوسانىي خۇي دەكات سەبارەت بە
 كەردارى خىيّر و ئەنجامدانى چاكەكارى!
 تا دەتوانىت شوكرى خوا بكە!

من مژدەت دەدەمى كە ئەو كىلىلەي دەرگاى خاوينترىن جۇرى
 "چاكە" ت بۇ دەكاتەو خودى "نەخۇشى" خۇيەتى..
 "نەخۇشى" و يپراى ئەوئەي كە پاداشتىكى باش و نەپراو بەرھەم دەھىنىت،
 چ بۇ خواوئەكەي و چ بۇ ئەوانەي چاودىرىي دەكەن، باشترىن ھۇكارىشە
 بۇ گىراپورنى دوعا و نزاكان!

بەلئى، چاودىرى كەردنى نەخۇش پاداشتىكى زۇرى بۇ ئيمانداران ئىدايە.
 ھەروھە سەر لىدانىيان و ھەوال پرسىنيان - بە مەرجى دلىگران
 نە كەردنيان - سونەتتىكى پىرۇزە و^(۱) لە ھەمان كاتدا دەبىتە كەفارتى
 گوناھى مەرف.

لە واتاى فەرموودەيەكى پىرۇزدا ھاتووە كە: "بە نەخۇش دوعاتان بۇ
 بكات، چونكە دوعاى گىرايە"^(۲). بە تايىبەتى ئەگەر نەخۇش خزمىكى نىزىكى
 ۋەك دايك و باوك بىت، چونكە خزمەت كەردنيان پەرسىشكى گىرنگە و
 پاداشتىكى گەورەي ھەيە. دلدانەوئەي نەخۇش لە حوكمى "سەدەقە" دايە و،
 ۋەك خىيىكى گەورە پاداشتى بۇ ديارى كراو.

ئەو كەسانە چەندە بەختەوئەن كە خزمەتتى دايك و باوكيان دەكەن لە
 نەخۇشى ياندا و، دلە ناسكەكانى كاتى نەخۇشىيان دەدەنەو و، دلنەوايى و

(۱) عن جابر قال رسول الله ﷺ: "أفضل العيادة أجراً سرعة القيام من عند المريض". فيض
 القدير ۱۲۸۵/۱ وجمع الفوائد ۳۳۲/۱.

(۲) "دعاء المريض مستجاب وذنبه مغفور". مسند الفردوس ۲۸۰/۱ جمع الفوائد ۳۳۳/۱.
 وابن ماجه برقم ۱۴۴۱.

حواڼه وه یان پنی ده به خشن و، له وړې یوه نړای بیګه ردی ټهو دایک و باو کانه یان ده سټګیر ده بیټ!

به ټی، ټهو پراستی یه ی که شایانی پله و پړی کی زیاتره له ژبانی کومه لایه تیدا: "سوز و شهفه قه تی دایک و باوک" ه و، باشتړین پاداشتی ټهو شهفه قه ت و به زه ییه ی دایک و باو کیش بۆ منداله کانیاڼ ټهو یه که له ماوه ی نه خو شی دایک و باو کدا منال و وه چه دلسوز و باشه کانیاڼ چاودیری و دلنه وایان بکهڼ و به زه ییان به حالیاڼدا بیټه وه.

ټهم دیمه نه، تابلو یه کی ټهو تویه که وه فاداری و ه ټو یستی باشی ټه وه کان دهرده خات و، له هه مان کاتیشدا پایه به رزی مروف به راده یه ک پیشان ده دات که سهرنجی خو شه ویستی و سهر سوورمانی هه موو بوونه وهران - ته نانه ت فریشته کانیش - راده کی شیت و هه مرویان پیکه وه ده خاته ته کبیر و ته هلیله وه و ده ټین: "ما شاء الله.. بارک الله".

به ټی، ټهو سوز و به زه ییه ی که دهورانده وری "نه خوش" یان داوه، نازاری نه خوشی ده توینټه وه و، له بیری ده باته وه و، ده یګورپیت به تامی کی خوش و شیرین.

گیر ابوونی نزا و پارانه وه ی نه خوش مه سه له یه کی گرنگ و شایسته ی بایه خ پیدانه.

سی چل سال له خوا ده پارامه وه بۆ چاکبوونه وه م له نازاریک که له پشتمدا بوو. پاشان تیګه یستم که خوی گه وړه له بهر دوعا کردن "نه خوشی" به مروف ده به خشیټ! جا له بهر ټه وه ی دوعا ناتوانیت خوی لایبات ټه و! بهر هه مه که ی له رۆزی دوا ییډایه^(۱).

(۱) هه رچه نده هه ندی نه خوشی هویه بۆ دوعا کردن، که چی گهر دوعا بیټ به هویه ک بۆ نه خوش نه بوون ټه و! وه کو ټه وه وایه که دوعا بیټ به هویه کاری نه بوونی خوی! خۆ دپاره ټه ممش ناګونجی! (دانه ر)

نجا دوعا خوی له خویدا جزړیکه له جوره کانی "په رستش". ټه وټا نه خوش کاتې هه ست به ده سته وسانیی خوی ده کات، په نا ده اته بهر ده رگانه ی خوی گه وړه و لئی ده پارېته و.

له بهر ټه و، گیرانه بوونی پوالتی دوعا کاتم له ماوه ی ټه و سی سالد دا بړ چاکبوونه و ټه و نه خوشی په، وای لئی نه کردم بیر له وازه ینان بکه موه له پارانه و کاتم، چونکه نه خوشی کاتی دوعا و پارانه و په.

چاکبوونه و هوش بهرهمی دوعا نی په، به لکو خوی دانا و میهره بان گهر بیه ویت شیفه به خشیت، ټه و ټه نه له گه بچینه ی گه وړه یی و چاکه ی خوی و ده بیه خشیت. خو گیرانه بوونی پارانه و شمان به و شیوه یی که خومان ده مانه ویت ټه و ناگه یه نیت که دوعا کاتمان گیرانه بوون، چونکه په وړه ردگاری دانا له ټیمه باشتر ده زانیت و، ټیمه له چاو زانستی ټه و نه زانین. خوی گه وړه ش ټه و شته ی باش و به که لکه بزمانی ده نیریت و، هندی جاریش دوعا و نزا کاتمان که بړ زانی دنیا مان ده یانکه یی له گه بچینه ی میهره بانی خویدا هه لیان ده گریټ و پاشه که و تیان ده کات، بړ ټه و له ژیانی دواړو ژماندا به که لکمان بیت و سوودی لئی وهر بگرین. بهم جوره، دوعا و نزا کاتمان له ټه بجامدا هه رگیرا ده بن.

هه رچونیک بیت، ټه و دوعا په ی که به و پهری خاوپنی و دلسوزی په و بکریټ و، له سه رچاوه ی نه خوشی په و هه لقولا بیت و، له پنی هه ست کردن به "لاوازی" و "ده سته وسانی" و "هه ژاری" په و هه تیبیت، گه لئی نزیکه له گیرابوونه و.

(نه خوشی) ش بناغه و خولگه ی ټه م جوره نزا و پارانه و خاوپنا په. جا پیوسته نه خوش و ټه و ټیماندارانه ش که چاو دیریی ده که ن، سوود لهم جوره دوعا و نزا په وهر بگرین.

دهرمانی هه ژدههم

ئەى ئەو نەخۆشەى وازى لە شوکرانە بژىرى هیناوه و دوو چارى داوى
سکالا بروه!

دەربرینی سکالا ئەوه ده گەیه نیت که مافیکت هه بوو بیت و پێشیل
کرایت. که چى تو هیچ مافیکت نەفو تاوه هه تا سکالای بۆ بکهیت، به لکو
هیشتا مافى زۆرت به سه ره وه به و شوکرانەشت له سه ر پێشکهش نه کردوون!
ئەوه تا هیشتا مافى خوای گه وره ت به جى نه هیناوه که چى به نارەوا سکالا
ده کهیت، وهك ئەوهى خۆت به خاوه ن حەق بزانی!

له راستیدا مافى ئەوه ت نى به سه یرى ئەو لەش ساغانه بکهیت که پله یان
له تو به رزتره و ئنجا سکالا دەربریت، به لکو ده بى له گۆشەى
تەندروستى یه وه سه یرى ئەو نەخۆشه ده ستەوسان و داماوانه بکهیت که پله یان
له تو نزمه وه، هه میشه به ده ست ئیش و ئازاره وه ده تلینه وه. که واته
شوکرانیه کى زۆرت له ئەستۆدايه.

جا ئەگەر ده ستیکت شکاوه ئاوړێک به لای ئەو که سانه دا به ده ره وه که
هه ردوو ده ستیان به راوه ته وه.. ئەگەر چاویکت بینایى نه ماوه، بۆ ئەوانه به روانه
که هه ردوو چاویان له ده ست داوه! تا کو شوکرانە بژىرى پێشکهشی خوای
گه وره بکهیت.

به ئی، له گۆشەى نيعمه ته وه هیچ که سیك مافى ئەوهى نى به له خۆى
به ره و ژوورتر به روانیت، چونکه به م پروانین و په فتاره ی ئاگرى سووتینه یرى
سکالای پز گر ده گریت. به لام له کاتى به لا و موسیبه تدا پێوسته له خۆى
به ره و ژوورتر به روانیت و سه یریکی ئەوانه بکات که گێرو گرفت و به لایان له و
زیاتره، تا کو شوکرانەى خوا بکات و به و حاله ی خۆى پازى ییت.

ئەم نەپنی یەش لە هەندئ پەيامدا بە ئوونە یەك پروون كراوە تەو، كە ئەمە ی خوارەو ناورۆكە كە یەتی :

(كە سێك دەستی هەزارێك دە گرت و، بە پلێكانە ی منارە یە كدا سەری دەخات و، لە هەموو پلە یە كدا دیاری یە كی پێ دە بەخشیت، ئنجا لە لوتكە و كۆتایی منارە كە شدا گەورە ترین دیاری دە داتێ و، بە مەش دیاری یە كانی كۆتایی پێ دە هێت ..

جا لە كاتی كدا كە دە بوو ئەم هەزارە سوپاسی بە خەشەری ئەم هەموو دیاری یە بە نر خانە ی بگر دایە، كە چی هەموو یان لە بیری خۆ ی دە باتەو، یان بە چاوی كی كەم سەیریان دە كات و سوپاسیان لە سەر پێشكەش ناكات و، بۆ بەرەو ژوور تر دە روانێت و، بە دەم سكا لاو دە لێت: خۆز گا ئەم منارە یە بەر زتر دە بوو تاكو بگە یشتما یە تە پلە ی كە سانی ترا! یان دە لێ: بۆ چی ئەم منارە یە بە ئەندازە ی ئەو چیا سەختە یان منارە كە ی تە نیشتی بەر زتر نە بوو)؟

چ پێ نە زانی نێكە بۆ ئەو نیعمە تانە و، چەندە تاوان و ستەمی كی گەورە یە لە حەق و راستی، گەر ئەو هەزارە سكا لا ی ئاوا ی لە زار دە ربچێت؟

حالی مرقفیش بە هەمان جۆرە، ئەو تە كاتی لە نەبوونەو پەیدا بوو، بە "بەرد" و "دار" و "ئاژەل" دروست نەبوو، بەلكو بە مرقفێكی موسلمان بە دیهاتوو و، ماوێ كی زۆریشی بە تەندروستی بە سەر بردوو و، پلە یە كی بەرزی نیعمە تی خوا ی گەورە شی بە دەست هێناو. لە گەل ئەمە شدا دە بینیت ئەم مرقفە سكا لا لە نەبوونی تەندروستی دە كات كە لە بەر چەند هۆ كاری كی كەم خایەن تەندروستی لە كیس چوو، یان بە هۆ ی لێك جیا نە كردنەو ی چاك و خراپ هەندئ نیعمە تی لە دەست داو، یان ناتوانێت بگا تە ئاستی ئەو نیعمە تانە .. پاشان دە شلێت:

(ئای بە دەبەخت خۆم! من چیم كردوو تە بەم جۆرەم بە سەر بیّت)؟

بهم شیوهیه، بڼی نارامیې خوی دهردهپرېت. وهك بلیې په خنه له خوایه تی
خوای گهوره بگرېت!

هم جوړه حالانه نه خوځی په کی مه عنهوی په و، به لا و گرنفیکي گهلې
گهوره تره له نه خوځی و گرفته ماددی په کهی خوی. چونکه هم سکا لایه
نه خوځی په کهی زیاتر ده کات و پهری پڼی ده سینیت و، وه کو ټه وه وایه
که سینکی ده ست شکاو زور انیازی بکات! به لام مروقی زیر ده لیت:

﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾.

تیز بڼی خوی نارام ده گرېت و کاره کانی ده داته دهستی خوای گهوره،
هه تا نه خوځی په کهی کاری خوی تمواو ده کات و به پڼی خوځیه وه دپروات!

دهرمانی نوزدههم

خوای گهوره که ناوی: "الأسماء الحسنى" ی بڼی ناوه جوان و به رزه کانی
خوی هه لېژاردوه، رایگه یاندوه که ټه ناوانه هه موویان جوانن..

له لایه کی تریشه وه ژیان جوانترین ټاوینه ی خوایه. خوی ټاوینه په کیش
خواه نه کهی جوان بیت دیاره خوځی جوانه. هه ټاوینه په کش لایه نه
جوانه کانی خواهن دی خواهنی "جوانی" دهر بخت و هه رشتیک له لایه نه ټه
خواهنده جوانه وه به سهر ټاوینه که دا بیت ټه ویش جوان ده بیت. که واته
هه رشتیک بیت پڼی ټه ژپانه، ټه ویش - له راستیدا - هه جوانه و به جوان
داده نریت، چونکه نه خشه په نگیڼه کانی ناوه جوانه کانی خوای گهوره
دهرده خات!

جا ټه گهر ژپان له سهر په ک پهرت و هه ر ټه نها به ټه ندرستی و خوځی
پرواته سهر، ده بیت به ټاوینه په کی کهم نرخ و بی سوود. ټه نانه ټه لوانیه
هه نندی جار مروف به هوی ټه جوړه ژپانه وه هه ست به نه بوون و پټه ووده یی

بکات و نازار و دلته نگی بچیژیت. تنجاله و کاته دا نرخي ژيانيش دپته خواره وه و، له زهت و خوښي تمه نيش ده بپت به نازار و خهفه ټيکي زور له گهرووي مروځدا. ټيتر يان نهويه نهو مروځه خوځي ده خاته ناو چلکاوې هه رزه يې و کرداري ناپه سنده وه، يان په نا ده باته بهر مه لېه نده کاني خراپه کاري و بهر په وشتي، گوايا بو نهوې ژيان و کاتي خوځي به زوويي بپاته سر، کتومت وه کو نهو به ندي يه ي که دوز منايه ټيې تمه نې به نرخي خوځي ده کات و به خيرايي دپيکوژيت، له پيناوي ته او کردني ماوه ي زينداني يه که ي!

به لام نهو ژيانه ي که جموجوولي تېدايه و به ټالوگور ده چپته سر و چهند قوناغيکي جوړ او جوړ له خو ده گريټ، مروځ هه ست ده کات نرخيکي هه يه و، بهر هه ميکي باش به تمه ن ده دات و، تاميکي خوش به دهر ووني مروځ ده چيژيت. ته نانهت و له مروځ ده کات که وپړاي نهو ټيش و نازار و دهر ديسه ري يه جوړ او جوړانه ي دپته رپي، نه يه وپت ژيانې به فيرو بروت و، ټاواته خوازي نهو ده بپت کاته کاني به شي کاره کاني بکه ن و، هپچ ناخ و ټوف و ناله يه کي نامينيټ و، هه رگيز ناليت: "کوا خور ټاوا بپوايه" يان: "ده بپي که ي پوژ بپته وه"!

به ټي، پرسيار له ده و له مه نديکي ده ست به ټال بکه له وانه ي که هه موو کارپکيان به گوپړه ي دل بو ده په خسيټ، ليټي پيرسه و بلټي: چونيټ؟ چي ده که پت؟ بپي هپچ گومانلک له وه لامدا جوړه گرفتاريکي پر له خهفهت و نازاري ليټ ده بيسيټ، وهک: (ناخ به ده ست کاته وه که به سر ناچيت! ټايا نايه يت به شپک له کاته که مان به سر بهرين؟ با ماوه يه ک پيکه وه ټاوته بکهين!) ياخود جوړه سکالا يه کي واي ليټ ده بيسيټ که هه موويان له ټوميدي

ژيانېكى درېڅايه نه وه سهرچاوه ده گرن، وهك: (فلان كارم ناتهواوه..
خوزگه ئاوا و ئاوام بكردايه)!

بهلام ته گهر پرسيار له هه ژاريكي گيرؤدهى موسييهت يان كريكاريكي
چه وساوه بكهيت و، بلييت: حالت چونه؟ تهوا - گهر ژير ييت - له وه لامدا
دهلييت: (سوپاس بؤ خوا من باشم.. هه ميشه له كاردام و راناوه ستم..
خوزگا زوو خور ئاوا نه ده بوو تا كاره كاڼم تهواو ده كرد.. خو "كات" به
له سهرخويي كوتايي پي ديت و ته مهنش له گه ليذا ده روات و وه ستاني نيه.
ههرچند من - له راستيدا - ماندووم، بهلام هم ماندووو بونهش هر
ده روات و همموو شتيك بهم چه شنه له رؤشتندايه).

ده بينيت بهم وتانهى نرخ و گرنگي ته من دهرده خات له ناوه ندى تهو
داخ و خهفه تهيدا كه بؤ رؤشن و له ده ستچوونى ته مهنى دهرى ده برپيت.
كه واته به باشى تيده گات له وهى كه نرخى ژيان به ماندوووون و ههنگرتنى
هركى قورسوه يه، بهلام چه سانه وه و تهن دوستى و له شساغى تامى ته من
تال ده كهن و شيوه جوانه كه شى له بهرچاوى خاوه نه كهيدا به راده ههك
ده گورن كه ئاوا ته خوازي تهوه ييت به زووترين كات لهو ته مهنه پرزگارى
بييت!

ده سا تهى براى نه خو شم!

بزانه كه سهرچاوهى همموو شهر و گيروگرفت و تهنانت بناغهى همموو
گوناهينكيش: نه بوون (العدم) ه، وهك له پهيامه كانى تردا به چهنده ها بهلگه
پتهو چه سپاندمان. خو "نه بوون" يش شهر و خراپه يه كى تهواوه تى و
تاريكا يه كى تابليتى نووتهك و ليله.

جا تهو حاله تانهى كه له دؤخى وه ستاندمان، واته تهو كاتانهى كه ژيان
له سهر يهك رهوت و به بئ هيچ گوران و جوولانيك به سهر ده چييت، تهو

كاتانە، گەلىنى نىزىكتىن لە "نەبوون" و "بېھوودەيى" ھە. ئەم نىزىك بوونەشەيتى ۋالە مەروڧ دەكات كە ھەست بە تارىكىيى "نەبوون" بىكات و دووچارى دلئەنگى و بىزارى بىت..

بەلام جوجوول و ئالوگۆر "بوون" يان ھەيە و كارىك دەكەن مەروڧ ھەست بە "بوون" بىكات. خۇ ديارە "بوون" يش خىر و فەرىكى ئاشكرا ۋ لە بەرچاۋە.

جا مادەم حەقىقەت بەم چۆرەيە، ئەۋا بزائە نەخۇشى يەكەت ميوانىكە و بۇ لاي تۆرەۋانە كراۋە، تاكو ئەۋ كار و ئەر كە زۇرانەي كە پىي سپىراۋە جىي بەجىيان بىكات. چونكە "نەخۇشى" ژيانە بەنرخە كەت پالڧتە دەكات و، ھىز و پىزى دەداتى و، بە پلە بەرزە كاندا سەرى دەخات و، سەرجمى ئەندام و ئامىرە مەروپىيە كانت بۇ يارمەتيدانى ئەۋ ئەندامە بيمار و بەئازارەت دەخاتە گەر و، نەخشە رەنگىنە كانى ناۋە جوانە كانى بەدېھىنەرى دانا دەخاتە پروو. پشت بە خوا بەم نىزىكانە ئەر كە كانى سەرشانى كۆتايى پىي دەھىنىت و بە پىي خۇيەۋە دەپرات و، بانگ لە "تەندروستى" دەكات و پىي دەلەيت:

(ئىستا ۋەرەۋە لە جىيى مندا بەردەۋام، مېنەرەۋە و، سەرلەنۆئ ئەر ك و فەرمانبەرى يە كانت ئەنجام بدە، چونكە ئەمە جىيى تۆيە و، بۇ خۇت بە خۇشى ۋ شادمانى تيايدا بۇي)!

دەرمانى بىستەم

ئەي ئەۋ نەخۇشەي بە دواي دەرماندا دەگەرپىت!

دەبىي بزائىت كە نەخۇشى دوو بەشە:

بەشىكىيان نەخۇشىي راستەقىنەيە و، ئەۋى تريان ۋەھم و ئەندىشەيە.

سەبارەت بە جۆرە راستەقىنە كەيان، خىۋاي گەورە و دانى و شىفابەخش دەرمىنى بۆ ھەممۇ دەردىك دانىۋە و لە گەنجىنەى دەرمانىخانىە گەورە كەيدا - كە گۆى زەۋىيە - پاشە كەۋتى كىردۈن.

جا ئەو دەرمانىخانىە داخۋازى بۈۋى نەخۋشىيە كانى. بە كارھىنانىشىيان بۆ ئەم مەبەستە ھەر لە بناغەدا كارىكى رەۋايە و ئاينى ئىسلام فەرمىنى پى داۋە. بەلام دەپى شىفا و كارىگەرىي ئەو دەرمانىخانىە تەنھا لە خىۋاي گەورەۋە بزانين، چونكە خىۋاي گەورە ھەرۋەك نەخۋشى و دەردى بەخشىۋە ھەر ئەۋىش شىفا و چاكبۈۋەۋە دەبەخشىت.

دەپى "نەخۋش"ى مۇسلىمانىش گۆپرايەلى پزىشكە مۇسلىمان و لىھاتىۋە كان يىت و، لە پىنمايى و ئامۇز گارىيان دەرنەچىت. چونكە زۆر بەى نەخۋشىيە كان لە نەزانينى بە كارھىنانى دەرمىان و، گۆى نەدان بە ئامۇز گارىي پزىشك و، ئىسراف و، گوناھ و، پارىز نە كىردنەۋە پەيدا دەپى. خۇ گومانى تىدانىيە كە پزىشكى دىسۆز و ئاينىدار لە بازىيەكى مەشروۋە و رەۋادا ئامۇز گارىي نەخۋشە كانى دەكات و، بەدئەنجامىي ئىسراف و خراپىي بە كارھىنانى دەرمىانە كان دەخاتە پىشچاۋى نەخۋش و، دلى دەداتەۋە و ھىۋا و ئومىد بە دل و دەروۋى دەبەخشىت.

مىۋى "نەخۋش"ىش لە لايەنى خۇيەۋە پىشت بەم دلدانەۋە و ئامۇز گارىيانە دەبەستى و، بەرە بەرە نەخۋشىيە كەى بەرە لاۋازى دەپۋات و، لە بىرى سىكالا كىردن و بى ئارامى و ۋەپسى، دلى دە گەشپتەۋە. باشقىن چارەسەرىش بۆ جۆرى "نەخۋشى ۋەھمى" ئەۋەيە كە گۆپى پى نەدرىت! چونكە نەخۋشىيە ۋەھمى بە گۆى پىدانى گەورە دەپىت، كەچى بە پىچەۋانەشەۋە گەر گۆپى پى نەدرىت، بچۈك دەپتەۋە و نامىنىت.

ههروهك ته گهر كه سينك هيلانه زهرده واته بورووژينيت، نهوا
 زهرده واته كان بهرده بڼه گياني و گهر بايه خيشيان پي نه دات نزيكي نابنه وه..
 ههروهه ها گهر كه سينك له تاريخي شهودا و له ناستي په تيكي شؤر په ووهو
 له نه نديشهيدا به خهستي رزچووينا، له وانه په نهو په ته له بهر چاويدا گه ووه
 بيت و به وينه شي شي لي هه ليتي! به لام ته گهر گوڼي پي نه دات، نهوا بوي
 دهرده كه وينا كه نهو شته شؤر بووه ته وه په ته و مار ني په. ئيتر گالته به
 وه هم و شله ژاني زهيني خوي ده كات!

نهم نه خوشي په وه همي په ش هه بهم جوړه په، ته گهر دريژه بكي شيت
 ده بيت به نه خوشي په راسته قينه.

وه هم و گومان لاي كه ساني هه ست ناسك ده بن به نه خوشي په كي
 سهخت و، به دهرديكي گه ووهي ده زانن و، شتي بچووك گه ووه ده كهن و،
 ورهيان دهر ووخيت. به تايهت ته گهر تووشی نیمچه پزیشكي دل پهق و
 دوور له به زهبي و بي ويزدان بن له وانه په كه وه همه كاني نه خوش
 دهورووژين و له پيش چاويدا گه ووهي ده كهن، تاكو گيرفاني نهو نه خوشه
 گهر دهوله مهنديت - دابته كينن، يان ژيريشي پي ده دپرينن و به ته ووي
 نه ندروستي له ده ست دهرده كهن!

دهرمانی بیست و په كم

نهي براي نه خوشم!

راسته نه خوشي په كهت نازاريكي ماددي هيه، به لام له هه مان كاتدا و
 به ووي نهم نه خوشي په ته وه چيژ و له زه تيكي معنه وي هينده گرنگ دهر ووهي
 داويت كه هه موو ناسه واري نازاره ماددي په كهت ده شواته وه و له ناوي
 ده بات..

چونکه هر گيز بازاره كهت ناگاته ئاستی ئه و سۆز و بهزهيهی كه له منالئی پهوه له بىرت چوو تهوه و ئیستا سهرله نوئى كانی په كهی له دل و دهروونی دایك و باوك و كهساندا تهقیو تهوه، ئه گهر دایك و باوك و كهسانت مابن. ئه وه تا لهم كاته دا ئه وه هست و سۆزى خۆشه وىستى و بهزهيه شیرینهی دایك و باوك ده كه ویت تهوه یاد كه له ده می منالیتدا ئاراستهت ده كران و ئیستا سهرله نوئى تازه بوونه تهوه و، خزمانت جارێكى تر هه مان بهزهيهی و خۆشه وىستى جارانت بۆ ده رده بېرن و كیشى نه خۆشى په كهت سۆزى خۆشه وىستى ناو دل و دهروونی ئه وانی راكیشاوه و به ده ور و پشتدا دین و خه می تۆيانه!

ئىتر ده بئى ئه و بازاره ماددى پهی كه پشوهی ده تلپیت تهوه، به رامبه ر به و خزمه تگوزارى پهی كه ئاویت تهی سۆز و بهزهيه چ نرخىكى هه بئى!

ئه و كه سانهی كه تۆ پشتر به شانازى په وه تیده كۆشايت بۆ خزمهت كرنیان، و ئیستا به هۆى نه خۆشى په كه ته وه ئه وان به و په رى بهزهيهی و ميه ره بانى په وه خزمهت ده كه ن و، تۆ له م كاته دا وهك گه و ره و فەرمانده په كى ئه و انت لى هاتو وه و له فەرمانت ده ر ناچن! هه ر به هۆى نه خۆشى په كه ته وه په كه چه ندين خۆشه وىستى يارى ده ده ر و هاوړئى به سۆز و ميه ره بانى نویت پهيدا كرده وه كه له بهر ئه و سۆز و بهزهيهی خواى گه و ره له مرؤفدا داينا وه نزيكيان ده خه يت ته وه له خۆت.

وێپاى ئه مه ش، تۆ به هۆى نه خۆشى په كه ته وه پشوو په كى باشت ده ست كه و تو وه و ئیستا له كار و بار و ئازارى فەرمان به ریتى ژيان و گير و گرفته كانى دوور كه و تو ویت ته وه.

جا دواى ئه وهی كه تامى ئه م هه مو و له زه ته مه عنه وى پانهت چه شت، كه له م نه خۆشى په وه به ده ست هیناون، ئه و نا بئىت بازاره جوزئى و

بچو و که که سکا لا له سهر زارت دهر بپریت، به لکو ده بی شو کرانی هم
چیز و له زه ته معنه وی یانه پیشکesh بکhit.

دهرمانی بیست و دووهم

تهی هو نه خوشه ی که گیروده ی نه خوشی یه کی سهختی وهك "شهلهل"
بووه!

له سهره تاوه من مژده ت دده منی که "شهلهل" به یه کیك له نه خوشی یه
پیروزه کان داده نریت بژ مروقی باوه ردارا

ماوه یه كه ده بی همهم له هولیا و پیاو چاكان بیستووه، به لام نهی نی یه کهیم
نه ده زانی. وا ئیستا یه کی له نهی نی یه کانی همهم به دلدا هات، که بریتی یه
له وه ی: "هولیا کان" به ویستی خو یان و به مه بهستی گیشتن و شادبوونیان به
خوای گه و ره و رزگار بوونیان له مه ترسی یه معنه وی یه کانی دنیا و
ده سته بهر کردنی به خته وه ری همیشه یی دواړو زیان، شوین دوو بناغه ی
بنه پرتی که وتوون.

هو دوو بناغه یه ش:

یه که میان: "یاد ویری مردن". واته له پیناوی به ده سته یانی به خته وه ری
هه تاهه تایی دواړو زیاندا بیران له نهمان و تیاچوونی دنیا کردووه ته وه و،
سهرنجیان داوه که له دنیا دا میوانی کی رپیوارن و هو ماوه یه له چه ند کار و
هر کی کی کاتیدا ده خرینه کار.

دوو هه میان: مراندنی دهر وونی فهرانده ری خراپکاری یه (النفس الامارة
بالسوء). هممش له پتی موجه ده و وهرزشی پوحي یه وه، تاكو له شووم و
مه ترسی یه کانی دهر وون و، هو هه ست و نه ستانه ش که پاشه پوژ نابین،
رزگار یان بیټ.

ده سا تهی ټو برابرهی که نیوهی تندرستی خوی له ده ست داوه!
 خوای گه وره - به بی ویستی خوت - ټو دوو بناغه کورت و ټاسانهی
 له تودا داناوه که رینگای ټه ووت بۆ تهخت و ټاسان ده که ن به بهخته وه ری
 هه تاهه تایی شاد بیست و، هه میسه ته و او بوونی دنیا و له ناوچوونی ټاده میزاد
 ده خه نه وه یاد. ټیتر، دواي ټه مه، "دنیا" ناتوانیت ته نگه نه فست بکات و
 بتخنکینیت و، بی ټاگایش پر کیشی ټه و ناکات که په رده به سر
 چاوه کانتدا بهینیت. چونکه "دهروونی به دخواز" ناتوانیت به هوی ټاره زووه
 نرمه کانیه وه که سیکي نیوه ټاده میزاد بخه ټه ټینیت.

ټیتر ټو مروفه به زووی له شهر و فروفیله کانی ټو دهروونه پرزگاری
 ده بیست. ټیمانداریش - به هوی نهینیی ټیمان و ته و ه ککول و ملکه چ بوونی بۆ
 فرمانی خوای گه وره - به ماوهیه کی کورت و له ټازارنکی سهختی وه
 "شه ل" دا هینده سوودی ده ست ده که ویت که به ټه ندازهی ټو سووده
 بیست ده ست ټیکو شهرانی ټه هلی ویلایهت و وهرز شکارانی پړوح ده که ویت
 له ناو خه ټه تگا کانددا. دپاره ټو کاتش - له بهر ټو سوودانه - ټازاره که ی
 خوی له بهر چاودا که م ده بیته وه.

دهرمانی بیست و سی ههم

ټی نه خوشی نامۆ و ته نیا و ده سته و سان!
 ټه گهر، سه رباری نه خوشی په کهت، نامو بیست و نه بوونی چاودیر و
 سه ربهرشتیکار له م نه خوشی په تدا، سه ربجی دله په که کانی جوولاندیست و
 میهره بانی و به زهیی ټه وانی بۆ لای تو را کیشاییت، ده بی پوانینی سۆز و
 به زهیی په روه دگاری میهره بانت چۆن بیست که له سه ره تای سووره ته کانی
 قور ټاندا به سیفه تی مه زنی: "الرحمن الرحيم" خویت پی ده ناسینیت و، ته نها

به بریسکانه‌وه‌یه کی به‌زه‌یی و میهره‌بانیی دهراسای خۆی سهرجه‌می دایکان ده‌خاته کار له خزمه‌تگوزاری و په‌روه‌ده‌ی ساواپاندا؟

ئهو خوایه‌ی که تنه‌ها به دره‌وشانه‌وه و پیشاندانی چمکیکی میهره‌بانیی خۆی له هه‌موو وه‌رزیککی به‌هارددا سهرانسه‌ری پرووی زه‌وی دهرانیتته‌وه و، له هه‌موو جوړه زۆر و زه‌به‌نده و په‌نگینه‌کانی چاکه و نیعمه‌ت و به‌خششی خۆی پری ده‌کات و، تنه‌ها به دره‌وشانه‌وه‌یه کی میهره‌بانیی به‌هه‌شتی به‌رین - به هه‌موو جوانی و رازاوه‌یه‌یه کی - به‌رجه‌سته ده‌ییت..

تۆ به‌هۆی ئیمانه‌که‌ته‌وه په‌یوه‌ندیت به‌و خوایه‌وه کردووه و ناسیوته و، به زمانی حالیی ده‌سته‌وسانیت - که له نه‌خۆشیی به‌که‌ته‌وه سهرچاوه‌ی گرتووه - په‌نای بۆ لا ده‌به‌یت و لێی ده‌لالیتته‌وه و هانای بۆ لا ده‌به‌یت. خۆ هه‌موو ئه‌مانه‌ش نامۆیی و نه‌خۆشی و ته‌نیاییه‌که‌ت ده‌گۆرپ به‌هۆکاری ئاو‌پ لێدانه‌وه‌ی سۆز و میهره‌بانیی ئهو خوایه‌وه، کارێک ده‌که‌ن که خواوه‌ند به‌چاوی میهر و به‌زه‌یه‌وه‌ بۆت پروانیت، ئهو پروانینه‌ی که هه‌موو شتیێک ده‌هییت!

خۆ ماده‌م خواوه‌ند هه‌یه و به‌چاوی سۆز و میهره‌بانیی‌یه‌وه بۆت ده‌پروانیت، ئه‌وا هیچ خه‌میێک نه‌ییت و، دلنیا به‌که هه‌موو شتیێک هه‌یه! ته‌نیا و نامۆی راسته‌قینه‌ش ئهو که‌سه‌یه که په‌یوه‌ندیی ئیمان و ملکه‌چی به‌و خوایه‌وه نه‌ییت، یان هه‌ر گۆی به‌و په‌یوه‌ندیی به‌ده‌ات!

ده‌رمانی بیست و چواره‌م

ئهی ئهو که‌سانه‌ی چاودێریی منالانی بێ گوناھی نه‌خۆش و ئهو پیر و په‌که‌ه‌وتانه‌ ده‌که‌ن که له پرووی ده‌سته‌وسانی و لاوازی‌یه‌وه وه‌کو منالیان لێ هاتووه!

د لېنا بن که بازرگانی په کی به پیت و گرنگی سر به رږزی دواپیتان له بهر ده ستدایه. ده سا فریای بکهون و سوودی لښ وهر بگرن و به شوق و کوششیکي زوره وه ههول بدن له دهستان دهر نه چیت!

نه خوشی په کانی مناله بڼی گوناوه کان له راستیدا بریتین له دهرزی لیدانی په روره دی خوایی بڼو منالانه که دهماره نهر مونیانه کانی نهوانی پڼی توندوتول ده کات بڼو راهینان و بهر گه گرنتی گپرو گرفته سهخته کانی دواړو رږزی ژیان..

له ههمان کاتدا نهو نه خوشی یانه چهند دانست و سوودیکیان بڼو ژیانی دنیایان و ژیانی رڅی یان تیدایه.

واته ههروه که نه خوشی ژیانی مروفه گه وره کان خاوین ده کاتموه و ده پیت به که فاره تی گوناوه کانیان، به ههمان جور ژیانی نهو منالانه ش پالفته په کی مه عنه وی ده کات.

هم دهرزی لیدانه مه عنه وی یانه بڼو منالان، بناغی بهر زبون نه وهی پله مه عنه وی په کانه بڼو پاشه رږزی هم دنیایان، ته نانه ت هی دواړو رږزی قیامه تیشیان.

پاداشتی چاودیری کردنی نه خوشی هم منال و ساوایانه ش له لاپه رهی کرده وه چا که کانی دایک و باو کدا دنووسریت، یا خود هر له لاپه رهی کرده وه کانی دایکدا، چونکه وه لای نه هلی حقیقه ت چه سپاوه دایک - به هوئی نه پڼی شفه قه ت و میهره بانی یوه - ته ندروستی مناله که ی گهلښ پڼی باشر و له پیشره له هی خوی!

سه باره ت به چاودیری و خزمه تکردنی پیر و په ککه و ته کانیش، نه و له چهند رپوایه تیکی صه حیج و چهند رووداویکی میژووییه وه دهر که وتروه که

چاودیریان - به تایه تی دایک و باوک - و دل خۆشکردن و خزمه تکر دنیا
بهوپه پری وهفا و دلسۆزی، سهرباری ئه وهی که هه موو ئه مانه مایه
دهستکهوتنی پاداشتی زۆر و دهستخستنی دوعا و نزیانه، به تایهت دوعای
دایک و باوک.. جگه له مهش، مروف ده گهیه نه بهخته وه پری ههردوو دنیا.

ئهو منال و نه وه گوپراهه لهی که له م چهشنه حالانه دا خزمه تی دایک و
باوکی په ککهوتهی ده کات و په زامه ندیی دلیان به دهست ده هیئت، خۆشی
له کاتی پیریدا هه مان گوپراهه لهی له منال و نه وه کانیه وه ده بینت و له وه ده مه دا
فریای ده که ویت..

به لام ئهو مناله ی دلی دایک و باوکی ته نگ ده کات و ئه شکه نجه یان
ده دات، وپرای سزای دواپۆژی ئهو دنیا، هه له م دنیا شدا دوو چاری گه لێ
گیرو گرفتی زۆر ده ییت.

به لێ، مه رج نی په چاودیریی ئهو پیر و په ککهوته و منال و ساوا یانه ته نها
له بهر ئه وه ییت که خزم و که سوکاری ئهو که سه بن خزمهت و چاودیرییان
ده کات، به لکو په کێک له خواسته گرنگه کانی ئایینی ئیسلام ئه وه یه که هه ر
کاتی مروفی باوه ردار تووشی پیریکی نه خۆشی موحتاج و شایانی پێز بوو،
ده بین بهوپه پری لیپران و دلسۆزی یه وه خزمه تی بکات و دلی بداته وه، ماده م
برایه تی پراسته قینه ی موسلمانانه له ئارادا ییت!

دهرمانی بیست و پینجه م

ئهی برایانی نه خۆش!

ئه گه ههست ده که ن به وهی که پێویستان به چاره سه ریکێ خاوین و
به سوود و به دهرمانیک هه یه که له زه تی پراسته قینه ی تیدا ییت و، بۆ چاره سه ر

کردنی ههموو دهر دېك دهست بدات، ئهوا تا دهتوانن ئيمانه كهتان بههيز و خاوين و دره خشان بكن! واته بههزي تموبه و له خوا پارانهوه و نويز و پهرستشهوه هيزو پيز به ئيمانه كهتان بدهن و، ئهوا چاره سهره خاوين و قودسي به به كار بهينن.

ئهو كهسانه ي كه بههزي خو شهويستبي دنيا و دهستگرتنيان به داوينيهوه دوو چاري بي ئاگايي هاتون، دهلني جهسته به كي معنهويي بيماري به نه ندازه ي دنيايان له خوياندا هه لگرتوه!

لهم كاته دا ئيمان ديت به هانايانهوه و، دهرمان و چاره سهری شيفابه خشي خوي پيشكهش بهو جهسته به ده كات كه به مشته كوله ئازار به خشه كاني جودايي و نهمان زامدار بووه و، لهو برين و زامانه رزگاري ده كات.

له چه ندين په يامدا چه سپاندو ومانه كه "ئيمان" شيفاي راسته قينه ده به خشيئت. جا له بهر ئهوه ي دريژه به باسه كه نه دهين، ئهوا به پوختي و كورتي ده ليم:

كاريگهري چاره سهره ئيماني به كان كاتي دهرده كه ویت كه به پي توانا "فه رزه كان" به جي بهينين و چاو ديري بكرين. به پينچه وانه شهوه: (بي ئاگايي و، هه رزه ي و، شوينكه و تني ئاره زووي دهر وون و، گالته و گه پي نار هوا) كاريگهري ئهوا چاره سهرانه لا ده بن.

خو ماده م نه خوشي په رده ي بي ئاگايي لا ده بات و، ئيشتيهاي دهر وون ناهي ليت و، ري له چوونه ژووره وه ي له زه ته نار هوا كان ده گريت، ئهوا ئيوهش ئه مه به هه ل بزنان و سوودي لي وهر بگرن و، به توبه و داواي ليبور دن و پارانهوه و ئوميد پهيدا كردن به "ميهره بانيي خوا" چاره سهره كاني ئيماني راسته قينه و پروناكي به قودسي به كاني به كار بهينن.

له خورای گه وره ی میهره بان ده پاریمه وه که شیفاتان پی به خشیت و نه خوشي په کانتان بږ بکات به که فاره تی گونا هه کانتان.

ثامین.. ثامین.. ثامین.

﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رَسُولُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ﴾.

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾.

اللهم صل على سيدنا محمدا:

طب القلوب ودوائها..

وعافية الأبدان وشفائها..

ونور الأبصار وضيائها.

وعلى آله وصحبه وسلم.

پاشکۆی یه کممی په یامی بیماران
بریسکه‌ی دووهم له کتیبی (بریسکه‌کان)

له کمال پشه‌وای نارامگراندا

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَلَمِّيَ الضُّرُّ وَأَلَمْتُ أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ﴾ (الأنبياء: ٨٢)

ئهم نزا و پارانه‌وه‌یه‌ی پشه‌نگی نارامگران حه‌زه‌تی ئه‌ییوب - دروودی
خوای له‌سه‌ر بیت - تاقي کراوه‌یه و، کاریگه‌ری‌یه‌کی ته‌واو به‌سوودی هه‌یه.
پو‌سته ئیمه‌ش له مونا‌جات و پارانه‌وه‌کانماندا سوود له نووری ئهم ئایه‌ته
په‌روزه وه‌ربگرین و بلین:

رَبِّ ﴿أَلَمِّيَ الضُّرُّ وَأَلَمْتُ أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ﴾!

چیرۆکی به‌ناوبانگی حه‌زه‌تی ئه‌ییوب - دروودی خوای له‌سه‌ر
بیت - به پوختی به‌م جو‌ره‌ی خواره‌وه بووه:

ئهم پشه‌وا نارامگه‌، ماوه‌یه‌کی درێژخایه‌ن ئارامی له‌سه‌ر نه‌خۆشی‌یه
قورسه‌که‌ی گرت، به‌را‌ده‌یه‌ك كه زام و برین هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌ی
گرت‌ه‌وه، که‌چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌ر له‌سه‌ر نارامگرتن به‌رده‌وام بوو، چونکه
چاوه‌پوانی پاداشته‌مه‌زنه‌که‌ی خوای گه‌وره و به‌توانای ده‌کرد. به‌لام کاتێ
ئهم نه‌خۆشی‌یه‌ پتر په‌ره‌ی سه‌ند و کرم دا‌یه "دل" و "زمان"ی، که‌ ته‌نها به‌م
دوانه‌ش خوا ده‌ناسریت و یادی ئه‌وی پنی ده‌کریت‌ه‌وه، ئا له‌م کاته‌دا هانای

برده بهر خواوهندی میهره بان و ئهو مونا جاته نهرم و پاک و خه مناکه ی کرد و
فه رمووی:

﴿أَنِّي مَسْنِيَ الضُّرِّ وَأَلْتِ أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ﴾!

ئهمهش ته نها له ترسی ئه وه ی که ئیتر نه توانییت به ته واوه تی په رسته شه کانی
جئ به جئ بکات و، که موکووړی روو بکاته به ندایه تی په کانی، نه ک بۆ
مه به ستی چا کبوو نه وه و حه وان ه وه ی خۆی. ئه وه بوو په کسه ر خوا ی گه و ره ی
میهره بان ئه و پارانه وه پاک و نزا بیگه ر ده ی به شیوه یه کی ده راسا (معجز) گیرا
کرد و شیفای ته واوی پئ به خشی و نیعمه تی خۆی به سه ردا باراند.

ئهم بریسه که یه پینج سه رنجی وردی تیدا یه:

□ سه رنجی یه کهم:

له بهر امبه ر زامه دیار و بهر چاوه کانی حه زره تی ئه ییو و به وه - دروودی
له سه ر بیټ - ئیمه گیرۆده ی چه ندین ئازار و زام و نه خۆشیی مه عنه ویی
نادیارین که له "گیان" و "دل" ماندا دروست بوون. ئه و نه خۆشی یه
مه عنه وی یانهش له راده یه کی وادان که ئه گه ر دیوی ناوه وه مان بۆ ده ره وه و
ده ره وه شان بۆ ناوه وه هه لبه گیر پنه وه، ئه و ده ره که ویت که ئیمه زۆر له
حه زره تی ئه ییو و ب زیاتر لهش به بار و گیرۆده ی زام و نه خۆشی یه کانین!

چونکه ئه و هه موو گونا هانه ی ده یانکه ی و، ئه و شوبه ه و گومانانهش که
خۆیان ده گه یه ننه می شک و دل و ده رو و ئمان، چه ندین زامی قوول و خویناوی
له ناخی "دل" و "گیان" ماندا والا ده که ن.

ئنجا له لایه کی تریشه وه، زام و برینه کانی حه زره تی ئه ییو و ب - دروودی
خوا ی له سه ر بیټ - ته نها ژبانی کورت و کهم خایه نی ئهم دنیا یه ی ئه وی
خسته بو وه مه ترسی یه وه، که چی زامه مه عنه وی یه کانی ئیمه ژبانی هه می شه یی
ئهو دنیا مان ده خاته مه ترسی یه وه!

که‌واته ٿيمه چهندين جار زياتر لهو پيڻغمبه‌ره مه‌زنه - دروودی له‌سهر
بيټ - پيوستمان به موناجاته که‌يه‌تي. به تايبه‌تي ته‌گهر بزائين که له بريی
ټو کرمانه‌ی له برينه‌کانی ټو پيڻغمبه‌ره نارامگره‌وه سهریان کرد و دابوويانه
دل و زماني، ټيمه چهنده‌ها گومان - که له زامه مه‌عنه‌وی په‌کاغان و
گوناه‌و کرده‌وه خراپه‌کاغانه‌وه په‌يدا بوون - ناخی "دل"ی داگیر
کردووين، که مه‌لېنه‌ند و نيسته‌جيی "ټيمان"ه! بويه ټيمانه که‌مان جيی پی ليژ
ده‌بيټ و له‌سهر نارامی و دټيايی خو‌ی ناميټنه‌وه..

هه‌روه‌ها ټو گومان و دوودلتي يانه خو‌يان ده‌گه‌ينه‌نه "زمان"مان، که
ټيمانی ناو ده‌رووغان ده‌رده‌پرېت. ټيتر خوشی و چيژ و له‌زه‌تي ټيمانی لني
ده‌سنيټه‌وه و دووری ده‌خاته‌وه له ياد و ناوبردنی خوا‌ی گه‌وره، تا به جارئ
کپ و بيټ ده‌نگی ده‌کات!

به‌لني، گونا‌ه له ناودلدا جيی خو‌ی ده‌کاته‌وه و لق و پل بؤ ناو قوولايی
دل ده‌هاوټ و، له‌ويوه ده‌ست به بلاو کردنه‌وه‌ی له‌که و تاريکاييه‌کانی
خو‌ی ده‌کات و، ټيمانی لني ده‌رده‌هينيټ. ټيتر ټو دل و ده‌که به‌رد په‌ق
ده‌بيټ و، چؤل و تاريک داديت.

جا له‌به‌ر ټه‌وه‌ی هه‌موو خراپه‌کاری و گونا‌هيک پيگايه‌کی به‌ره‌و
کافر بوون لني ده‌بيټه‌وه، ټه‌وا گهر له سهره‌تاوه به په‌شيمان بوونه‌وه و داوای
ليبورودن له خوا‌ی گه‌وره ټاسه‌واره‌کانی ټو گونا‌هه لا نه‌بريت و پاک
نه‌کړيټه‌وه، ټه‌وا دوايی له ناخدا ده‌بيټ به کرميکی مه‌عنه‌وی ياخود ماريکی
مه‌عنه‌وی و به دلي مرؤفه‌وه ده‌دات!

با ټه‌وه‌ش به‌م غوونه‌يه‌ی خواره‌وه پروون بکه‌ينه‌وه:

ته‌گهر که‌سينک به دزی‌يه‌وه گونا‌هيک ټه‌نجام بدات و شهرميش له‌وه
بکات که پیي بزائريت، ټهم مرؤفه‌وه بوونی مه‌لاټيکه‌ت و جيهانی رؤحانيی

به لاره گران ده بئت و، تنهها نيشانه و بيانويه كي بئ نرخی به لاره سه روز ياده
بؤ ئه وهی حهزی خۆی دهر بړئت كه دان به بوونياندا نه بئت!

نمونه يه كي تر:

ئهو كه سهی گونا هنيكي هينده گه وړه بكات كه به ره و دۆزه خ پيداته بهر،
ئه گهر په نا بؤ خواي گه وړه نه بات و داواي لېبور دني لئ نه كات و پشتي پئ
نه به ستيت، ئه و له كاتي ييستي نازار و ناخوشي په كاني دۆزه خدا، له ناخي
ده ورونه وه حهز به نه بووني دۆزه خ ده كات! تاله ئه نجامدا واي لئ ديت كه
به ئاسايي ترين نيشانه، يان به شوبهه و گومان يكي بئ نرخی، پر كيشي
نه سملاندني بووني دۆزه خ بكات!

نمونه يه كي تر:

ئهو كه سهی فهرزه كان به جئ ناهينئ و وهك پيوست فرماني به نديا ته تي بؤ
خواي گه وړه ئه نجام نادات، له هه مان كاتدا دلي له سه رزه نشتي
فرمانده يه كي ئاسايي نازار ده چيژئت كه له بهرام بهر به جئ نه هيناني
فرمان يكي ئاسايه وه ئاراسته ي كرديت.. سستي كردني ئهو كه سه له
به جي هيناني ئهو فهرزانه ي كه له چه ندين فرماني خواي گه وړه دا بؤي
دهر كراوه، دلته نكي و تاريكي په كي په كجار زؤر له "گيان" و "ده ورون" يدا
دروست ده كات..

ئهم دلته نكي يهش پالي پئوه ده بئت كه هه وړه كه له ده ورونه وه ئاره زوو
ده كات، پر به ده ميس هاوار بكات و بليت: "خۆز گه خواي گه وړه فرماني
به كردني ئهو په رستشه نه دا به!" دياره ئهو ئاره زووهش بؤني ئينكاري و
دوژمنايه تي په كي معنه وي لئ ديت بهرام بهر به خوايه تي خواي گه وړه.
هه ره بهر ئه وه شه كه ئه گهر بئ نرختين گومان له باره ي بووني خواوه نده وه
روو بكاته ئهو دله، حهزي پئ ده كات. وهك بليي به لگيه كي گومان بپري

ده‌ست كهوتبیت! ناشكرایه كه بهم كارهی دهر گایه‌کی گه‌وره‌ی
زه‌ره‌مه‌ندیی له‌ پروودا والا ده‌بیت..

به‌لام ئەم به‌ده‌بخته به‌خۆی نازانیت كه بهم ملنه‌دان و نكوولی كردنه‌ی،
خۆی كردوو به‌ نیشانه‌ بۆ تیری دلته‌نگی و تاریکی‌یه‌ك ملیونه‌ها جار له‌و
دلته‌نگی‌یه‌ كه‌مه‌ی له‌ ئەنجامی سستی كردنی له‌ به‌ندایه‌تیدا هه‌ستی پێ ده‌كرد
گه‌وره‌تر و تاریك‌تر بێت. وه‌كو ئەو كه‌سه‌ی كه‌ له‌ پێوه‌دانی می‌شوو له
هه‌لبێت و له‌تاوا خۆی بخاته به‌رده‌می مار و هه‌ژدیهاكان!

جا با له‌ پۆشنایی ئەم سێ نمونه‌یه‌دا، له‌ نه‌هینی ئەم ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ تیبگه‌ین
كه‌ ده‌فه‌رموئ:

﴿بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (المطففين: ۱۴).

□ سه‌رنجی دووه‌م:

هه‌روه‌ك له‌ وته‌ی بیست و شه‌شم، له‌ باسی نه‌هینی قه‌ده‌ری خوای
گه‌وره‌دا، روون كراوه‌ته‌وه‌:

مرؤف - له‌ سێ پرووه‌ - مافی سكا‌لای نی‌یه‌ له‌ ده‌ست ئەو به‌لا و
نه‌خۆشی و گه‌روگرفتانه‌ی كه‌ دینه‌ رڤی ژبانی:
○ پرووی یه‌كه‌م:

خوای گه‌وره‌ كاتێ به‌رگی "بوون"ی به‌ به‌ری مرؤف پۆشیوه‌،
كردوو‌یه‌تی به‌ به‌لگه‌ له‌ سه‌ر ورده‌ كاریی سنه‌ت و دروستكراوانی خۆی و،
مرؤفی له‌ شیوه‌ی نمونه‌یه‌ كیشدا به‌دی هه‌ناوه‌ كه‌ به‌رگی "بوون"ی به‌ به‌ر
ده‌به‌رپێت و ده‌ستكاری و ئالوگۆز له‌و به‌ر گه‌دا ده‌كات. به‌مه‌ش دره‌وشانه‌وه
جۆراو جۆره‌كانی ناوه‌ جوانه‌كانی خۆی له‌ بوونه‌وه‌دا پیشان ده‌دات.

جا هه‌روه‌ك ناوی "الشافي"ی خواوه‌ند داخوازی بوونی نه‌خۆشی‌یه‌، به‌
هه‌مان جۆر ناوی "الرزاق"یش داخوازی بوونی برسی‌تی‌یه‌.. به‌م جۆره‌

ددرده که ویت که خوای گه وړه خوۍ خاوه نی مولکی بوونه وړه و به ویستی خوۍ ده ستکاری و ئالو گزړ له مولکه کانیدا ده کات.

○ پرووی دووهم:

"ژيان" به هؤی گيرو گرفت و به لا و موسیبه ته کانه وه پالفته ده ییت و، له پښی نه خوۍ و کاره ساته کانه وه پاک ده بیته وه و به روپوم ده به خشیت و ده گاته ئامانجه کانی. ئیتر له م پښگایه وه ده توانیت ئه رکی خوۍ جی به جی بکات.

به لام ئه و ژيانه ئاساییه ی که له سهر یه ک په وت و شیوه و به بی هیچ ئالو گزړیک و به خوۍ و حموانه وه له مرؤف ده چیته سهر، گهلنی نریکه له و "نه بوون" هی که شهر و خراپه یه کی روون و ئاشکرایه، تا ئه و "بوون" هی که خیر و فهرپکی ئاشکرا و له بهر چاوه. ته نانه ت ئه و جوړه ژيانه پښگایه که بو رؤشتن به ره و نه بوون.

○ پرووی سئهم:

دنیا ته نه ا خاوه ی تاقیکردنه وه یه، واته جی ئه نجامدانی کرده وه و پشککش کردنی عیباده ته، نه ک جی خوۍ گوزهرانی و حسانه وه و پاداشت وه رگرتن..

له بهر ئه وه، هه موو نه خوۍ و گيرو گرفت و موسیبه تیک، به مهر جی ئارامگرتن و شوکرانه بؤیری - جگه له و گيرو گرفتانه ی روو ده که نه ئایین - زور له گهل ئه و کرده وه و عیباده تانه دا گونجاوه، چونکه یارمه تی ئه و کرده وه و په رستشه ددات و پستی ده گریت. هر له بهر ئه وه شه که سکالا کردن له ده ست ئه و نه خوۍ و گيرو گرفتانه به کاریکی هه له و نابه جی داده نریت، به لکو ده بی شوکرانه یان له سهر بکریت، چونکه ئه و

نەخۆشی و گێرو گرتانە هەموو سەعاتێکی ژيانى خواوەنە کانیان دە کەن بە پەرستشی پوژێکی تەواوەتی.

بە ئێ، پەرستش دوو جۆرە: جۆرێکی بە ئەندامەکانی لەش ئەبەخام دەدرێت و، جۆرە کە ی تریشی بە "دل".

جۆری یە کە میان لای هەموان ئاشکرا و زانراوە..

جۆری دوو هەمیش ئەو یە کە: نەخۆشی و گێرو گرتە کان دەستەوسانی و لاوازیی مەووف بە نەخۆشە کە دەناسین، خۆ کە هەستیشی بە "لاوازی" و "دەستەوسانی" ی خۆی کرد، ئەوا پەنا دەباتە بەر سۆز و میهرەبانیی خوای گەورە و پرووی تێدە کات و پشتی پێ دەبەستێت. بەمەش پەرستشیکی پاک و بێگەردی پێشکەش دەکات. ئەم جۆرە پەرستشە گەلێ خاوینە و هەرگیز رپای تیکەل نایێت.

جا ئەگەر ئەو مەووفە ی کە دوو چاری گێرو گرت و نەخۆشی دەبێت، ئارام بگرێت و بێر لە پاداشتە زۆرە کە ی لای خوای گەورە بکاتەو و شوکرانە بژێر یێت، ئەوا هەموو سەعاتێکی ژيانى بۆ دەبێت بە عیبادەتی پوژێکی تەواوەتی. بەم جۆرە، تەمەنە کەم و کورتە کە ی بۆ دەبێت بە تەمەنێکی دوور و درێژ. بە لکو هەندیکیان هەموو خولە کێکی ژيانى بۆ دەبێت بە پەرستشی پوژێکی تەواوەتی.

کاتی خۆی زۆر بە زەهیم بە "حافز ئەحمەدی موهاجیر" دا دەهاتەو، کە یە کێک بوو لە برایانی ئاخیرەم. چونکە بە نەخۆشی یەکی سەختەو دەتلاپەو. پاشان ئەم ختوورە یەم بە دلدا هات کە: (مزگینیی بدەرێ و پەروزیایی لێ بکە، چونکە هەموو خولە کێکی ژيانى، کە بەو جۆرە لێی دەگوزەرێت، بە پەرستشی پوژێک بۆی دەژمێرێت)!

لە راستیشدا هەمیشە ئارامگر و شوکرانە بژێر بوو.

□ سەرئىچى سىھەم:

ھەر وەك لە "وتە كان" ى پېشوو دا پووغان كىر وەتەو:

ئەگەر ھەر مەروۇفك بىر لە پابوردووى ژيانى خۆى بىكەتەو، ئەو چ بە دڭ و چ بە زمانى دەئىت: "داخى بە جەرگم". ياخود دەئىت: "سوپاس بۆ خوا"! واتە يان زۆر لە داخى ژيانى پابوردوويدايە، ياخود سوپاسى خواى گەورەى لەسەر دەكات.

جا ئەو كەسەى كە داخى ژيانى پابوردووى لە دلدايە و لە زمانىەو ئەم خەم و پەژارەى دەردە كەوئىت، ھۆكەى تەنھا لەدەستچوونى ژيانى شادمانى و خۆشحالىي كاتە كانى پېشووئەتى، چونكە لەدەستچوونى خۆشى - خۆى لە خۆيدا - ناخۆشى و ئازارە. بەلكو كاتى وا دەئىت خۆشى و چۆئىكى كەم، ئازارىكى زۆر و بەردەوام لە دلدە بەجنى دەئىت. جا بىر كىرەنەوئەى مەروۇف لە خۆشىە كانى ژيانى پابوردووى - بى ھىچ گومانىك - دلى دەگووئىت و خەفەت و ئازار لەسەر زمانى دەچۆئىت. بەلام ئەو چۆئە مەعنەوئەى بەردەوامەى كە مەروۇف لە نەمانى ئازارە كانى پابوردووىەو ھەستى پى دەكات، زمانى دەخاتە شوكرانە بۆئىرى خواى گەورە.

ئەمەش حالەتئىكى سەروشتىە و ھەموو مەروۇفك بۆ خۆى ھەستى پى دەكات.

ئەو كەسەى كە دووچارى گىروگرفت يان نەخۆشىەك دەئىت، جگە لەو چۆئە مەعنەوئەى باسما كىرە، ئەگەر بىرىش لەو پاداشتانەى دواپۆژ بىكەتەو كە خواى گەورە بۆى دانائە و، سەرنج لەو ەش بدات كە ژيانە پەر لە دەردىسەرىە كەى ئىبرەى لەوئى بۆى دەئىت بە ژيانىكى ھەمىشەى و درىزخايەن، ئەو ئەو مەروۇفە تەنھا بە ئارامگىرەنەو پانائەستى، بەلكو

به‌ره‌وژوورتره‌نگاو ده‌نیت و شوکرانه‌ی له‌سه‌ر پېشکەش ده‌کات و به
"قه‌ده‌ر" ی‌خوای گه‌وره‌رازی ده‌بیت. دیاره‌ئو کاته‌ش زمانی ده‌که‌وێته
شوکرانه‌بژیری و ده‌لێت:

"الحمد لله على كل حال، سوى الكفر والضلال!"

له‌ناو خه‌لکیداباوه‌که‌ده‌لێن:

"ژیانی ده‌ردیسه‌ری و پر له‌گیروگرفت، درێزخایه‌نه!"

به‌لێ راسته‌.. به‌لام نه‌که‌به‌و واتایه‌ی که‌هه‌ندی کەس پێیان وایه‌به‌هۆی
دته‌نگی و ئازاره‌که‌یه‌وه‌دوور و درێزه‌. به‌لکو له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌که‌به‌وێنه‌ی
ته‌مه‌نیکی درێزخایه‌ن به‌روبوومی گه‌وره‌و به‌نرخ بۆ ژیا‌نی مرۆف به‌ره‌م
ده‌هێنێت!

□ سه‌رنجی چواره‌م:

هه‌روه‌که‌له‌مه‌قامی یه‌که‌می وته‌ی بیست و یه‌که‌مدا پرووغان کردووه‌ته‌وه:
ئه‌گه‌ر بیت و مرۆف ئه‌وه‌یز و توانای نارامگرته‌ی که‌خوای گه‌وره‌پێی
به‌خشیوه‌به‌م لا و ئه‌و لادا بلاوی نه‌کاته‌وه‌و، له‌ئه‌ندیشه‌و ترس و خه‌فه‌ندا
په‌رته‌وازه‌ی نه‌کات، ئه‌وا هه‌ر ته‌نها ئه‌وه‌هێزه‌سه‌روزیا‌ده‌بۆ ئه‌وه‌ی
به‌ره‌نگاریی هه‌موو گیروگرفتییکی پێ بکات..

به‌لام وه‌هم و، بێ ئاگایی و، پشت به‌ستن به‌ژیانی دنیا و، به‌هه‌میشه
زانیی ئه‌م ژیا‌نه‌، هێزی نارامگرته‌ی مرۆف ناهێلن و، له‌نیوان ئازاره‌کانی
را‌بو‌ردووی و مه‌ترسی‌یه‌کانی ئاینده‌دا هێز و توانای مرۆف په‌رته‌وازه‌ده‌که‌ن.
تاله‌ئه‌نجامدا ئه‌وه‌هێزی نارامگرته‌ی که‌خواوه‌ند به‌مرۆفی به‌خشیوه‌هینده
که‌م ده‌بێته‌وه‌که‌له‌به‌رامبه‌ر هێچ به‌لآ و گیروگرفتیکدا خۆی پێ را‌گه‌یر
نه‌کریت.. ده‌بینیت ئه‌و مرۆفه‌لای ئه‌م و ئه‌و سکا‌لآ ده‌کات، ته‌نانه‌ت هه‌ندی
جار لای خه‌لکی - خوا په‌نامان بدات - سکا‌لآ له‌ده‌ست خوای گه‌وره‌

دەردە پېت! بەلكو وەك شىئى لى دىت و دەرى دەخات كە هېچ
تويشۇويه كى ئارامى لە لا نەماوہ!

ئەمە سەرەپاي ئەوہى كە مرۇف مافى دەپرېنى ئەم چەشنە سكالايەى
نىيە، چونكە پۇژانى رابوردو و ئەگەر بە گىروگرفت و ناخۇشى پۇشتىنە
سەر، ئەوا ئىش و ئازارە كانىشيان بەسەرچوۋە و، خۇشى و حەوانەۋەيان جى
ھىشتوۋە.. چونكە تەنگزە كانى بەسەرچوۋە و ماندوۋىيە كانىشى پۇشتوۋە،
بەلام خىر و پاداشتە كانيان ماۋەتەۋە. كەۋابوۋ نابى سكالايان لە دەست
بكرىت، بەلكو پىۋىستە مرۇف شوكرى خۋاى گەۋرە بكات لەسەر ئەوہى
كە ئازارە كانى پۇشتوۋە و بەسەرچوۋە.

ھەرۋەھا كارىكى راست و دروست نىيە كە مرۇف لەدەست ئازار و
بەلا و گىروگرفتە كان بىزار بىت و رىيان لى ھەلبىگرىت، بەلكو دەپى
پەيوەندى خۇشەۋىستانەيان لە گەلدا بىستىت! چونكە ئەو ژيانەى كە بەو
شېۋە لە مرۇف دەپۋاتە سەر، بەھۋى ئەو ئازارانەۋە، دەپىت بە ژيان و
تەمەنىكى درىزى ئەوتۇ كە بەختەۋەرى ھەمىشەى بۇ مرۇف بەرھەم بەيىت.
لەبەر ئەۋە، گەر مرۇف بەشىكى زۇرى ھىزى خۇراگرى و ئارامگرىتى
خۇى لە بىر كەردنەۋەى ئازارە كانى پىشۋىدا لەناۋىبات، ئەوا ھەنگاۋى بەرەو
كەردارى شىئانە ناۋە!.

پۇژانى داھاتوۋش، لەبەر ئەۋەى كە ھىشتا نەھاتوۋە و نازانىت چۇن
دەپ، ئەوا بىر كەردنەۋە و دەپرېنى بىن تاقەتى ھەر لە ئىستاۋە لە دەست ئازار و
گىروگرفت و ناخۇشى يەكانى ئەو پۇژانە پەفتارىكى تابلې دوور لە ژىرىيە!
چونكە ھەرۋەك ئەو كەسەى كە ھەر ئىستا و لە ترسى برسىتى و تىنوبوۋنى
سەپىنى و دوۋسەپىدا ھەتتا دەتوانىت گەدەى خۇى بە خۋاردن و خۋاردنەۋە

ده‌ناخنیت، به که‌سینکی نه‌فام داده‌نریت، به هه‌مان جوړ بیر کردنه‌وه و ترس و بیمیش هر له ئیستاوه له ده‌ست نه‌خو‌شی و نازاریکی ثابنده که له خو‌کمی "نه‌بو" دایه، به گټړی و نه‌فامی ده‌ژمی‌ریت، به را‌ده‌یه‌ک که ئه‌و که‌سه‌ی ره‌فتاری وا ده‌نوینیت سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی سته‌م له خو‌ی ده‌کات، خو‌یشی داده‌به‌زینته ئه‌و ئاسته‌ی که هیچ که‌سینک به‌زه‌یی پندا نه‌یه‌ته‌وه!

به پو‌ختی:

هه‌روه‌ک "شو‌کرانه‌بژیری" نيعمه‌تی پی زیاد ده‌ییت، "سکا‌لا‌کردن" یش په‌ره به موسیبه‌ت و گټرو‌گرفته‌کان ده‌دات و، خاوه‌نه‌که‌ی له‌وه‌ دوور ده‌خاته‌وه که خه‌لکی به‌زه‌ییان پندا بیته‌وه.

پیاو‌پکی خوا‌ناسی خه‌لکی "ته‌رزپو‌م" له‌یه‌ که‌م سالی جه‌نگی جیهانیی په‌که‌مدا گر‌فتاری نه‌خو‌شی‌یه‌کی سه‌خت بو. کاتی پو‌شتم بو سه‌رلیدانی، خه‌فت و سکا‌لای خو‌ی له لا‌ده‌رپیم و، وتی:

(سه‌د پو‌زی په‌به‌قه‌خه‌و نه‌پو‌شتو‌وه‌ته‌ چاوه‌کام!)

منیش زو‌ر به‌م هه‌واله‌ دل‌گران بووم و به‌زه‌ییم به‌ حالیدا هاته‌وه. پاشان ئه‌مه‌ی خواره‌وه‌م بیر که‌وته‌وه و، پیم وټ:

(برام! ئه‌و سه‌د پو‌ژه‌ی را‌بورد، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پو‌شتوون و به‌سه‌رچوون، جینگای دل‌خو‌شین. که‌واته هیچ بیرنکیان لی مه‌که‌ره‌وه و سکا‌لایان له ده‌ست ده‌رمه‌پړه، به‌لکو شو‌کری خوا‌ی گه‌وره‌ بکه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ته‌واوی کردوون و، له‌م گو‌شه‌یه‌وه‌ پړوانه‌ بو ئه‌و سه‌د پو‌ژه‌ی را‌بوردو!

پو‌زانی دا‌هاتو‌وش، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که هیشتا نه‌هاتوون، پشت به‌ خوا‌ه‌ند به‌سته‌ بزیان و هه‌میشه‌ میهره‌بانیی ئه‌و له‌ پېش چاوی خو‌ت دا‌بنی... پېش ئه‌وه‌ی لیټ بدری مه‌گری... له‌ هیچ مه‌ترسه... شیوه‌ و رو‌خساری "بوون" به "نه‌بوون" مه‌ده. به‌لکو هه‌موو بیر و هو‌شینک بو ئه‌م سه‌عاته‌ی ئیستای

ژيان تەر خان بکە، چونکە ھیزی سەبر و ئارامت تەنھا بەشى ئەو دە کات
 کە لە بەردەم ئازارەکانی ئەم کاتەتدا رابوووستیت. وەك ئەو سەر کردە نەزانە
 مەبە کە ھەموو ھیزەکانی خۆی بەم لا و ئەولادا بلاو کردەو و، ھیزەکانی
 دەستە راست و دەستە چەپی دوژمنیش کە بەو دەر فەتەیان زانی وەك ھەلیک
 قۆز تیانەو و یەکیان گرت و بە ھیزیکی یە کجار کەمەو ھاتنە سەریان و
 لەناویان بردن!

برای ئازیزم! تۆ بەم جۆرە مەبە، بەلکو ھەموو ھیزەکانت بۆ ئەم سەعاتە
 ئیستات کۆ بکەرەو، چاوەروانی میھرەبانی یە فراوانە کە خۆی گەورە
 بە و، بێر لە پاداشتی پاشەپۇژ بکەرەو. سەرنج لە نەخۆشی یە کەت بدە کە
 لەم دنیا پراوێدەدا تووشت بوو و لە پاشاندا بۆت دەبیّت بە تەمەنیکی درێژی
 ھەمیشەیی. ئیتر لە بریی ئەم سکالائالە، شوکرانە بژیری دلخۆشکەر و زۆر
 پێشکەشی خواوەندی گەورە ی بە دەستەلات بکە).

کە لەم قسانەم بوومەو، ئەو مرۆفە نەخۆشە خواناسە دلی کرایەو و
 روخساری گەشایەو و، وتی:

(سوپاس بۆ خوا! و بە شینکی زۆری ئازارە کەم پۆشت و لەسەر شام

سووک بوو)!

□ سەرنجی پێنجەم:

ئەم سەرنجە سێ مەسەلە ی لەخۆ گرتووە:

◆ مەسەلە ی یە کەم:

"موسیبەت" کاتێ بە موسیبەتی راستەقینە دادەنرێت و بە راستی
 زیانەخش دەبیّت کە پرووی لە ئایین و باوەر کردیّت، کە ئەویش بەو
 چارەسەر دەبیّت مرۆف ھانا بۆ لای خۆی گەورە بیات و لێی پاریتەو.

به لّام ټهو گرفت و موسیبه‌تانه‌ی که پرویان له ټایین نه کردووه، له راستیدا موسیبه‌ت نین، چونکه به‌شیکیان ټاگادار کردنه‌ون له لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه بؤ به‌نده‌کانی ټاکو له خه‌وی بې ټاگایی بیداریان بکاته‌وه، به وینه‌ی ټهو ټاگادار کردنه‌وه‌یه‌ی که شوانه‌کان له کاتی بلاو بوونه‌وه‌ی مه‌ړه‌کانیاندا به‌کاری ده‌هینن و به‌ردیکیان ټی ده‌گرن و، مه‌ړه‌کانیش به‌وه‌دا ده‌زانن زیاده‌ړه‌وی‌یان کردووه و، په‌کسه‌ر ده‌گه‌ړنه‌وه بؤ له‌وه‌ړگه و لای شوانه‌که‌ی خو‌یان!

هر به وینه‌ی ټهم غوونه‌یه، هه‌ندی به‌لا و موسیبه‌تیش هه‌ن که ده‌بنه ټاگادار کردنه‌وه‌یه‌کی په‌روه‌دگار بؤ به‌نده‌کانی.
به‌شیکي تریشیان ده‌بن به لابه‌ر (کفاره‌)ی گونا‌ه و هؤی سرپنه‌وه‌ی خه‌تاباری.

به‌شیکي تریش دیاری‌یه‌کی خواپیه بؤ دلدا‌نه‌وه و نارامی به‌خشین به‌و دلانه، ټهمه‌ش له پټی نه‌هینن و لابر‌دی ټهو بې ټاگاییه‌ی که تووشی مروّف دیت و، له پټی ټه‌وه‌شه‌وه که موسیبه‌ت و گېرو‌گرفت و له مروّف ده‌که‌ن هه‌ست به‌را‌ده‌ی ټهو بې ده‌سته‌لاتی و ده‌سته‌وسانی و هه‌ژاری‌یه‌ی خؤی بکات که ټاوپته‌ی سروشتی بوون.

به لّام ټهو موسیبه‌ته‌ی که له شیوه‌ی نه‌خوشیدا پروو ده‌کاته مروّف - وه‌ک له پېشدا باس‌مان کرد - موسیبه‌تی راسته‌قینه‌نی‌یه، به‌ټکو به‌زه‌یه‌کی خواوه‌نده بؤ به‌نده‌کانی خؤی. چونکه "نه‌خؤشی" مروّف له چلکی گونا‌ه‌کان پاک ده‌کاته‌وه، وه‌ک له فهرمووده‌یه‌کی پیغه‌مه‌ردا ﷺ هاتووه که ده‌فهرموی:

"ما مِنْ مُسْلِمٍ يُصِيبُهُ أَذًى إِلَّا حَاتَّ اللَّهُ عَنْهُ خَطَايَاهُ كَمَا تُحَاتُّ وَرَقُ الشَّجَرِ"^(١).

حه زره تی ئه ییووب - دروودی له سهر بیت - کاتی که له خوا پارایه وه، له بهر خوئی و بو مه بهستی هموانه وهی ژبانی دنیای نه پارایه وه، به لکو پاش ئه وهی نه خوئی یه کهی گه یشته راده یه که نه بده توانی به زمان ناوی خوا ی گه وره به ییئت و به دلش یادی خوا و بیر له دروستکراوه کانی بکاته وه، ئه و کاته په نای برده بهر میهره بانبی خوا و داوای چا کپوونه وهی لی کرد، بو ئه وهی بتوانیت ئه رک و فهرمانیه ریتی به ندایه تی به تهاوای جی به جی بکات.

ئیمهش ده بی له پارانه وه کا ئماندا یه کهم مه به ستمان چا کپوونه وهی زام و برینه کانی دل و دهرو و ئمان بیت که له گونا هباری و خراپه کاری یه وه تووشمان بو وه.

سه باره ت به نه خوئی یه ماددی یه کا نی شمان، که ده به نه کۆسپ له پنی به ندایه تیماندا، ده بی په نا بو خوا ی گه وره به یین و به راستی لینی پپارینه وه، بی ئه وهی هیچ سکا لا و ته یه کی نا په و امان له دهم ده ر بچیت، چونکه ماده م ئیمه ئه و په پری په زامه ندمان له په روه رد گاریتی خوا ی گه وره هیه، ئه و ده بی هه رشتیکیش له لایه ن خوا وه نده وه بیت پنی رازی بین و ملکه چی و ته سلیم بوونی خو منانی بو ده ر به رین.

به لام هه ر سکا لایه که په لپ و بیانوو گر تنی تیدا بیت به قهزا و قه ده ری خوا ی گه وره، یان داخ و خه فته تی له بهرام به روه ده ر به ریت، ئه و وه کو ئه وه

(١) ته خریجه کی له لاپه ره (١٨) دا رابورد. (وه رگپر)

وايه که په‌ځنه له "قه‌ده‌ری خوا" بگړيت و ميه‌ره‌بانۍ په زوره کهی تۆمه‌تبار بکات! خو ټاشکرايه هر که سيک په‌ځنه له قه‌ده‌ری خوا بگړيت ټه‌وا "قه‌ده‌ر" به‌سهر ټه‌و که سه‌دا سهر ده که ویت و، هر که سيش تۆمه‌ت ناراسته‌ی ميه‌ره‌بانۍ خواوه‌ندی ميه‌ره‌بان بکات، له سوز و ميه‌ره‌بانۍ په کهی بۍ به‌ش ده‌يټ! هه‌روه که به کاره‌ينانی ده‌ستی شکاو له تۆله‌سندنه‌وه‌دا زياتر ده‌يشکينټ، سکالا و په‌ځنه‌گرتن و ده‌رپړنی يزاريش به‌رامهر به‌تازار، به هه‌مان جوړ تازاره که پتر ده کات و په‌ره‌ی پۍ ده‌سينټ!

◆ مه‌سه‌له‌ی دووهم:

هر موسيه‌تيکی ماددی تا به گه‌وره ته‌ماشا بکړيت، گه‌وره‌تر ده‌يټ. به پيچه‌وانه‌وه‌شه هه‌تا به بچووک سهر بکړيت، بچووک ده‌يټه‌وه.

بو غوونه: ټه‌و شتانه‌ی که له ده‌می تاريخايی شه‌و به ټه‌نديشه‌ی مروځدا دین، هه‌تا بيريان لۍ بکاته‌وه و بايه‌خيان پۍ بدات، له به‌رچاویدا پتر گه‌وره ده‌بن. به‌لام گهر پشتگوښان بخات، نامین!

يان ټه‌گهر مروځ شاره زه‌رده‌واله‌يه که بورووزينټ ټه‌وا زياتر هيرشی ده‌که‌نه سهر، به‌لام گهر گوښان نه‌داتۍ، بلاوه‌ی لۍ ده‌که‌ن!

هه‌موو په کی که له گرفته ماددی په‌کانيش به هه‌مان جوړه، چونکه ټه‌گهر مروځ گرنگی و بايه‌خينکی گه‌وره‌ی پۍ بدات، ټه‌واله جه‌سته‌وه تيپ‌ر ده‌يټ و ده‌رواته ناخه‌وه و له دلدا جي خوی ده‌کاته‌وه، ټيتر له‌وټه‌وه ده‌يټ به گرفتیکي مه‌عنه‌وی و به‌ره به‌ره زياد ده کات و په‌ره ده‌سينټ تا ده‌يټه پالپشتی گرفته ماددی په‌که و دريژه‌ی پۍ ده‌دات.

به‌لام هه‌رکات مروځ، له پۍ "پازی بوونی به قه‌زای خوا" پيشه‌ی هه‌موو خه‌فت و داخیکي له دلۍ خویدا ده‌ره‌ينا و، پشتی به ميه‌ره‌بانۍ

خواوه ند به ست، ئەوا نه خۆشی یه ماددی یه کهشی به ره و کزی دهر و ات تاله
 نه بنجامدا ته و او ده بیټ و نامینیت، به وینه ی ئەو دره خته ی که پریشه کانی
 دهر ده هینریت، لق و پهل و گه لا کانبشی و شک ده بن!
 رۆژنکیان - بۆ دهر برینی ئەم راستی یه - ئەم وتانه ی خواره و هم له بهر
 خۆمه و ه وت:

کاکی داماو ی بیچاره!

واز له سکالا و هاوار بهینه و، پشت به خوا ی گه و ره ی خۆت به سه سه ..
 چونکه سکالا - خۆی له خۆیدا - به لایه کی ئاوینته ی به لایه و گونا هیکه
 له دوو توپی گونا هباریدا.

گهر به بۆنه ی ئەم به لایه ته و ه "به لایه خش" بناسیت و بیدۆزیته و ه، ئەوا
 به لاکه ت له راستیدا ده بیټ به به خششیک ی مه زن و سه فایه کی یه کجار زۆر.
 به لām دنیا که ت - به بی خواناسی - سه رانسه ر ئازاره و ههر ده م پروو له
 نه مانه.

که واته واز له سکالا بهینه و، له م به لایه دا پشت به خوا به سه سه و، قازانجی
 شو کرانه بۆیری ده ستی خۆت بخه، چونکه زهر ده خه نه ی گول له شه و قی
 پرووی "بولبولی عاشقیه تی"!

بۆچی له ده ست به لایه کی به چووک هاوار ده کهیت، له کاتیکدا که پر به
 دنیا کۆلی به لات له سه ر شانه ۱۹

زهر ده خه نه ی "ته و ه ککول" له پرووی به لادا بنوینه، با ئەویش به پیکه نین
 به ره و پرووت بیته و ه ..

چونکه هه تا ئەو له پیکه نیندا بیټ، ئەوا هی دی هی دی به چو و کتر ده بیته و ه،
 تا به ته و او ی نامینیت.

بهٽي، ههروهه ڪرڻ ڪر به پروي گمش و خندانوهه پيشوازي له
 دوڙمنه ڪهي بڪات نهوا ڪه فوڪولي رڻ و قيني نيوانيان ڪم ده پيشهوهه تا
 ده گاته نهوهي دوڙمنايهه تي له نيوانياندا نه مينيت، ته نانهه
 دوڙمنايهه تي به ڪه يان ده پيت به ناشتي و ته باني^(۱)، به هه مان جوڙ ڪر ڪرڻ
 پشت به خواي گهوره به ستي و لهو پري هوهه پيشوازي له به لا و
 گيرو ڪرڻه کان بڪات، نهوا سرجهه گيرو ڪرڻه ڪاني ڪوٽايان پي ديت،
 ته نانهه ٿاسه واريشيان نامينيت.

◆ مه سهلهي سي هم:

هه موو سردهه ڪو ڪميڪي تايهه به خوي ههيه. جالهم سردهه مهه
 خوماندا - ڪه "بي ٿاگايي" تايادا پهري سهندوهه - "به لا" ش شيوهي خوي
 ڪوڙپوهه! واته نهوهي سه بهارهه به هه ندي ڪس به ڪرڻ و "به لا" داده نريهه،
 بوهه ندي ڪي تر به ڪرڻ و به لا دانانريهه، به لڪو جوڙي ڪه له ڇا ڪه و به زهيه
 خوا سه بهارهه به وان!

جاله بهر نهوهي من هه ندي له به لا داراني ٿيستا به به ختهوهه ده زانم - به
 مه رجني نهو به لايه پروي نه ڪرديته ٿاينه ڪه يان - نهوا پيم واني به به لا ڪانيان
 زيان به خش بن تا رقم لهو به لايه پيشهوهه! هه له بهر نهوهه ڪه به زهيه بهو
 ڪه سانهه نايه تهوهه. چونڪه سر نهجم داوه: هه ڪام له وانه ڪه هاتون بولا و
 سهردانيان ڪر دووم، له ڇاو هاهه لاني تري خوي زياتر ده ستي به ٿاينه ڪه به وهه
 ڪر تووهه و پهوهه نديشي له گهڻ دواڙوڙدا له هي نهوان گهڻي گهرمو ڪوڙتر
 بهوهه!

(۱) خوي گهوره ده نه موي: ﴿ادْفَعْ بِاللّٰي هِيَ اَحْسَنُ لِّاِذَا الَّذِي يَبْتَكَ وَيَبْتَهِ عَدَاوَةً كَالَّذِي وَلِيَّ
 حَمِيمٍ﴾ (فصلت: ۳۴). (وهه گير هيناويهه)

لەمەۋە تىگەشتم كە نەخۇشىي ئەۋ جۆرە كەسانە "بەلا" و موسىيەت نىيە، بەلكو يەكەمى كە نە نىعمەتە زۆر و لە ژمارە نەھاتوۋە كانى خۋاى گەۋرە، چونكە ھەرچەند ئەم نەخۇشىيە لەم دىنیا كەم خاينەن و فانىيەدا ئازارنىكى كەمى خاۋەنە كەى دەدات، بەلام سوۋدىكى زۆرى بۇزىيانى ھەمىشەيى دۋارۋزى ئەۋ كەسە تىدايە و، بۇى دەيىت بە جۆرە پەرسىشكىكى يىگەرد و خاۋىن!

بەلنى، ئەم لاۋەى كە ئىستا لە نەخۇشىيە كەيدا دەستى بە فەرمانە كانى خواۋە گرتوۋە و بەجىيان دەھىيىت، لەۋە نەدەچۈۋ - گەر تەندروستىي تەۋاۋ بۋايە - ئەۋ فەرمانانەى جىيەجىيە بىكردايە! بەلكو لەۋانەيە، بەھۋى لاۋى و ھەلۋىستە نارەۋاكانى رۇژگارەۋە، بەرەۋ خراپكارى ھەنگاۋى بنايە.

* * *

كۆتايى

خۋاى بالادەست بۆمەبەستى دەرخسەن و پىشاندانى دەستەلاتى پەھا و بەزەيى ھەرە فراۋانى خۋى: "بى دەستەلاتى" و "ھەژارى" يەكى لە ئەندازەبەدەرى لە سىروشتى مەۋلدا دانائە. مەۋلىشى بە جۆرى بەدى ھىناۋە كە لە چەندىن لاۋە "ئازار" و "خۇشى" بچىيىت، تاكو نەخش و نىگەرە پەنگىن و زۆرە كانى ناۋە جوانە كانى خۋى لەۋدا دەرېخات.

دەيىنن خۋاى گەۋرە مەۋلى لە شىۋەى مەكىنەيە كىدا بەدى ھىناۋە كە سەدان ئامىرى تىدايە و ھەريەك لەۋ ئامىرانەش "ئازار" و "خۇشى" و "پاداشت" و "تۆلە" ئايەتتى خۇيان ھەيە. ۋەك بلىتى: ئەۋ ناۋە جوانانەى

خوای گەوره که له جیهاندا دەدرهوشینهوه - ئەو جیهانەى که مەروڤنیکى گەورهیه - بە هەمان جوړ له مەروڤیشدا - که جیهانیکی بچوو که - بدروەوشینهوه.. جا هەروەك لایەنە سوودبەخشەکانى مەروڤ (وەك: تەندروستى و خوشحالى و شتانی تر) بە وێنەى مەکینبەیه کى شوکرانەبۆیریان لى دیت، بە هەمان جوړ ئامێرەکانى تری ئەم مەکینبەیش بە موسیبت و نەخۆشى و ئازار دەکەونە گەر و، ئەو "هەژارى" و "بى دەستەلاتى"یەى مەروڤ دەردەخەن، ئێتر نەك تەنها بە زمانیک، بەلكو بە زمانى هەموو ئامیڕىك له ئەندامەکانى، پەنا دەباتە بەر خوا و لى دەپارێتەوه..

واتە مەروڤ بەم جوړە شتەنەى که کارى تێدەکەن و پى لى دەگرن، وەکو پینووسیکى گەوره وایە که هەزاران پینووسى تری لى بووبیتەوه و بەسەرھاتەکانى ژيانى پى بنوسیت، چ لەسەر لاپەرەکانى ژيانیدا و، چ لەسەر لاپەرەکانى "لەوحى میسالى"دا، هەروەها تابلۆیە کى رازاوەى لە ناوێ جواوەکانى خوا پى دروست دەکات و، وەك چامەیه کى هۆنراوەى بەسۆز و تابلۆیە کى ئاگادار کردنەوه (لوحه إعلان)ى لى دیت که بە بالای نىعمەتەکانى خوادا دەخوینن.

ئێتر بەم جوړە ئەرکى فەرمانبەرىتیى ناو سڕوشتى خۆى بەجێ دەهێنیت.

* * *

پاشکۆی دووهمی په یامی بیماران
مه کتووبی حه فده هم له کتیبی مه کتووبات

پرسی مندا لیک

باسمه سبحانه

﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ﴾

بۆ برای نازیزی ناخیره تم، به ریز: "حافظ خالید"

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ

رَاجِعُونَ﴾ (البقرة: ۱۵۵-۱۵۶)

برام!

هه والی مردنی منداله که تان گه لى نازارى دام. به لام هه موو فەرمانىك به
ده ستى خواى گه وره يه. رازى بوون به قهزا و ته سليم بوون به قه ده رى نهو،
درووشى موسلمانيتى يه.

له خوا ده پاريمه وه نارامى يه كى په ننگينتان پى بيه خشيت و منداله كه تان بۆ
بكات به پشتگير و تكاكار له رۆزى دواييدا.

والیرەدا بۆ ئۆۋە و بۆ ھەموو موسلمانیکى خواۋەن تەقوا و لە خوا ترس،
پنج خالى و اباس دە کەین کە مزگینى یە کى خوش و دلدانە ۋە یە کى
راستە قینەیان تیدا بیت:

● خالى یە کەم:

واتا و نەینى ئایەتى پرۆزى: ﴿وَلَدَانْ مُخَلَّدُونْ﴾ ھەموو جۆرە یە:

مندالى ئیمانداران کە پیش بائە بوونیان کۆچى دوايان کردوۋە، لە
بەھەشتدا بە خوشەو یستى دەمینە ۋە ھەتا ھەتایی دەبن بە شیۋە یە کە
شیاۋى بە ھەشت بیت و، دەبن بە ھۆى دلخوشى بۆ دایکان و باوکانیان کە
رۆشتوۋنەتە بە ھەشت و، ناسکترین چىزى ھەمیشە یى بۆ ئەو دایک و باوکانە
داین دە کەن کە بریتى یە لە خوشەو یستى و دواندى مندال.

جالەبەر ئەۋە ھەموو شتىكى خوش و بەلەزەت لە بەھەشتدا ھە یە، ئەوا
ئەو وتە یە راست نى یە کە دەلتى: (لەبەر نەبوۋنى زاۋزى لە بەھەشتدا، خوش
ویستنى مندالیشى تیدا نى یە و، گەمە و گالتەش لە گەلیاندا لەوئ دەست
ناکەوئ)..

نەخیر.. ئەم وتە یە راست نى یە. چونکە خوشەو یستى مندالان - کە
دەسکەوتىكى گەرە یە - و گەمە و گالتە کردن لە گەلیاندا، بە ملیۆنەھا
سال لە بەھەشتدا، بە ۋەپەرى پىکوپىكى و دوور لە ھەموو تارىكى و لىلى یە کە
بەردەوام دەبیت، لە برى ئەو دە سالە کورت و پر ئەشکەنجە و ئازارە ی کە لە
دنیا دا لە گەلیان دەبریتە سەر.

ئەم ئایەتە پرۆزە بە رستە ی: ﴿وَلَدَانْ مُخَلَّدُونْ﴾ ھەموو ئەم و اتایانە مان پى
را دە گە یە نیت و، ئەمەش دەبیتە مزگینى یە کى گرنگ بۆ باوەرداران و
بەختیارى یە کە بۆ دوا رۆزبان.

● خالي دووهه م:

سهرده ميک پياوړک له بهنديخانه دا بوو. ماوه يه کي زوري نه خاياند کورپه خو شهويسته که شيان خسته لاي! ټيتر جگه له نازاري تايپه تبي خزي، نازاري کورپه که شي و نه توانيني دا بين کردني حووانه وي، شهونده ي تر نازاره که ي شهوي زياد کردبوو.. فهرمانپه واکهش له بهر شهوي زور ميهره بان بوو، مروفيکي نارد بو لاي هم پياوه که پي بلت:

(هرچند هم مندا له کورپي تويه، به لام له هه مان کاتدا يه کي که له دانيشتوواني ولاته که م و گه له که م. وايستا ده ييم بو لاي خوم و له کوشکيکي گموره ي پهنگين و رازاوه دا په روره دي ده که م).

باو که به ندکراوه کهش که همه ي بيست، ده ستي دايه گريان و ناخ و توف کردن و خهفته خواردن.. پاشان وتي:

(نه خير، ناتانده مي.. چونکه هم کورپه هوي دلنه واييمه لم بهنديخانه يه دا!)

هاوه له کاني بهنديخانه شي بيان وت:

(برادره! هيچ پيوست به خهم خواردن ناکات و خهفته تيش دادی تو نادات. ته گهر تو خهمي کورپه که ته، شهوا شهو بو کوشکيکي بهريني رازاوه دهروات، له بري مانه وي له بهنديخانه تنگ و ناله بار و رزيوه دا..)

خو ته گهر خهمي خوشته و به دواي بهر ژه وهندي تايپه تبي خوتدا ده گه پريت، شهوا باش بزانه که ته گهر کورپه که ت ليره دا بو مه به ستي دلدانه وه و خهمپه وينني تو بميتيه وه - که همه ش سوودني کاتي يه و له وانه شه هر گيز نه يه ته دي - تووشي نازار و شه که نجه يه کي زور ده يت.

به لام ته گهر پرواته شه و کوشکه ي پادشا، ده يت به هوي ده سته که وتني هه زاران سوود بو تو، چونکه مانه وي شهو له وي، ده يته تکاکارت و هوي

جوولاندنی به زهیی فەرمانپروا سه بارهت به تو، ئیتر پوژنیک دیتنه پیش که فەرمانپروا حمز بکات له گه‌ل کوره که‌تدا به یه کتر شاد بینه‌وه. خو گومانیشی تیدا نی‌یه کوره که‌ت نانیریتیه‌وه به‌ندیخانه بو لای تو، به‌لکو تو دهرده کات و ده‌تباته ناو ئهو کو‌شکه و، له‌وئ به‌دیتنی شاد و به‌خته‌وه‌ر ده‌ییت.. ئه‌مه له کاتیکدا که ئه‌گه‌ر تو گوپرايه‌لی پادشا بیت و باوه‌رت پی هه‌ییت).

ئێستاش برای ئازیم!

ده‌یی باوه‌ردارانانی هاوینه‌ی تو له‌ پو‌شنایی ئه‌م نموونه‌یه‌وه بیر بکه‌نه‌وه کاتنی مندالتیکیان کو‌چی دوا‌یی ده‌کات. واته‌ ده‌یی به‌م جو‌ره بیر بکه‌نه‌وه: (ئهم منداله‌ بێ گونا‌ه و پا‌که.. به‌دییه‌نهریشی تاب‌لیی خا‌وه‌نی به‌زه‌یی و میهره‌بانه.. سو‌ز و چا‌ودێری ئهو خا‌وه‌نده‌ گه‌وره و میهره‌بانه‌ش بر‌دیه‌وه بو لای خو‌ی له‌ بری ئهو د‌ل‌سو‌زی‌یه‌ کورت و په‌روه‌رده که‌مو‌کو‌وره‌ی من و، له‌ به‌ندیخانه‌ی ئیش و ئازار و به‌ل‌ای دنیا ده‌ربازی کرد و ناردی بو به‌هه‌شته گه‌وره و را‌زاوه‌که‌ی خو‌ی.. خو‌زگه‌م به‌ خو‌ی! چه‌نده به‌ختیاره! یا‌خوا پ‌رو‌ز و نو‌شی گیانی ی‌یت! ک‌ئ ده‌زانی‌ت گه‌ر لی‌ره بمایه‌ته‌وه چی‌ی ده‌کرد؟ هه‌لسو‌که‌وتی له‌م دنیا‌یه‌دا چو‌ن ده‌بو‌و؟ هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌شه که‌ خه‌فه‌تی بو ناخو‌م و به‌ به‌خته‌وه‌ری ده‌زانم.

ما‌وه‌ته‌وه بیرنیک له‌ سو‌ودی تایبه‌تی خو‌م بکه‌مه‌وه..

به‌ل‌ئ، ئه‌گه‌ر بمایه، ئه‌وپه‌ری ئهو سو‌وده‌ی که‌ لی‌یه‌وه ده‌ستم ده‌که‌وت ه‌ینده ده‌بو‌و که‌ ده‌یتوانی بو‌ ما‌وه‌ی ده‌ سالی‌ک خو‌شه‌ویستی‌یه‌کی ئاو‌یتیه‌ی ئازاری دنیا‌م بو‌ دا‌یین بکات. دوا‌ی ئه‌وه‌ش ئه‌گه‌ر کو‌پن‌کی باش و د‌ل‌سو‌ز و له‌ کاروباری دنیا‌دا لی‌هاتوو بو‌ایه، له‌وانیه هه‌ندئ یارمه‌تی و هاو‌کاری له‌ گه‌لمدا بک‌ردایه.

بەلام بە مردنە كەي خۆشەويستى يە كى يىگەردى دەيان مليزن سالى
بەھەشتى ھەمىشەبى بۇ دەستەبەر كردم و، بوو بە تىكاكارم لە لاي خواوھەندى
مىھرەبان، تاكو منىش پۈمە بەھەشتى ھەمىشەبى خانەي بەختيارى. كەواتە
ئەگەر بەرژەوھەندىبى خۇيشم لىك بدەمەو، دەبى ھىچ خەفەتەك نەخۇم،
چونكە ھەر شتەك خەو وىستى لەسەر بوونى ھەيئەت، ھەر دەبى بىيەت. لە
لايە كى تىرەشەو ئەگەر كەسەك سوودىكى گومان لىكراي خىراي لە
دەست دەرچووبىت، بەلام لە ھەمان كاتدا ھەزار سوودى بى گومانى
داھاتووى ماوھەك درەنگى بۇ بەجى مايىت، ھەرگىز خەفەت و ئازار
دەرناپرىت و ئاومىدى سەرى تى ناكات).

● خالى سىھەم:

ئەم مىندالەي كە كۆچى دوايى كردو، بەندە و بەدىھاتووى خوايە كى
مىھرەبان و خواوھەن بەزەبى بوو، ھەرۈەك ھاوپرى و برادەرىك بوو خەو
گەورە لە لاي دايك و باوكى دايابوو، تاكو لە ژىر چاودىرىي ئەواندا
بەيئەتەو. ھەرۈەك ھاوھەند ئەو دايك و باوكى كردبوو بە دوو خەمەتكارى
دەستۇزى ئەو مىندالە. پاداشتى پىشە كى و زووى ئەو خەمەتەشى پى
بەخشيون كە ئەو بەزەبى و شەفەقەتە بەتام و چىزەي باوك و دايكە بەرامبەر
مىندالە كانيان. وا ئىستاش ھەر ئەو بەدىھەنەرە خواوھەن سۆز و بەزەبە كە - لە
ھەزاردا نۆسەد و نەو و نۆ بەشى ئەو مىندالە ھى ئەو - گەر مىھرەبانى و
دانستە كەي خواستيان وا بوو مىندالە كە بىنەو و كار و ئەر كە كانى ئەستۇ
كۆتايى پى بېيىن، ئايا دەبى مرۇقى مۇسلمان و ئەھلى ئيمان بگىرىن و
ئاومىدى دەرپىن؟ يان ئايا دەگونجى دەست بەكەن بە شىن و ھاوار و گريان،
كە ئەمەش - لە راستىدا - دەبىتە سىكالا كردن لە خواوھەنى ھەزار بەشە كە لە
بەرامبەر بەشىكى ساكارى بچو كەو؟

ئەم چەشنە پەفتارە تەنھا لە بئى ئاگا و گومرايانەو دەو شىتەو، نەك
ئيمانداران!

● خالى چوارەم:

ئەگەر دنیا هەتا هەتايى بوایە..
ئەگەر مەرووف تپايدا هەميشەيى بوایە..
يان:

ئەگەر "جودايى" ئەبەدى بوایە..

ئەو کاتە نائومىدى و خەفەت و ئازار واتايە کى تپدا دەبوو..

بەلام مادەم دنیا ميوانخانەيە کى سەرەپىيە، ئەو ئەو مندالە کۆچ کردوو
بۆ هەر لايەك پروات، ئيمەش و ئيوەش - هەموومان - بئى گومان دەپۆين
بۆ ئەوئى. ئەم مردنەش تەنھا بۆ ئەو نىيە، بەلكو راستە شەقاميەكە بۆ هەموان.
هەر كەسيك لەم سەرزەوىيەدايە دەبئى پۆژيک پيايدا پروات.

جالەبەر ئەوەي جودايى هەميشەيى نىيە، ئەو لە پۆژانى داهااتوو، چ لە
بەرزەخ و چ لە بەهەشتدا، بەيە کتر شاد دەبنەو. هەر لەبەر ئەو شە کە
پيويستە مەرووف لە هەلوپىستىكى وادا بلت:

(ئەمە فەرمانى خوايە و.. هەر ئەو بەخشىويەتى و هەر ئەويش
بردوويەتيەو).

هاودەم لە گەل ئەمەشدا، دەبئى كالای ئارامگرتن و شوکرانە بژيى
پيوشين و، بلتين:

"الحمد لله على كل حال".

● خالى پينجەم:

ميهرەبانى (شەفەقەت) ناسکترين و جوانترين و شيرينترين و پاکترينى
درەوشانەو کانى ميهرەبانىي خواوەندە و، ئیکسپريکى نورانىيە و، لە

عیشق گه‌لئ کارېگه‌رتړه و، کورتړین و زووترین رېڼگا و هوئ گه‌یشتنېشه به خواي گه‌وره.

به‌لئ، هه‌روهك عیشقی مه‌جازی و عیشقی دنیایی - دواي پرینی چه‌ند قوناغیكی سه‌خت - مروّف ده‌گه‌یه‌ننه "عیشقی حه‌قیقی" و له‌ویوه خاوه‌نه‌كه‌ی به‌ خواي بالاده‌ست ده‌گات، میهره‌بانی و شه‌فه‌قه‌تیش به‌ هه‌مان جوړه؛ دلي مروّف به‌ خواي خوږه‌وه په‌یوه‌ست ده‌كات، تاكو له‌ کورتړین رېڼگا و به‌ جوانترین شیوه و به‌ بې هیچ سه‌ختی و گېرو گرتیكیش، به‌ خواي خؤی شه‌ره‌فمه‌ند بیټ.

بې گومان دایك و باوك - یان هه‌ر کامیكیان - منداله‌كه‌یان خوږش ده‌وئت و پارچه‌یه‌كه‌ له‌ جگه‌ریان. جا هه‌ر كاتېك مندال له‌ باوكی ده‌سپړتېوه، گه‌ر ئه‌و باوكه‌ به‌خته‌وهر و ئیماندار بیټ، پرو له‌ دنیا وهر ده‌چهر خینیت و به‌خشنده‌ی راسته‌قینه‌ ده‌بینتېوه و، ده‌لئت:

(ماده‌م دنیا ده‌پرېتېوه، ئه‌وا شایانی دل پّوه به‌ستن نی‌یه. خو ئه‌و منداله‌ بو هه‌ر لایه‌ك پروات، مروّف هه‌ست ده‌كات كه‌ جوړه په‌یوه‌ندی‌یه‌كی تایبه‌تیی له‌گه‌لدا هه‌یه).

بهم جوړه سوودیكی مه‌عنه‌ویی به‌رز و گرنگی ده‌ست ده‌كه‌وئت. ئه‌م مزگینئ و مژدانه‌ش ته‌نها بو ئیماندارانن. چونكه‌ بې ئاگا و گو‌مرايان له‌ مزگینئ و به‌خته‌وهریی ئه‌م پېنج "راستی"‌یه بې به‌شن. ده‌توانن ئه‌و باره‌ ده‌روونی‌یه‌ ئازار به‌خش و به‌سوږه‌ی ئه‌وانتان بو ده‌رېكه‌وئت كاتئ كه‌ هه‌ریه‌ك له‌وان بهم جوړه بیر ده‌كاته‌وه و ده‌بینت:

تاقانه‌یه‌كی هه‌یه و زوړیشی خوږش ده‌وئت، كه‌چی ئیستا له‌ سه‌ره‌مه‌ر گدا ده‌بینتېوه و، بیر له‌ سبه‌ینئ ئه‌و منداله‌ی ده‌كاته‌وه له‌ بریی جیگا و پّخه‌فی نه‌رم و نؤلی ماله‌وه‌ی له‌ناو خاك‌دا راكشاوه. هینده‌ش به‌ هه‌له‌دا چووه‌كه‌

- به ئەندێشە‌ی خۆ‌ی - پێ‌ی وایە مردن "نە‌بوون" و "جودایی" یە‌کی
هە‌میشە‌ییە‌، لە‌ لایە‌کی تریشە‌ووە‌ وایە گات کە‌ مرۆ‌ف بە‌ هە‌تاهە‌تایی لە‌
دنیا‌دا دە‌مێنێتە‌ووە‌. ئێ‌جا بە‌ هیچ‌ جوړیکیش سۆ‌ز و بە‌زە‌یی خواوە‌ندی
می‌هەرە‌بان و، نی‌عمە‌ت و بە‌هە‌شتە‌ رازاوە‌ کە‌ی ئە‌وی بە‌ دلدا نایە‌ت!

تۆ‌ش دە‌توانیت ئە‌مە‌ بە‌کە‌یت بە‌ تە‌رازوویە‌ک و، ئە‌و خە‌فە‌ت و ئازار و
نائۆ‌میدی یە‌ی ئە‌وانی پێ‌ی هە‌لبە‌سە‌نگینیت کە‌ تە‌نانه‌ت ترو‌سکاییە‌ کیش
پرووناکیی تێ‌دا بە‌دی ناکە‌یت، با بۆ‌ خۆ‌ت بزانیت تا چ رادە‌یه‌ک تارێ‌ک و پەر
لە‌ نائۆ‌میدی یە‌.

کە‌چی لە‌ هە‌مان کاتدا ئیمان و ئیسلام - کە‌ هۆ‌ی بە‌ختموهریی هە‌ردوو
دنیان - بە‌ مرۆ‌فی باوە‌ر‌دار دە‌لێ‌ن:

ئە‌م مندالە‌ی کە‌ ئێ‌ستا لە‌ ئازاری سەرە‌مەرگدا یە‌، دوا‌ی دەر‌باز کردنی لە‌م
دنیا کە‌م نرخ و فانی یە‌، بە‌دی‌هێنە‌ری می‌هەرە‌بانی دە‌ینیرێ‌ت بۆ‌ بە‌هە‌شتی بە‌رینی
خۆ‌ی و، دە‌یکات بە‌ تە‌کا‌کارت لە‌ پۆ‌ژی دوا‌ییدا. پاش ئە‌وە‌ش دە‌بێ‌ت بە‌
مندالێ‌کی خۆ‌شە‌ویستی هە‌میشە‌ییە‌ت.

کە‌واتە‌، مە‌شە‌ژێ‌ و هەر‌گیز خە‌فە‌ت مە‌خۆ‌، چونکە‌ ئە‌م جودایی و
لێ‌ک‌دا‌پ‌ر‌انە‌ی نێ‌وانتان بۆ‌ ماوە‌یه‌کی کاتی و کە‌م خایە‌نە‌. دە‌سا بۆ‌ خۆ‌ت ئارام
بگرە‌ و، بێ‌ی:

"الحکم لله".

﴿إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾.

الباقی هو الباقي
سە‌عیدی نوورسی

پاشکۆی سځهه می په یامی بیماران
له کتیبی (پاشبه نده کان)
بهشی پاشبه نندی (بارلا)

نامه یک بو پزشکی

بسم الله الرحمن الرحيم

(نهمه ی خواره وه دهقی نامه یه که بو پزشکی که گله ی
تاسمه نندی په یامه کانی نور بووه، دوا ی نه وه ی که له نه نجامی
خویندنه وه ی زوری نه وه په یامانه وه بیدار بوونه وه یه کی رځی تیډا
دروست بووه).

سلاو ته ی هاورپی دلسوز و ته ی پزشکی به خته وه ی ټازیز که په یی به
دهستنیشان کردنی نه خوشی خوی بردووه!
ته و بیدار بوونه وه رځی په ی که نامه که تان ده ری ده خات، شایانی
پیروزیایی لیکر د نه.

برام! بزانه که: "ژیان" به نرخترین شتی ناو جیهانی بوونه وه رانه.
هر شتی کیش خزمه تی "ژیان" بکات به رزترین ټه رکی سه رشانه و هه و لدانیش
بو به کار هیثانی ژبانی له ناو چووی فانی له پیناوی ژبانیکي هه می شه ییدا
به نرخترین فرمانبهرداری ژبانه.

يېشىزانە كە پوختە و گرنىگى تەواۋى "ژيان" لەۋەدايە كە "تۆۋ" و بىنەما و سەرەتاي گەشە كىردنى ژيانىكى نەمرى ھەمىشەيى بىت. بە رادەيەك كە بۆچوۋنى پىچەۋانەي ئەمە، واتە تەر خان كىردنى ھەموو خەم و بىر و زانىنىك بۆ ئەم ژيانە لەناۋچوۋەي دىنا، تىكدانىكى تەواۋەتەي ژيانى ھەمىشەيى يە و، شىتەي و نەفامى يەكى ۋەك ئەۋە وايە كە يەكىك "خۆر" يىكى ھەمىشەيى بە بىسكانەۋەيە كى كىۋىرى بگۆرپتەۋە.

پزىشكانى بىن ئاگا لە دۋارپۇز و نوقم بوۋانى ناۋ لىتاۋى ماددىگەرى، لە پروانگەي راستى يەۋە، لە ھەرچى كەسە نەخۇشتەن! بەلام ئەگەر ئەۋانە بتوان چارەسەرىي ئىمانى و دەرمانە دژ بە ژەھرەكان لە دەرمانخانەي قورئانى پىرۋز ۋەربىگرن و بە چەند ژەمىك بە كارى بېيىن، ئەۋا جگە لەۋەي كە زامە مۇۋفانە و نەخۇشى يە تاييەتەي يەكانى خۇيانى بىن چارەسەر دەكەن، دەشېن بە ھۆي سارپۇز كىردنى تىكپراي زامەكانى مۇۋفايەتەي بەگشتى.

لە خۋاي گەۋرە دەپارپىمەۋە ئەم بىداربوۋنەۋە پۇجىيەتان بىكات بە مەلھەمىكى شىفابەخشى زامەكانى خۆت و، غوۋنەيەكى زىندوۋ و خاۋىن و پچەشكىن لە بەردەم پزىشكانى تردا و بىكات بە دەرمانى دەردى ئەۋانىش.

لاتان ئاشكرايە كە دلدانەۋە و دلدەۋايى نەخۇشىكى ناۋمىد لە ھەموو ترووسكايى يەكى ھىۋاي ژيان چەندە كارىكى گرنىگە، كاتى ۋا دەبى ئەم دلدانەۋەيە بۆ ئەۋ جۆرە نەخۇشانە لە ھەزار دەرمان و چارەسەر سوۋد بەخش تر دەبىت. بەلام پزىشكى نوقم بوۋى ناۋ سىروشتى دىل رەق و لىتاۋى ماددىگەرى، ناۋمىدى يە دلتەزىنە كەي ئەۋ ھەزارانە پىر دەكەن، بە رادەيەك كە ژيان لە بەرچاۋى ئەۋاندا بە تارىكىستانىكى رەش پىشان دەدەن.

پشت بە خۋا ئەم راپەرپىن و بىداربوۋنەۋە پۇجىيەي تۆ دەبى بە مايەي دلدەۋايى و دلدانەۋەي ئەۋ ھەزارانە و كەسانى تىرى ھاۋچەشنيان و، دەتكات

به پزیشکیکی راسته قینه ی ئه و تو که پرووناکی ئاراسته ی دلان بکهیت و شادمانیش به دهر وونی خه لکی بیه خشیت!

وهك ئاشکرایه ته مهن یه کجار کورته و ئهر که پیوسته کانی سهرشانیش گه لئی زۆرن. که واته ئهر که کاغان له چاو کاته کاغاندا گه لئی زۆر و زیاترن. جا ئه گهر تۆش - وهك من - زانیاری یه کانی ناو می شکت بپشکنیت و لییان ورد بیتته وه، ده بینیت هه ندی له و زانیاری یانه بی که لک و بی سوودن و وه کو خۆله می ش وان. من بهش به حالی خۆم ئهم چه شنه پشکنین و لیکنده وه و ته ته له کردنهم ئه بنجام داوه و، گه لئی زانیاری بی سوود و بی بایه خم بۆ دهر که وتوه.

به لئی، پیوست ده کات مروف به دوا ی چاره سهر و هۆ کار یکندا بگه پیت تا کو بتوانیت ئه و زانیاری یه زانستی و فله سه فی یانه بکات به چه ند زانیاری یه کی سوود به خش و، پرووناک و، پروونا کیده ر و، زیندوو و، ته ر و، پاراو و، به ره هم به خش.

برام! تۆش وه کو من بلاییره وه و له خوا ی دانای شکۆ مه ند پیا پیره وه که بیر کرد نه وه کانت بۆ خۆی و له پیناوی خۆیدا پالفته و خاوین بکات و، ئاگر به ریداته ئه و لیژنه داره، تا کو ئه و زانینه زانستی یه بی سوودانه به م ئاگره پرووناک بینه وه و بگۆرپین به چه ند زانستیکی به نرخ ی خواناسی.

هاوړپیی زیره کم!

له دله وه گه لئی ئاره زوومه ندم که سانی هاوړپینه ی "خلووصی" له زانایانی تاسه مه ند و تامه زرۆی نووره کانی ئیمان و نه پینی یه کانی قورئان، دهر په رنه مه دیدان.

جا له بهر ئه وه ی کتییی "وته کان" ده توانیت له گه ل ویزدان و دل و دهر ووندا بدویت، ئه وانه ک هه ر ته نها به نامه یه کی تاییه تی له منه وه بۆ تۆ،

بەلكو ھەموو وتەيەك لە وتەكانى ئەو كىتەبە بە نامەيەكى ئاراستە كراو داينى لە كەسكىكى بانگەواز كارى قورئان و پى پىشانەرى خەلكى يەو ە بۆ لای ئەو قورئانە پىرۆزە. ھەروەھا بە پەچەتەيەكى دەرمائخانە كەى قورئانى ھەكىمى و ەربگرە. ئەو كاتە بەم كارەت و دووراودوور كۆپىكى فراوانى خاوين و دانىشتىكى پىرۆزى پروو ە پروو ساز دە كەيت!

تۆ لە نامەنووسىندا بۆ من ھەركات ەتەوئىت سەربەستىت، بەلام تەكام وایە لە وەلام نەدانەو ەى دلگران نەيىت! چونكە من لە مېژە لەسەر نەنووسىنى نامە - مەگر بە دەگمەن - پراھاتووم، تەنانەت واسى سالا لە يەك وەلام زياترم بۆ براكەم نەنووسىو، ھەرچەندەش ئەو نامەى زۆرم بۆ دەنرئىت.

سەعیدى نورسى

پوختیک لے زبانی دانر

* ناوی "به دیعوز زه مان سه عیدی نوورسی" یه.

* له نیوان چیا بلنده کان و له گوندی "نوورس" ی سهر به پاریز گای "به دلیس" ی کوردستانی ژیر دهسته لاتی عوسمانی له بنه ماله یه کی کوردی دیندار له دایک بووه.

* له نیوان ساله کانی (۱۸۷۶-۱۹۶۰ ز) دا ژیاوه.

* "صوفي میرزا" ی باو کی به خواهر رستی و پیاو چاکی به ناوبانگ بووه و، ههر خؤرا کیك حه لال نه بوویت ده ر خواردی مناله کانی نه داوه.. خاتوو "نووریه" ی دایکیشی به پاک و خاوینی و ده ستویزه وه نه بوویت شیر ی به مناله کانی نه داوه!

* دایکی له کاتی جهنگی جیهانی یه که م و، باو کیشی له ساله کانی بیستی سه ده ی پیشوودا کؤچی دوا بیان کردووه و، له گۆرستانی گوندی نوورس نیژراون.

* چواره م نالی خانه واده که یانه که یه که له دوا یه که نه مانه ن: (دورپیه، خاتم، عه بدوللا، سه عید، محممد، عه بدوله جید، مهر جان).

* له تمه نی چواره ده سالتیدا پروانامه ی زانایی له زانسته ئیسلامی یه کاندایه ده ست هیئاوه.

* به ههول و ته قالای خوی شاره زایی له زانسته کانی پوژگاردایه وه که: کیمیا فیزیا، بایؤلوجی، جیؤلوجی، بیرکاری، گهر دووناسی، جوگرافیا، هتد.. پهیدا کردووه.

* لە بەر زىرە کيىى ناوازه و لە پاده به دهري، نازناوى (سه عىدى مه شهوور) پاشان (به دى عوز زه مان) ى لە لايەن زانايانمەه پى دراوه.

* يە کەم کە سە هەولتى داوه بۆ دامەزراندنى زانکۆ لە کوردستاندا و، کردنەوهى قوتابخانەى کوردى و، خوێندنى وانەى زانستەکانى سەر دەم شان بە شانى زانستە ئاپنى يە کان.

* گەورە ترين کە سايە تىي کوردى ئەم سەر دەمە و مەز نۆزىن زانايە کە لە دواى مەولانا خاىلدى نە قشە بندى لە ناو نە تەوهى کورددا هاتوو تە دنياوه و، ناوبانگى جيهانپى بۆ دروست بووه و، لە پروو بەر يکى فراوانى سەر زهويدا سوود لە بەر هەمەکانى وەر دە گيريت.

* تاکە کە سايە تى بووه کە هەموو زەبر و زەنگىکى مستەفا کە مال و دامودەزگا چەوسىنەرەکانى و سى و پىنج سالى بەندى و زىندانى تاکە کە سى و پەهەندەپى و دەست بە سەرى و دەيان دادگای تۆقینەر نە ياتوانیوه چۆکى پى دابەن و لە خەباتى پەواى خۆى کۆلى پى بدەن. تەنانەت ئەو توانیويه تى سەر کە وتىشيان بە سەردا بە دەست بەيئيت.

* زياتر لە سەد و سى کتیب و نامىلکەى لە ژىر ناو نيشانى (سەر جەمى پەيامەکانى نور) دا نوو سىوه و بلأوى کردوونە تەوه.

* وەر گيرپانى سەر جەمى پەيامەکانى نور بۆ (زمانى عەرەبى) لە لايەن مامۇستا (ئىحسان قاسم صالحى) يەوه تەواو بووه و، لە دە دانە بەرگى قەشەنگدا و لە هەردوو شارى ئەستەمبوول و قاھىرە چەند چاپىکى يەك لە دواى يە کيان تا ئىستالى بلأو کراوه تەوه.

* بە شىکى زۆرىشيان لە لايەن خوشکى نۆموسلمان: مارى و ئىلد (شوکران واحىدە) هوه کراون بە (زمانى ئىنگلىزى) و، تا ئىستا پىنج بەرگى گەورەيان بە چاپى جوان و مۆدیرن بەو زمانە لى بلأو کراوه تەوه.

* بە (زمانى كوردى) ش تا ئىستا پىنج بەرگى گەورەى بە شىۋەيەكى ناياب لى چاپكراو، جگە لە سى كىتب و نامىلكەى سەرەخۆ.

* ئەم پەيامانە بۆ چل و حەوت زمانى نەتەوەكانى جىهان وەرگىپراون، كە تا ئىستا كارى وەرگىپران تىياندا بەردەوامە، وەك زمانەكانى:

ئەلمانى، فەرەنسى، پروسى، ئوردى، فارسى، ئىتالى، كۇجاراتى، مەلایا، رۇمانى، چىنى، بولگارى، پورتوگالى، ئەلبانى، بۆسنى، ئىسپانى، مەقەدۇنى.. ھەروەھا گەلى زمانى تىرش.

* تا ئىستا زىاتر لە پازدە كۆنگرەى جىهانى و دەیان كۆپى زانستى و پىشپىركى پۆشنىرى لە ئاستى جىهاندا لەسەر كراو، دەیان كىتب و، سەدان لىكۆلینەوێ لەسەر نووسراو، چەندىن بەلگەنامەى زانكۆیىشى لە خویندىنى بالادا لەسەر وەرگىراو، كە ھەندىكىان لە كوردستاندا بوو.

* دواھەمىن كۆنگرەى جىهانى لەسەر مامۇستا بەدیعووزەمان لە شارى ئەستەمبوول لە بەروارى (۳-۵/۱۰/۲۰۱۰ز) دا ساز كراو، چەندىن كەسایەتیی زانستى لە (چل و چوار) ولاتەو بەشدارییان تىدا كرد كە توێژەرانى (سى و سى) ولات لەوانە سەد و پىنج دانە توێژینەوێ زانستىيان پىشكەش كرد.

* لە كوردستانى باشووریشدا، ھەتا ئىستا سى سیمینار تاییەت كراو بە مامۇستا نوورسى و پەيامەكانى، لە شارەكانى (ھەولێر، سلیمانى، سۆران). ھەروەك تا ئىستا سى مزگەوت بە ناویەو ناوئراو لە شارەكانى (سلیمانى، سۆران، كەرکووك).

پیرستی بابرتکان

بابەت

لاپەرە

پیشەکی:

۵

پەيامی بیماران
(بریسکەى بیست و پینجەم)
بریتی بە لە بیست و پینج دەرمان

ئاگاداری و پۆرش:

۷

دەرمانی یە کەم: "نەخۆشی" دەبیست بەهزی دەستکەوتنی قازانجیکی
زۆر و نایەلیت دەسمایەى تەمەن بە خۆراپی و خیرایی

لە دەست دەربچیت

۹-۸

دەرمانی دوو هەم: "نەخۆشی" دەتوانیت هەموو خولەکیکی ژیاپی مرقفی

نەخۆش بکات بە سەعاتیک عیبادەت و پەرستش

۱۰-۹

دەرمانی سێ هەم: "نەخۆشی" پۆلی مامۆستایەکی دلمسۆز و رابەریکی

لێهاتوو دەبینیت

۱۱-۱۰

دەرمانی چوارەم: "نەخۆشی" بە "ناوہ جوانەکانی خوای گەورە

ئاشنات دەکات و، بە تایبەتی ناوی "الشافی" ی ئەوت

تێدەگەییەیت

۱۳-۱۲

دەرمانی پینجەم: "نەخۆشی" بۆ هەندێ کەس چاکە و بەخششی خوای

گەورە یە کە بە میهرەبانیی خۆی بۆیان دەنیریت!

۱۵-۱۴

- دهرمانی شه شهم (۱): "هیچ ناخوښی په ك تا سهر نایب" كهواته بیر لهو
پاداشته نه پراوه خواښی په بکهره وه كه له دوو توښی
نمخوښیدایه و، له شوکرانه بژیرنی خواوهند دهرمه چو و،
دهست له سكالآ کردن هه لږگړه ۱۵-۱۶
- دهرمانی شه شهم (۲): پښ تهو هی دنیا دهرمان بکات ده بڼی ئیمه عیشقی له
دلماندا دهر بکین. باشترین هه لیش بژ تم مه بهسته کاتی
نمخوښی په! چونکه نمخوښی مرؤف له خمو هه لده سینیت و
بیډاری ده کاته وه! ۱۷-۱۸
- دهرمانی همو تم: "نمخوښی" له زه تی تهن دروستی و نیعمه ته کانت پتر پڼ
ده چیژنیت و بایه خدار و شیرین تری ده کات له لات ۱۸-۱۹
- دهرمانی هه شهم: "نمخوښی" چلکی خه تا کاری و گونا هباری ده شواته وه و
پاکی ده کاته وه! ۱۹-۲۱
- دهرمانی نوه هم: مردن - له راستیدا - سامناك نی په، وهك تهو هی به پواله
دینه پښ چاو ۲۲-۲۳
- دهرمانی ده هم: واز له نیگه رانی بهینه و بیر له سووده کانی نمخوښی و
پاداشته کانی بکهره وه، با نازاری نمخوښی په کت کم بیته وه .. ۲۳-۲۵
- دهرمانی یازده هم: "نمخوښی" هر چهند ئیستا نازارت ده دات، به لام له بهر
نهمانی نمخوښی و نازاری پښوو، له زه تیکی معنه وی و
پنهانت پڼ ده چیژنیت ۲۵-۲۶
- دهرمانی دوازه هم: "نمخوښی" هؤ کار ښکه بژ نزا و پارانه وی پڼ گهر د،
كهواته نابڼ به چا کبو نه وه له نمخوښی تهو کانیاه و پاراوه
دوعا و نزا پر بکر ټه وه كه نمخوښی ته قاندو ویه تیه وه! ۲۷-۲۸
- دهرمانی سیازده هم: "نمخوښی" بژ هه ندی کس ده بیت به گه بنجینه په کی
گه وړه و دیاری په کی به نرخی خواښی و، مرؤف ده گه په نیته
پلمه په کی تهو تو که به کرده وه چا که کانی پڼی نه ده گه ښت! ۲۸-۳۰
- دهرمانی چواره هم: له ژږر تهو پرده په ی که به سهر چاوی ئیماندارانی
نابینادا هاتوه، پرووناکی په کی له راده به در و چاو ښکی معنه ویی

- دوورين هميه! ... ۳۰-۳۲
- دهرمانی پازدههم: پیغه مېهران و پیاوچاكان، له هممو كه سيك زياتر
- دوو چاری به لا و گړوگرفت ده بن ... ۳۳-۳۴
- دهرمانی شازدههم: "نهخوشي" گړنگړين هژكاري پهيوهنديدهري
ژياني كزمله لايه تي و مروفايه تي فيري نهخوش ده كات، كه
"پېزگرتن" و "خوشهويستي" يهو، نهخوشه كه دهر باز
ده كات لهو هې دووره پريزي له خهلكي بكات و هر بژ
- خوی بړی! ... ۳۴-۳۵
- دهرمانی حهفدههم: چاوډيري كردني نهخوش پاداشتيكي زوري بژ
سهر پهرشتيارياني تېدايه. ههروه ها سهرليدان و ههوال
پرسينيان سوننه تيكي پيروزه و ده بيته كه فاره تي گوناھي
- مروف ... ۳۶-۳۸
- دهرمانی ههژدههم: دهبي نهخوش سهيري ئمو نهخوشه دهسته وسان و
داماوانه بكات كه پله بيان لهو نرمتره و همميشه به ده ست
- ئيش و تازاره وه ده تلينه وه ... ۳۹-۴۱
- دهرمانی نوزدههم: "نهخوشي" ميوانتيكي تازيزه و ژياني نهخوش پالافته
ده كات و هيزي ده داتي و به پله كاندا سهری ده خات و،
نخشه پهنگينه كاني ناوه جوانه كان ده خاته پروو ... ۴۱-۴۴
- دهرمانی بيستم: چاره سهری نهخوشي پراسته قينه و، نهخوشي
وه همي و نه نديشه يي ... ۴۴-۴۶
- دهرمانی بيست و يه كم: هه رچهند "نهخوشي" تازاريكي ماددي هيه،
چېژ و له زه تيكي معنه وي هينده گړنگيشي تېدايه كه هممو
- تاسه واريكي تازاره ماددي به كان ده شواته وه ... ۴۶-۴۸
- دهرمانی بيست و دووهم: بوجي "شه له لي" به يه كيك له نهخوشي به
پيروزه كان داده نريت بژ مروفي باوه پردار؟ ... ۴۸-۴۹
- دهرمانی بيست و سئ هم: ئاورليدانه وهی سؤز و مېهره بانبي خواي
گه وړه كه به چاوي مېهر و به زه يي يوه بژ نهخوش دهر وانيت .. ۴۹-۵۰
- دهرمانی بيست و چوارههم: نهخوشي به كاني مناله بې گوناهاه كان دهرزي

لیدانی په وروږدهی خواښی په بډ راښیان و بهر گه گرتنی گرفته
 سهخته کانی دواړوژ و، چهند سوو دیکشیان بډ ژبانی
 دنیا و ژبانی پړوحيی ټوان تیدایه - چاودیری و خزمه تی
 نه خو شه پیر و په ککه و ته کان به و پیری و وفا و دلسوزی،
 به تایبه تی دایک و باوک، جگه له ده سته و تنی پاداشتی
 زور و ده سته ستنی دوعایان، مرؤفیش ده گمپه نه

به خته وهری هردو دنیا ۵۰-۵۲

دهرمانی بیست و پینجهم: توبه و داوای لیږوردن و پارانه و و تومید

پیدا کردن ته "میهره بانی خوی گه وره" چاره سهری

راسته قینه و خاوین و قودسی به مرؤف ده به خشن ۵۲-۵۴

پاشکوی په کم (له گهال پیښه وای نارامگراندا)

پارانه و که ی حه زره تی ټیووب، دروودی خوی له سهر بیت و،

پروونکردنه و ی ټووی که ټیمش پیوستان به و

مونا جاته همه. ټووش له پینج سهر بخدا: ۵۵-۵۶

په کم: هممو گوناښک پښه کی به و کوفر لی ده بیته و! ۵۶-۵۹

دو و هم: مرؤف له سنی و ووه و مافی سکالای نی به بهرام بهر

نه خو شی و گپرو گرفته کان ۵۹-۶۰

سنی هم: هر مرؤفیک دوو چاری هر گپرو گرفته ده بیت با بیر

له پاداشتی خواښی بکاته و تاکو له شوکرانه بډیری

دهر نه چیت ۶۲-۶۳

چواره م: پروونکردنه و ی هیژی نارامگرتن و وره ی مرؤف ۶۳-۶۶

پینجهم: سنی مه سله ی له خو گرتو و:

په که میان: موسیبه تی راسته قینه ټوویه که پرووی له ټایینی

مرؤف کردیت - چاره سهر کردنی ټم حاله ته ۶۶-۶۹

دو و هم میان: هه تا موسیبه ت به گه وره ته ماشا بکرت گه وره

- دەبىت - چارەسەرى ئەم حالەتە ۷۰-۶۹
- سەھمیان: لەم رۆژگاراندەدا "نەخۆشى" بۆ لاوان نىعمەتە ۷۲-۷۱
- كۆتايى: نەخۆشى پەكان دەرگای گەنجىنەى كۆلەوارى و
- هەزارى مرۇف دەخەنە سەرپشت ۷۳-۷۲

پاشكۆى دووھەم (پرسەى مندالتىك)

- سەرەتا ۷۵-۷۴
- خالى يەكەم: واتاى ئايەتى پىرۇزى: ﴿وَلَدَانْ مُخَلَّدُون﴾ ۷۵
- خالى دووھەم: ئىمۆنەيەك كە دەبى ھەر مرۇفنىك كە سىنىكى
- دەمرىت بىرى لى بىكەتوھ ۷۸-۷۶
- خالى سەھم: ئەو كەسەى كۆچى مالتاواى لە دىئا دەكات
- بەندەى خواى گەورەپە، كە خاوەنى راستەقىنەيەتى ۷۹-۷۸
- خالى چوارەم: كۆچكردن لە دىئا جودابى يەكى ھەمىشەى
- نىيە، بەلكو ھۆيەكە بۆ مانەوھى ھەمىشەى ۷۹
- خالى پىنجەم: "شەفەقەت" ناسكىتىن دەرەو شانەوھەكانى مېھرەبانى
- خواى گەورەپە ۸۱-۷۹

پاشكۆى سەھم (نامەيەك بۆ پزىشكىك)

- دەقى نامەپەكە بۆ پزىشكىك كە گەلى تاسەمەندى پەيامەكانى
- نوور بوو، دواى ئەوھى كە لە ئەنجامى خۆپىندەوھى زۆرى ئەو
- پەيامانەوھە پىداربوونەوھەكى رۆحى تىدا دروست بوو ۸۵-۸۲
- پوختەپەك لە ژيانى دانەر ۸۷-۸۶

رسالة المرضى

من كليات رسائل النور التي ألفها:

الأستاذ بديع الزمان سعيد النورسي

ترجمها من التركية إلى العربية: الأستاذ إحسان قاسم الصالح

نقلها من العربية إلى الكردية: فاروق رسول يحيى

الطبعة الرابعة (المنقحة) - بيروت

١٤٣٣هـ / ٢٠١٢م

* * *

THE PATIENT'S LETTER

From the Risale-i Nur Collection

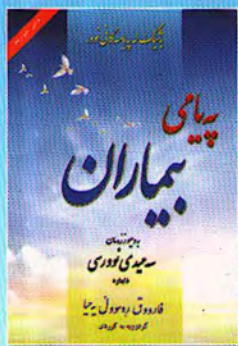
By:

Bediuzzaman Said Nursi

Translated from the Arabic into Kurdish by:

Farooq Rasool Yahya

2012

❖ (پہيامی بیماران) پهردهی نازار و زام له سهر بیماران
ههله داته وه و، سهر جهم دانست و نيعمه ته کانی خواي گهورهش
ده خاته روو که له ژير نهو پهرده يه دان.

❖ خوينهر خوی له بهردهم (پيشه وای نارامگراندا) ده بينيته وه،
تاكو له نزا پاك و بيگهرده کانی ههلبگوزي که له دل و
دهروونی پيغه مبهريکی گهوره وه - دروودی له سهر بيت -
ههله ده قولين و، ده فهرموي:

﴿إِنِّي مَسْفِي الضَّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ﴾ !

❖ نهو که سانهش که دليان به کوچي جگهر گوشه کانيان له
پهژاره پر بووه (پرسه ي مندالينک) پرووناکی هيو و نوميد له
هموو گوشه يه کی دل و دهروونياندا بلا و ده کاته وه.
ماموستا نوروسي ده ليت :

(لله دَرُ الْعِلَّةِ وَالْمُصِيبَةِ وَالذَّلَّةِ.. ما أحلاها وهي مُرَّة!
إِذْ هِيَ الَّتِي تُذِيقُكَ لَذَّةَ الْمُنَاجَاةِ وَالْتَضَرُّعِ وَالِدُعَاءِ)!

